

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Διαθήκη

ΖΑΠΑΝΤΗ, Σουριάνος, σ. 31, πράξη αρ. 19.

19.

[Κάστρο], 1581, 8 Νοεμβρίου

-φ6- Εις δόξαν του παντοκράτορος Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού αμήν. αφπα. [Νοεμ] |²βρίου η. εν τι εικοία του ευγενή μισέρ Νηκολό Φαζιώλη ενώπιον εμού νοταρίου και τον κάτοθεν³ τιμιωτάτων μαρτίρων ει παρόν κυρά ημών Αντριάνα θηγάτιρ του μισέρ Μπερνάρδου⁴ λε Φρανγκέσκι και σιμβήα του άνοθεν μισέρ Νηκολό εβρισκόμενη εν ασθενήα [...]|⁵ βαριτάτι και φωβηθήσ το του θανάτου άωρον τέλος μίπος εφνηδίοσ επέλθη⁶ επαντήν και μήνη αδιόρθωτι όσπερ και άλυσ πολλοίς τούτω σιμβέβυκεν, διά τούτο⁷ έχον σώον τον νου και τας φρένας μήτε ειπό τηνος βηαζομένη ούτε αναγκαζωμένη⁸ μα ειδιάσ βουλήσ και θελήσεως θέλη και πιείν την παρούσαν πρότην και εσχάτην δια⁹θήκην. εκπρότισ εσιμίωσεν εν το αυτίσ σώματι τον τίμιον και ζωωπιόν σταυρόν και έ¹⁰δεσε τας χήρας και έκληνε την κεφαλήν και αφήνη τις πάσις αγαθίς χριστι¹¹ανοίς την τελήαν αγάπιν και σιχόριζι ώτι όνταν ήθελεν εξαποστίλη Κύριος ο Θεός άγγε¹²λον αγαθόν είνα λάβοι την ταπινήν αυτίσ ψιχήν και κυδεύσι το ταπινόν σώμα¹³ αυτίσ. εκ πρώτισ αφήνη σπιν Φανερωμένην στον πούργον δουκάτα δέκα διά την¹⁴ ψιχήν τις. και έπιτα θέλη και ωρίζι και αφήνη τον άνδρα τις τον άνοθεν μισέρ¹⁵ Νηκολό κύριον κληρονόμον εις τα παντία τις πράματα πατρικά και μιτρικά |¹⁶ στάμπελε μόμπελε |ωσαν και στάμενα μετριτά κινητά και ακήνιτα| και τα εξίς να τα πιείν ος χριζι |πράπτειν| και βούλεται έως ζωήσ αυτίσ¹⁷ και τελευτόντας του άνοθεν μισέρ Νηκολό να μένουν τα άνοθεν πράματα εις τανηψίδια¹⁸ τις, πεδία τις κυράτζα Ρηγίνας αδελφήστis |διά την ψυχήν της.| ακόμι αφήνη τις κοπελόστι¹⁹ τις Καλήσ δουκάτα είκοσι και άλα είκοσι σε ρούχα. και ένα ρούχο |μουχαγιαρό| παγουνάτζω |²⁰ μουχαγιαρό. ακόμι αφήνη τις Παγουλήνας ένα φόρεμα λουγράντο κύτρηνο²¹ διά την ψυχήν τις. ακόμι αφήνη τις κοπελόστις τις Ωραιάσ δουκάτα δέκα και η²²σέ ρούχα δουκάτα δέκα. ακόμι αφήνη τις Φηλήτζενας διά την ψιχή τις²³ δουκάτα δέκα. ακόμι αφήνη τις κυράτζα Βρετέλλας δέκα δουκάτα διά²⁴ καλήν δούλευσιν οπού τηνε κυβέρνα εις την αρώστia τις. ακόμι θέλη²⁵ και ορίζι ώτι αν έχη και άλεσ διόρθωσες καμομένες να ήνε κομένες και ηλληωμένες ||ος χαρτί άγραφο|| |²⁶ και η παρούσα να διαμένη εισχηρά βέβει άπαντον εις τον εώνα και ούτος εστερέ²⁷ωσεν ηπό μαρτιρίας ευγενή μισέρ Τζουάν Τάντουλου μισέρ Μαρσέλου Μεταξά²⁸ μισέρ Μαρκαντόνη Λουρδά, μισέρ Μιχελή δα Όρζι και κυρ Στεφανή Φαρακλού²⁹ ει ωπίει θέλουν υπογράψει.

|³⁰ Io Zuan Dandolo fui presente a quanto e soprascrito

|³¹ Io Marcello Metaxa fui presente a quanto e soprascritto

|³² Io Marcantonio Loredan fui presente a quanto e sopra <s>chrito

Σύναψη συντροφίας

ΖΑΠΑΝΤΗ, Σουριάνος, σ. 41-42, πράξη αρ. 42.

42.

Κάστρο (έξω μπόργο), 1581, 24 Νοεμβρίου

-φ12- αφπα. εν μηνί Νοεβρίου κδ. εν το εξόπουργον κάστρου νήσου πό-
λαιως² Καιφαληνήας ο παρόν ευγενής μισέρ Γιάκουμος Κρασάς διά ώνομά
του³ και διά ώνομα τού γαμπρού του διά μέρος από έν μέρος και ο κυρ Μιχε-
λήσ⁴ ο Γκελάρδοσ ηπόσχαιται δεράτον διά την κληρονομία του και αδελφοσί-
νη του⁵ ος κουμέσιος τις σιναδελφοσίνη στου, ος φένεται ηπό χηρός κυρ
Αντωνήου⁶ Βαληάνου νοδάρου, από έτερον μέρος, την σίμερον ηπό μίας⁷
βουλής και γνώμις ο άνοθεν κυρ Μιχελής ος άνοθεν ηποσχέθι δεράτον και ος
κου⁸μέσιος οπού είνε, θεληματικού τρόπου θέλη και ατζετάρι διά σήντρο⁹φό
του τον άνοθεν μισέρ Γιάκουμον Κρασά στα πράγματα και υποστατικά¹⁰ ό-
περ ήχεν περ κοντζεσίουν ο ποτέ μισέρ Τουμάζοσ δα Πρέσας λεγό¹¹μενα
Γουλολάτα, είγουν τα παραπλακομένα, διά να ημπο¹²ρού<ν> να τα γιρεύ-
σουν με την δικαιοσίνην να τα ευγάλουν και απόσα¹³ είθελαν ελευθερώσι και
ευγάλη να τα έχουν εν το μέσω τους ευγάνον¹⁴τας τα χωράφια οπού κρατούν
και νομέβουν ο άνοθεν κυρ Μιχελής¹⁵ ήγουν χοράφια, αμπέλια δέντρα και
σιπιτόποα να μην έχη να κάμι ο προ¹⁶ειριθείς μισέρ Γιάκουμος. τω ομίος και
εις τω αμπέλι οπού έχη ο κυρ Ανδρέας¹⁷ ο Ροσώλημος, ομπληγάρονται ο προ-
ηρηθείς μισέρ Γιάκουμος να στέκεται στο α¹⁸φεντάτο να κομπαρίρι τόσων διά
ώνομά του ωσάν και διά τα άνοθεν ωνόματα ¹⁹ και ούτος εμίναν ευχαριστιμέ-
νη ειπό μαρτιρίας κυρ Τζάνη Λητζαρδόπουλου²⁰ του Βαρδαράμου, κυρ
Αντωνέλο Χαλκιόπουλο και κυρ Δίμου Χαλ²¹κία και ετέρων.

Συμφωνία για τη φύλαξη γουρουνιών

ΖΑΠΑΝΤΗ, Σουριάνος, σ. πράξη αρ. 60.

60.

Κάστρο, 1581, 2 Δεκεμβρίου

Εις δώξαν Χριστού αμήν. αφπα. εν μηνί Δικεβρίου β. εις τον πούργον
κάστρου νήσου πόλεως Κεφαληνήας² ενώπιον εμού νοταρίου και τον άτοθεν
μαρτύρων ο παρόν κυρ Δίμοσ ο Καντούτζας διά μέρος από έν μέρος³ και ο
κυρ Δίμοσ ο Βονήκοσ από έτερον μέρος. την σίμερον έδωσεν ο προηρηθής
Καντούτζας προς⁴ τον άνωθεν Βονήκο δύο σκρώφες εγκαστρομένες να τεσ
φηλάγι χρόνους τρις ος καλός φη⁵λακτίς τον άνωθεν προαμάτον. και κουμπλη-
ρόνοντας τους άνωθεν χρόνους τρις ήθελεν εξα⁶ποσίλη ο Θεός να ημυρά-
ζουν εξήσου καιφάλη και προσκάμοσι μι έχοντας εξουσίαν ο⁷ άνοθεν
Βονήκοσ να φάγι ή πουλήσι δίχος θέλημα και προσερώτισιν του άνωθεν κυρ
Δίμου Καντούτζα⁸ και είτι ζημία είθελεν γένην εις τα αυτά πράματα ησέ
πλάγι ημέρα ή νήκτα να είνε⁹ διά τον άνωθεν Βονήκο. και ει μεν και δεν ήθε-
λεν ήσεν καλός φηλακτίς να ημπορί να του τα πέρνη¹⁰ δίχος λόγου και κρί-
σεως. και ούτος έμηναν ευχαριστιμένη. ειπό μαρτιρίας κυρ Δίμου Χα¹¹του-
λάρι και κυρ Βασίλη Χα¹²τουλάρι και ετέρων.

Προικοσύμφωνο

ΖΑΠΑΝΤΗ, Σουριάνος,, σ. 59-60, πράξη αρ. 74.

Κάστρο, 1581

Εἰς στω ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νην καὶ ἀγί² καὶ εἰς στοὺς εῶνας τὸν εῶνον ἀμήν. Δέσποινά μου Ὑπεραγία μου Θεοτόκε³ εὐτίχος μὲ γένου τι ὥρα εἰς τὴν παρὸν σινηκαΐσιον ὄνπερ μέλλοι⁴ γενέσθαι ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος. ἐγὼ Τζουάνης δα Νάπολης με τὴν⁵ συμβή-αν καὶ με τὰ πεδία μου παντρέβωμεν τὴν πολλοπόθητήν μου⁶ θηγατέρα ὀνόματι Ἀρχοντοῦ καὶ τὶς δίδωμεν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος⁷ ||φ21|| τοῦ παναγάθου Θεοῦ καὶ τὴν ευχήν μας. ἐκ πρώτης στρόματα δῶ. παπλόματα δῶ,⁸ τὸ ἓν βαμένον καὶ τὸ ἄλλον ἄσπρον. σεντονῆ ἔξι, τὰ τέσσαρα σκούλληνα⁹ καὶ τὰ δύο στούπινα, τὰ δῶ κεντισμένα με κλωνές. μακριναρία μία. δῶ προ¹⁰σκεφαλῆδια. ντεμέλες τέσσαρες. ποκάμισα τέσσαρα. φουστανῆ δῶ. φορέματα δύο, τὸ ἓν ρούχνη¹¹ καὶ τὸ ἄλλον μουχαγιάρι. ἐμπόληες δῶ. κάπα μία. ρουκέτο βαμπακερώ ἓν. τουβάγιες δῶ.¹² τουβαελῆ ἔξι. μερεῖες μεταξοτέος ζευγάρια δύο. μία κολαγίναν τουντουνηῆ. κασέλα¹³ μία. σκολαρίκια ζευγάρια ἓν. δαχτιλῆδι ἓν χρυσοῦ τζικηνῖον δῶ. κούπα μία ἀσιμενῆ¹⁴ δουκάτον ἔξι. περουνῆ τέσσαρα. μετριὰ τζικηνῆ εἴκοσι. τὸ ἀμπέλη στε¹⁵ Ἀνέμεσ ἀπὸ εἰς εὐρίσκειται μέσα τὸ εἰμισό, ἡγουν τὴν ἀφεντιά. ἓν κομάτι σπιτότωπον¹⁶ σίνωρω ἀπὸ μία πέτρα ριζιμῖα ὅπου ἔχει μία κοκορουβηθῆ ἀπουκάτο καὶ κατεβένη¹⁷ καὶ ἡπάγι σε μία πέτρα καὶ ἕως στὴν κάτω μερία καὶ ὑπάγι στὴν κουτζουπία καὶ ἕως στὴν λι¹⁸θῆαν τοῦ ἀμπελήου τοῦ Μάρκου Ἀνθίου ἀπὸ τὴν μερία τοῦ σιρόκου καὶ νὰ ἐρθῇ τὴν ληθῆ¹⁹ ληθῆ τοῦ ἀμπελήου τοῦ ἀνοθεν Μάρκου καὶ ἐρχεται ἕως στὰ σίνωρα τοῦ Ἁγίου Νηκολάου²⁰ στὸν Ξένον. ταῦτα πάντα.

²¹ Εγὼ Μένεγος δα Νάπολης ἡπόσχωμαι διὰ τὰ ἀνοθεν καὶ διὰ τὰ δέλφια μου καὶ ἡπόγραψα.

Συμφωνία γιὰ φύλαξη γιδιῶν

ΖΑΠΑΝΤΗ, Σουριάνος,, σ. 62-63, πράξη αρ. 80.

Κάστρο, 17.12.1581

-φ22ν- Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. ἀφπα. ἐν μηνὶ Δικεβρίου ἱ. ἐν τῷ ἔξῳ πούργον κάστρου² νήσου πόλαιος Κεφαλληνῆς ὁ παρὸν ευγενὴς μισέρ Λούκας Σδρήνηας διὰ μέρος³ ἀπὸ ἓν μέρος καὶ ὁ κυρ Κοστὶς Κακούρησ ἀπὸ ἕτερον μέρος, τὴν σήμερον⁴ δίνῃ πράγματα γίδια κεφαλῆα λστ διὰ δουκάτα κ καὶ ἀ(σπρα) λΓ, τὰ ὡ⁵πία δουκάτα ἡκοσι καὶ ἀ(σπρα) τριαντατρία ἓν διὰ ῥέστον καὶ σάλδον τῶ⁶ ἀποπλερομῖς τῶ γρατζιάς ὅπου τὸν ἐπῖρε ἀπουκάτο στο ἐκλαμ⁷πρότατον ρηγκεμέντο τοῦ ἀφεντός τοῦ Μικέλου καὶ ἡσέ ἄλες ῥάσπεσ⁸ κερὺς ἀπερασμένον ἀφεντάδον, ὡς καθὼς ἀπλοτέρος φένονται, τὰ⁹ ὡπία ἀνοθεν πράγματα κεφαλῆα λστ τοῦ τὰ δίνῃ ἀπὸ τὴν σήμερον¹⁰ νὰ τὰ φηλάξι χρόνους ἐρχάμενους. καὶ εἰς στοὺς ἀνοθεν ἐ¹¹χρό¹¹νους νὰ ευγάνῃ τὰ ἀνοθεν δουκάτα κ καὶ ἀ(σπρα) λΓ ἀπὸ τὸ φρούτο τὸν ἀνοθεν¹² πρᾶμάτων· τὸ τῶ¹³ νὰ τὸ πέρνῃ ἀπὸ ἀ(σπρα) στὸ δεκάρι με τιούτον¹³ τρόπον· νὰ ἦνε καλὸς φηλακτῖς καὶ κυβερνήτης τὸν ἀνοθεν πρᾶμάτων δι¹⁴χρόν¹⁴οντασ καθάρηον λογαρησμόν δῶ βολέσ τὸν χρόνον στο φρούτον¹⁵ καὶ ἡσέ ληανόματα. καὶ πάσα φωρά ὅπου νὰ ᾔχῃ τὸν ἔβρη καμίας¹⁶ λογίς κλεψῆαν νὰ τοῦ τὰ πέρνῃ δίχως λόγου καὶ κρήσεως καὶ νὰ χάνῃ¹⁷ τοὺς κόπους. ἡπό μαρτιρήας κυρ Γιόργου Βάλαμου τοῦ Νηκολό¹⁸ κυρ Ἀλέξι Βάλαμου καὶ κυρ Γιάκουμου Ἀμπατιέλου καὶ ἐτέρων.

Πώληση χωραφίουΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*, σ. 80, πράξη αρ. 115.

Κάστρο, 12.1.1582

-φ30- Εις δώξαν του Χριστού αμίν. Εν μηνί Ιαννουαρίου ιβ. εν το έξο πούργον κάστρου νήσου² πόλεος Κεφαληνήας εν το κατζέλο εμού νοταρίου κατενώπιον τον κάτωθεν μαρτύρων ω παρόν κυρ³ Γληγώρις ο Πατρίκιος ηπόσχεται δεράτον διά την κληρονομία του διά μέρος από έν μέρος⁴ και ο κυρ Γιόργος ο Τρουγιάνος και ο κυρ Φαράντος ο Τρουγιάνος από έτερον μέρος, την σήμερον⁵ ο προηρηθείς κυρ Γληγώρις πουλεί προς στους άνωθεν και προς σπιν κληρονομία τους ένα κομάτι χωράφι⁶ βατζελήον τριόν πλέον ληγότερον, όνπερ έχη σπιν περιωχήν τις Θαλαμιάς στόπον λεγό⁷μενον στες Κοπιλλάτες, πλησίον του κυρ Γιάκουμου Μαρκέτου περ λεβάντε. και πλησίον του⁸ κυρ Νηκολό δε Μοντεσάντου περ τραμουντάνα. και πλησίον αμπελήον του κυρ Καλογίρου⁹ Τρουγιάνου περ πουνέντε και έως σπιν στράτα την κουμούνα, στω οπίον άνωθεν χορά¹⁰φι επίρανε γέροντες καλούς ανθρώπους, τον κυρ Γιάκουμο Μαρκέτο και κυρ Νηκολό δε Μοντε¹¹σάντο, και το ετίμισαν με το λαχήδι πλησίον του Σταμάτι Τρουγιάνου την σταφήδα¹² και το ετίμισαν με τον Θεόν και με την ψυχήν τους δουκάτα κ, είτοι είκοσι, προς ά(σπρα) ν¹³ το δουκάτο ος καθός εβρίσκεται, ωκ τα ωπία άνωθεν δουκάτα είκοσι έλαβέν τα¹⁴ όλα σώα και ανελητές και κράζεται πλερομένοσ και ευχαριστιμένοσ. και από την σήμερον¹⁵ και έως στας κινάσ οδούς απιλοτριούται από το άνωθεν χοράφι και λαχήδι αυτός και κληρονομί¹⁶α του και τα ενδίνη τους άνωθεν Τρουγιανάδες και κληρονομίας τους πουλού<ν> χαρίζουν¹⁷ πρίκαν διδώνε και εις θήους ναούς αφηερίν, ηποσχόμενος να τους διαφθεν¹⁸τίζιν τους άνωθεν από πάσα και έκάστον άνθρωπον οπου είθελεν τους δώσει εναν¹⁹τιώτητα ποτέ το κερύ, από τα ωπία άνωθεν δουκάτα είκοσι μένουν ρέστον δουκάτα ωκτό και ομπλη²⁰γάρονται να τα κάμουν καλά απάνω εισέ παρτίδα του μισέρ Λούκα Σδρήνια+ και ούτοσ²¹ έμνηναν ευχαριστιμένη. ηπό μαρτιρίασ κυρ Γιόργο Μαγουλά, κυρ Στεφανή Βάλαμου,²² κυρ Φραγκίσκου δε Μοντεσάντου του παπά Λέου και κυρ Αντώνη [[Πόργιαρι]] Προκόπι και ετέρων.
+²³ σε χρέωσ όπου του χροστάγι ο προηρημένος Πατρήκιος.

Διαιτησία (απολογία ενώπιον κριτών)ΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*, σ. 85-86, πράξη αρ. 126.

Κάστρο, 16.1.1582

1582. Εν μηνί Ιαννουαρίου ιστ. η αξιωθέατι κριτάδες μισέρ Μπένος Χοραφάς, μισέρ² Λαμπρινός Χρισός είκουνσαν τα δικαιώματα τον δίω μερόν μισέρ Σταματέλου Πεκατόρου³ και μισέρ Στάθη Κρασά και διωρίζουν ότι ω άνωθεν Κρασάσ να προξεντάρι την ωμολογίαν⁴ του άνωθεν μισέρ Σταματέλου ενώπιον τον άνωθεν, όπου είθελαν του δώσει διά⁵ την Βενετίαν την θήμισιν για τα τραμέσα όπου είθελεν του φέρι εις τέρμενον⁶ ειμέρες τρισ. αλέος τρόπου να δίξι ξικαθαρωσίνη διά την αυτήν πολήτζα⁷ κατέμπροστεν τον άνωθεν κριτάδων με είτι τον αναζητίσουνε.

⁸ την αυτήν. ο άνωθεν Κρασάς αποκρένεται εις τα άνωθεν και λέγει ότι την αυτήν πολήτζα ⁹ ερχάμενος από την Βενετίαν¹⁰ την έχασεν εδό σπιν Κεφαλονήα¹¹ και κάνη την παρόν ευχαριστίαν και στέργι τον¹² άνωθεν μισέρ Σταματέλω να ξικαθαρίσι με τον όρκο του τω τί έλεγεν η πολήτζα.¹³ την αυτήν ώραν ο άνωθεν μισέρ Σταματέλος πέρνη τέρμενον αύριον ώλη μέρα με το θέλημα¹²

τον άνωθεν κριτάδον να 'ποκριθή του άνωθεν Κρασά στιν άνωθεν απόκρισιν, ήγουν διά την πολήτζα.¹³ εγώ αποκρένωμε εις στιν άνωθεν απόκρισιν του άνωθεν μισέρ Στάθι διά την πολήτζα οπού λέγι¹⁴ ότι έχασεν, και λέγω ότι θέλο να μου φέρι και να πρεξεντάρι την πολήτζα¹⁵ μου οπού λέγει ότι έχασεν, την ωπία [[την ωπία]] την εφίλαγε έως όπου να¹⁶ κάμομε το κουμπρομέσω. και αφόν το εκάμαμεν το κουμπρομέσω λέγι πως την έχασεν.¹⁷ και δίχνη το πράγμα ότι ει πολήτζα δεν τον εισιβήριζεν μόνον είτονε¹⁸ κόντρα του και βοήθηα edική μου διά να με ηντριγάρι να πάρι το edικό μου και η α¹⁹φεντία σας ημπορίτε να το καταλάβετε και να δώσετε τέλος τις ηπόθεσις κατά την²⁰ ωμολογία του και να με λευπερόσετε. διατί δεν ηπάγι εμένα να κάμο όρκο ος καθώ²¹ λέγη. διατί αν τόν έκαμα, ό δίκαιω ό φάλσω, αυτός θέλη λέγι πάντα ώ²²τι έκαμα όρκο φάλσω και θέλη να μακιάρι την τιμίν μου. ωμίος εγώ²³ δεν θέλο να κάμι μίτε αυτώνος όρκο διά κανένα τρώπον ησέ κανένα μέρος τις²⁴ ειπόθεσις χωρήσ να είμε ροτιμένοσ από την αφεντία σας. |και ευχαριστιμένοσ| και αν κάνη χρία²⁵ να με ροτίσετε πός έλεγε ει πολήτζα να σας ηπό απόσω θημούμε σας |²⁶ το θέλο ειπί.

|²⁷ ο αυτόσ Κρασάς εγλέποντας την άνωθεν απόκρισιν οπού δεν θέλει διά κανέναν τρώπον να ωμόσι, ούτε αυτός²⁸ ούτε εγώ φένετε ότι θε να φεύγι από το δίκαιων και να φάγι το edικό μου με πονηρίεσ²⁹ μεγάλεσ, αναγιρέβη ότι να πρεξεντάρω την πολήτζα, διώτισ λέγι ότι την ήχα έως³⁰ την ημέρα οπού εκάμαμε το κουμπρομέσω και διατί δεν με εφέλα την έβαλα κάτω.³¹ εγώ την ήχα χαημένη αφόντου την έδιξα δεν εχριάστικα πλέο τίβοτας, διώ³²τισ ήμου-νε βέβεως ότι δεν την ήθελεν αρνηθή πως εξικαθάριζε γιατί εγώ³³ τον έχο δι' άρχοντα και άνθρωπον τις ψυχής και διά τούτο έστεκα στον όρκον του³⁴ ||φ32|| ώχη να λέγι ότι θέλω να του πάρω την τιμί του και να τότε κράζω αφόρκο. ετούτω ποτέ μου³⁵ δεν το έβαλα ηστό νουν μου, μιδέ έχω τέτια διάκρισι να λέγω τέτια λόγια και οι αφεντί³⁶α σας κάμετε δικαιωσίνην. και ωσάν ο αφέντισ ο Θεός είνε δίκαιος και δεν θέλη ότι κανήσ³⁷ να χάσι το edικό του, εβλέποντας την αναζίτισιν όπου αναγιρέβη ωλοένα την πολή³⁸τζα, επικαλέστικα ος προστάτες αγίεσ εικόνεσ του Χριστού και εις τον Μέγαν άγιον Αντώνη³⁹ον να έβρω την αυτήν πολήτζα. με 'κήνω το τάξιμο οπού έκαμα εγίρεψα⁴⁰ ομού με τον αδελφώ μου έος στες πέντε ώρεσ τις νηκτού. και εκάμεν ο Θεός και ο Μέγασ Αντόνηος⁴¹ και ήβρικα τα δίω μερικά τις αυτίσ πολήτζασ και το άλλον δεν το ήβρα, τω οπίον το θέλετε⁴² ειδίν η αφεντία σας αφέντεσ κριτάδεσ και θέλετε γνωρίσι αν ήμε τέτιος άνθρωποσ |⁴³ να του φάγω το edικό του. και γλέποντάσ την η αφεντία σας αποφασίσετε να με πλερώση ος⁴⁴ καθός ταναγιρέβω σε είτι εξόδιασα για ταύτωνε και τον χαημόν τις μονέδα⁴⁵ και άλλω είτι σας φανή τις αφεντία σας εις βοήθηάν μου.

Σύμβαση για κτίσιμο σπιτιού

ΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*, σ. 98, πράξη αρ. 155.

Κάστρο, 23.1.1582

-φ36- [[Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. ἀφβ. ἐν μηνί Ἰαννουαρίου κΓ. εἰς τὸν πούργον κάστρου]² νήσου πόλεως Κεφαληνίας ἐνδὸν ἰκοίας τοῦ μαστρο Νηκολό Κυπριώτι ὡ παρὸν μισέρ Ανδρέας]³ Πελεκούδισ ὁμοῦ με τοὺς κάτωθεν μαστρο Νηκολό και μαστρο Στεφανή Τρουγιάννου<ς> και μαστρο Απο⁴στόλη ἀδελφὸ τοῦ ὁμοῦ και ἡνσόλητον ἡπὸ μίας βουλῆς και γνώμισ και συμφωνούν ἡ ἀνωθεν]⁵ ὅτι να τοῦ κτίσουν τῶ σπίτι τοῦ ἀνωθεν μισέρ Ανδρέα ξικαθαρίζοντασ ὁργιέσ]⁶ ἔξι καθάρεισ το βώδω, μάκρω. και πλάτο ὁργιέσ τρισ τῶ βώδω καθάρεισ και]⁷ τοῦ ἡψου ποδάρια ευτά ἡμισι |και πόρτεσ δίω και παρεθήρια δίω| και διὰ πλερωμί τοὺς ἀνωθεν να τοὺς δώσι δουκάτα]⁸ κε κουρέντε και κουκία κάρτεσ δίω, δίνοντασ το βέσαλον και σκάγια ὁ προηριμένος]⁹ μισέρ Ανδρέας και χώμα ασβέστι και νερώ. και ἡ λαβρέντεσ ὡλή να εἶνε για τοὺς ἀνωθεν]¹⁰ μαστρο Νηκολό και σπητροφούσ τοῦ, βάνοντασ ἕναν ἀνθρωπον ὁ προηριθείς μισέρ Ανδρέας]¹¹ να σκάψη στο ξιχόνιασμα τοῦ σπιτίου. και τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπὸ τα ἀνωθεν δουκάτα κε]¹² ελάβανε ἡ ἀνωθεν μαστρο Νηκολός με τὴν σιντροφία τοῦ δουκάτα ενιά κουρέντε. ξικαθαρί]¹³ζοντασ εἰς τέρμενον ὡλήν τὴν Μεγάλην σαρακοστί τὴν ἐρχάμενην να το δόκουν]¹⁴ κουμπλήδον εἴτι πάσα ὁρδίνιαν. και τα εναποληφθέν δουκάτα ιστ να ἦνε]¹⁵ ὁμπληγάδοσ να τοὺς ἀποπλερώνη παρευθίς ὁ προηριθείς μισέρ Ανδρέας. και διὰ]¹⁶ πλέον βεβεώτερον ἐπιείσαν τὴν παρὸν ἐμολογίαν ἡπὸ μαρτιρίας μισέρ Νη]¹⁷κολό Μιν<α> μαστρο Νηκολό Ραῦτι και ἐτέρων.]]

||Le controsците linee vendossi depennate||*

*Ἡ πράξη ἔχει διαγραφεί

Συμβιβασμός μετά ἀπὸ κρίση Συνδίκων και Προβλεπτή

ΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*, σ. 62-63, πράξη αρ. 189.

Κάστρο, 12.2.1582

-φ42- Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. ἀφβ. ἐν μηνί Φλεβαρίου ιβ. εἰς τὸν πούργον κάστρου νήσου πόλεως Κεφαληνίας]² παρὸν σωματικὸς ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου και τὸν κάτωθεν μαρτύρων ὁ κυρ Βρετός ὁ Βλάχος ἀπὸ ἐν μέρος και ἀπὸ ἕτερον]³ μέρος ὁ ευγενής κύριος Τουμάζος Μουζάκισ γουβερναδούροσ και ἐπιδί και ὁ αὐτός Αφέντισ γουβερ]⁴ναδούροσ ἤθελεν πάρη σε γρατζ<ί>α τὸν αὐτὸν Βρετόν διὰ μία καρέλα ὁπού τοῦ ἦχεν κάμι ὁ μι]⁵σέρ Πιέρος Ἀνηνοσ διὰ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ τοῦ Βεντούρα και ἐβρισκότον ἡς στὴν φιλακήν, ὡς]⁶ καθόσ φένηται σ' ἕνα ἡνστρουμέντο γενάμενον ἐκ χηρός μισέρ Δανάλη Μπράντω ιζ τοῦ Ηουλῆου 1579,]⁷ διὰ τὴν ὡπίαν ἐτίαν ἐβρισκότον εἰς τὴν φιλακή και εἰστερα ἐπιδί δεν ἦτον γεναμένη σεννι]⁸ατούρα τοῦ γεναμένη στὴν καρέλα και ὁ αὐτός ὁ κυρ Βρετός ἐδιάβι στοὺς Σήντιχουσ]⁹ και ἐπῖρε μία γραφί ὅτι να τόνε κρίνει ὡ ἀφέντισ ὁ πρεβεδούροσ και ἐστράφι πάλε στὴν]¹⁰ φιλακή και ἀποφασίστη να τοῦ δώσουν τρῆς κάσουσ, ἀν ἐνε ἐτίμοσ, α<ν> δεν ἐν<ε> να σταθῇ δίω μίνεσ]¹¹ εἰς στὴν φιλακήν, ἀπὸ τὴν ὡπίαν ἡστερινήν ἀπόφασιν τόνε πῖρε σε γρατζιάν ὡ ἀνωθεν α]¹²φέντισ ὁ γουβερναδούροσ, ὡς φένηται ἐκ χηρός τοῦ ἀφεντός τοῦ πρεβεδούρου ἐναντίον τισ]¹³ ἀπόφασισ και δι' [[αὐτόν]] αὐτόν ἀπὸ τα σαράντα ἐνανήμισι δουκάτα ὁπού ἦχεν λάβη]¹⁴ ἀπὸ τὴν πρώτὴν γρατζία, ὁπού δεν ἦχε σιννιαδούρα, εσιβασίσαν οὔτοσ τα ἀνωθεν μέρι,]¹⁵ ὅτι ὁ

άνωθεν Αφέντισ γουβερναδούρου να επιστρέψη του αυτού Βλάχου δουκάτα ει¹⁶κοσι και τα δε ληπά να μίνουν του αυτού αφεντός γουβερναδούρου διά την δεύτεριν¹⁷ γρατζιά, από τα ωπία έλαβεν ο άνωθεν Βρετός δύο τζικηνία οπού έδωσεν του κατζι¹⁸ληέρι και του μισέρ Πιέρου Άνηνου και τα εναποληφθέ<ν> να τα έλαβεν χερωδοτά. και κράζεται πλερω¹⁹μένος και ευχαριστιμένος. ηπό μαρτιρίας τον παρόντον αξιωπίστων μαρτύρων μισέρ Νικολό Πα²⁰νά, μισέρ Αντώνι Ροσόλημου και κυρ Ιωάννι Πανά και ετέρων.

Σύμβαση για κτίσιμο σπιτιού

ΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*, σ. 120, πράξη αρ. 197.

Κάστρο, 27.2.1582

-φ44- Εις δώξαν Χριστού αμήν. αφπβ. εν μηνί Φλεβαρίου κζ. εις τον πούργον κάστρου νήσου πόλεως Κεφαληνιάς² ο παρόν ευγενής μισέρ Τζουάν Τάντουλος εσιμφώνισεν μετά τον μαστρο Φραγκίζκο Αρσένη και με³ τον μαστρο Νικολό Αντρωνά, ηπό μίας βουλήσ και γνώμισ ομπληγάρονται η άνωθεν ηνσόλητον ω είσ⁴ περ του ετέρου να κήσουν ένα σπίτη του προειριθί ευγενή Τάντουλου οργίεσ ευτά⁵ από καντώνη {ος} ωσέ καντώνη και πλάτο οργίεσ έξι και τω ύπος ποδάρια ιε. δίνοντας⁶ δύο λαβρέντες την πάσα ειμέρα ο προειρηθής Τάντουλος και όλον το χώμα, ασβέστι⁷ και βέσαλον και η άλη έτερι λαβρέντες οπού είθελαν τους κάνην χρία να είνε ομπλη⁸γάδι ει άνωθεν κτιστάδες να τους βάνουν από του λόγου τους. και διά πλερωμίν τους άνωθεν⁹ κτιστάδες να τους δίνη δουκάτα 48, είτι σαράντα ωκτό, και δύο κάρτες σιτάρι¹⁰ εί κουκία. ώσον δε διά πόρτες και παρεθίρια να είνε ομπληγάδι να κάμουν ώσα θέλει¹¹ και κάνη χρία του πρωειριθί ευγενή Τάντουλου. και διά όλον τον Μάρτι να τους δώσι¹² τα ειμισά και κουμπλήροντάστο παρευθίς να τους αποπλερώνη. ηπό μαρτιρίας¹³ μαστρο Βιτζέτζου Κυπριώτι και μισέρ Λητζάρδου δα Κολόνια και ετέρων.

Πληρεξούσιο

ΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*, σ. 191-192, πράξη αρ. 330.

Κάστρο, 23.5.1582

1582. εν μηνί Μαγίου 23. εις τον πούργον κάστρου νήσου πόλεως Κεφαληνίας ενώπιον εμού νοταρίου² και τον κάτωθεν μαρτήρον η παρόν κυράτζα Βαληέρα θηγάτιρ του ποτέ μισέρ Τζάνε Βαληέρι³ θεληματικού τρόπου θέλη πειν ηξιώνι διορθώνοι κουμέσιον γκενεράλ και καθοληκόν αυτίσ⁴ επίτροπον ως στο είδιον σώμα αυτίσ τον ευγενή μισέρ Ανδρέα Αγιαντρίτη ώπος του⁵ παραστίν έμπρωστέν δικαιωσίνης στο Εκλαμπρώτατον ριγκεμέντω νήσου πόλεος Κεφα⁶ληνίας του αναζητίν και λαμβάνην πάσα δικαίωμα αυτοίς εις το αμπέλι τω πρικοίων⁷ τις μάναστισ οπού έχοι ο Λούστοσ και έτερες διαφωρέσ όνπερ έχοι να κάμι με⁸ πάσα και έκαστον άνθρωπον εκ παντός τρόπου και στρατάσ. και απιλοΓήν του αν⁹ταυτοίς, μάρτιρασ προσφέριν όρκον ειδίν θέτη αβουγάτους Γραφάσ δίδι και λά¹⁰βοι διωρίασ, έτερον κουμέσιον θέσι, απόφασες ειδέας ακούσι, απελατζη¹¹ού προσεγίροι, τέρμενα πάρι και απελάρι και τα εξίς και ος απλός τα πάντα¹² παν δε είτη πειίσι και διορθώσι ω ρηθήσ κουμέσιος μισέρ Ανδρέασ τώσον¹³ μετά κρίσεως ώσον και χοριστά αυτίσ υπόσχεται το έχην στερκτόν βέβεων¹⁴ όσπερ γαρ υπάρχοι και αυτοί σωματηκόσ. υπό μαρτιρίας μισέρ Αντρία Ραύτι ¹⁵μισέρ Αντώνιων Μεταξά και ετέρων.

Διαθήκη

Ιθάκη, 6.5.1636

ΖΑΠΑΝΤΗ, Βλασόπουλος, σ. 29-30, αρ. πρ. 1.

-φ10^v- 1636 μινός Μαΐου 6 η[στή] περιοχή του Θιακίου ιστό χορίο του Βαθίου² παρό εμό νοταρίου και το γκάτοθε γεγραμένο τιμίο μαρτίρο³ ιστόπο όπερ κατική ο κηρ Σταμάτις Αμάρατος ιμέρα Κιριακή⁴ κίμενος ετί κλίνοι του περιπέσι εναστενήα δινής ταύτι περική⁵μενος ούτος και εγό Σταμάτις Αμάρατος εθιμίθικα τον αώρατο τέλος⁶ θανάτου μίμπος και απέλθι προσαιμέ και αδιόρθοτος⁷ μήνοσι διότις και άλι πολί αθρόπο τούτο εσιβέβεκα οσά και⁸ ο προφίτης Δαδί λέη ο άθροπος ζίσετε και κόψετε θάνατος⁹ και ος έχο το νου μου καλά και τας φρένας και τι {λ}λιαλιά μου στέρα βούλο¹⁰με να κάμω ούτι τι παρό τούτι και έκαστη διαθήκη. επρότης αφίνο¹¹ και βούλομε να διορθόσο τα πατία μου όλα κινιτά και ακίνιτα¹² εμπρότις αφίνο τι μπάσα ευσεβίς χρι<στι>ανής και τέλεα αγάπη¹³ και δέομε σιχόρεση. αφήνο ιστό ναώ της Κηρίας Θεοτόκος Μαρου¹⁴λάτικης οπού θέλουνε με θάψη και κιδέψου ένα τζικίνη οπού¹⁵ να το δόσου τα πεδιά μου από το μερτικό μου ξεκαθαρίζο¹⁶τας ιστά σπίτια και σπιτότοπα πόχου τα πεδιά μου να στέκετε¹⁷ πάσα ένας ισεκίνο οπού έστεκε {α} από πρώτα έως σίμερο¹⁸ με τούτο. οτανί παραπονεμένη και δε σιβάζοτε να φχια¹⁹στούνε να ίθελαν βάλι δίο καλούς να τους φχιάνουνε και σιβάσου κά²⁰νοτας όρκο τα πεδιά μου να ρεφάρι ένας τον άλο όπιος επαρ²¹πονεμένος αμπέλια χοράφια σταφίδες φιτεμένα και αφίτευθα²² όθε κρατό και νομέβο. καθάρια μερασιά δεν έχο μονάχα τα²³ επαρτίσανε και τα κάνουνε χόρια. και α σιβάζοτε να στέκετε²⁴ πάσα ένας σεκίνο καλά εστή. εδεμί α δεν ευχαριστηότε να τα ματαμερά²⁵ζουνε και ρεφάρι ένας τον άλο όπιος κακολεμετάρετε. ακόμι ξεκαθα²⁶ρίζο ότη δεν ίχε άλα. δίνη τα πεδιά μου το μεροζόι μου σοστά να ή²⁷μπορό να κάνο τα ηποστατικά οπού εκράτιστα διά λόγου μου ος καθός²⁸ ηκοσιπαίτε βατζέλλια στάρι και στόςμιγο και δίο βατζέλια [...]ο²⁹ και δίω παλιάτζες λάδη και ίκοσι σταμινιά κρασή και δόδεκα ριάλια³⁰ και δίο βρακοπουκάμισα. και μι δίνοτάς τα να ιμπορό να κρατό³¹ το εδικό μου όθε τα εκρατούσα να γεροκομούμε διά να το τρώ όστε³² οπού ζο. και απεθανότας μου να τα μεράζουνε τα πεδιά μου ξεκαθα³³ρ<ιζ>ο³⁴(φ11) ώπι αγορά έκανα τα [πε]διά μου χόρ[ι]α ένας από τον άλο να μην [ιμπο]ρ³⁵ να διασίξη ένας τον άλο [...] ξεκαθαρίζο μία καρίνα αμπέλι ιστόπο ιστί³⁶ Μέλιστα να το κρατό να το τρώω σταφίλια και απεθανότας το αφίνο τις νί³⁷φισ μου της Ζαπέτας διά καλί γιροκόμιση και όποτα δεν ίθελα ίμε καλά³⁸ γεροκομμένος να ιμπορό να το δίνο ότινος θέλο και μου φανή. ακόμι³⁹ τα πράματα λιανά οπού έχο με τον ιό μου το Νικολό να τα έχι ιστά⁴⁰ χέρια του όστε όπου ζο και απεθανότάς μου να σκοτόσι τέσερα κεφά⁴¹λια {κεφάλια} να με νιμονέψη και ήτι μ<ίν>ου από τα άνοθε μπράμα⁴²τα να τα υμεράζου να πέρνι πάσα ένας το μερτικό του. η γαρ παρού⁴³σα μου διαθήκη βούλομε και τιν έχο ης χήρας βεβέας και α παρασά⁴⁴λευθι. ης μαρτιρίας πανουσιοτάτου γερομονάχου Πάλμου από το Τρα⁴⁵γαμέστο.

γερομόναχος πάλμος μαρτηρο τα ανοθεν κ(αί) υπόγραψα.

⁴⁶και ετέρο μαρτίρο οπού θέλου ηπογράψη κηρ Δίμο Μάτζαρι και κηρ Λιμπέριο⁴⁷ Τρούπο του Μπατίστα.

λιμπεριος τρο<ύ>πος μαρτηρο τα ανοθε κ(αι) ηπογρα⁴⁸ψα κ(αι) για τον ετερο εσοτας πως δεν ιξέρι γράματα.

Αγοραπωλησία

Ιθάκη, 10.5.1636

ΖΑΠΑΝΤΗ, *Βλασόπουλος*, σ. 30, αρ. πρ. 2.

-φ11- 1636 μηνός Μαΐου 10 ιστή περιοχί του Θιακίου ιστό πόρτο του Βαθίου παρό εμό² νοταρίου και το κάτοθε γεγραμένο τιμίο μαρτίρο τη σήμερο η παρότες³ ο κηρ Θοδορίς Καλιμάνης από εν μέρος και έτερο μέρος ο μισέρ Γιόργος Ζαβερί⁴δινός, παρό τα δώ μέρη εσινιβάστικαν αφοτέρου τους από μιάς βου⁵λής και γνώμης τέλιο και καθολικό σινιβασμό ι άνοθε. και τη σήμερο⁶ ο άνοθε κηρ Θοδορίς δίδι και πουλή του προϋριμένου Ζαβερδινού ένα⁷ κομάτι χοράφι όμπερ έχι ιστόπο λεγόμενο ιστού Σίμου τι Ράχι πλι⁸σίω ο αυτός τόπος του Καρβούνη τι σταφίδα περί όστρια και το χοράφι⁹ του Ταμπάκου περί πουνέτι. και επίραν δώ γέροτες καλούς αθρόπους¹⁰ το μισέρ Γιάνι Πεταλά και κηρ Τζουγάνι Αμάρα<το> και επίγαν απάνου ιστό¹¹ άνοθε τόπο και ύδαν και ετίμισαν με φόβο Θεού και με τι ψιχί τους και με όρχο¹² ικονικό απότι εγνωρίσαν πουλιό λιγότερο βατζελίου ενανίμιση. και ει¹³τήμισαν διά δίκεα στίμα δουκάτα δεκατέσερα ίμισι ήτι 14¹⁴ το οπία δουκάτα ήπε και ομολόγισε ο άνοθε Καλιμάνης πως τα έλαβε¹⁵ όλα χιροδοτός σοστά και ανέλιπα και κράζετε πλερομένος και ευχαριστιμένος.¹⁶ ης μαρτιρία κηρ Λαμπρινού Πάλμου και κηρ Ατόνη Πεταλά του ποτέ Νικολό και¹⁷ μισέρ Γιάνι Βλισμά του ποτέ Στεφανή και κηρ Φολί Δετρινό η οπί<οι> θέλουν η¹⁸πογράψη όσι ηξέρου γράματα.

εγω λαπρηνωσ παλμωσ μαρ¹⁹τηρω τα ανωθε.

φολίζ δετρινώσ μαρτιρο τα ανωθε και υπογραψα.

Διαθήκη

Ιθάκη, 4.8.1640

ΖΑΠΑΝΤΗ, *Βλασόπουλος*, σ. 158-161, αρ. πρ. 189.

-φ79^v(70^v)-81 1640 Αγούστου 4 ηστή περιοχή του Θιακίου ιστό χοριώ του Βαθιού² ιστόπο ιστόν Ασόματο ιστόν ίκος όπερ κατικί ο κηρ Ματίος³ ο Καραβίας κήμενος ετί κλίνι του περιπέσι εν αστενία δινή⁴ και φοβιθήs πολλά μίμπος και αφνούδιος θάνατος απέλ⁵θι προσέβηκε οσά και άλλη πολλή αθρόπο τούτο εισβέβι⁶κα διότης και ο προφίτης Δαβίδ λήη ο άθροπος ζίσει⁷τε και κόψετε θάνατος, έτζη και έχοτας το νου μου⁸ και τας φρένας τελλός ίγου γερά, φοβότας τον αόρατο⁹ τέλλος θανάτου θέλλο και ορίζο και εξοσέβο και ανακρα¹⁰ξα τον εμό νοτάριο διά να κάμο τούτι τη μπαρό και έστα¹¹τη διαθήκι κατέμπροστε το κάτοθε γεγραμένο τη¹²μίο μαρτίρο. και αν έχο και άλι διαθήκι καμομένη κόβο και¹³ {λ}λιόνο να μιν αξίζι τίποτα μόνο ετούτι να ένε και να στέ¹⁴κι ιστή τελίοσι οπού θέλο της κάμη, θέλοτας σήμερο να δι¹⁵ορθόσο τα μπατία μου όλα πατελός κινιτά και ακίνιτα.¹⁶ εμπρότις αφίνο το γλικίτατό μου σόμα και παραδίδο τη¹⁷ παναθλία μου ψιχί. αφίνο τη μπάσα ευσεβής ορθο¹⁸δόξισ χριστιανής τέλλια αγάπη και δέομε σιχόρεση¹⁹ απαύτους. αφίνο διά τη ψιχί μου και διά ψιχί σο²⁰τηρίας και διασομάτο δινάμεο δίο καρίνες αμπέλλη²¹ οπού έχο ιστόπο κίμενο ιστούς Αγίους Αποστόλλους, ταφίνο²² ιστό ναώ της Αγιάs Κυριακής οπού θέλουνε με θάψη και²³ κιδέψου. θέλλο να ξεκαθαρίσο της πρότης μου γυ²⁴νεκός το πρικιό διά να ξεμπερδέψο τα πεδιά μου²⁵ ότι πρικιό επεριελάβαμε δι'αύθι και ό τι ερεσάτησε ιστά²⁶ χέρια μου

απότις απέθανε ιστή θανί τις ήλθε η μάναι²⁷ της ι κιρά Μάρο Μπονάσενα ατα-
 μός με τους αδελφούς της²⁸ και ό τι της εβρέθικαν τα έκαμα γράφος και ίνε ι
 γρα²⁹φί ιστά χέρια τους. και ό τι διλή ι ομολοία οπού έχου διά τα σκου³⁰τιά
 της μάνας του Ατόνη και Νικολό τα έδοκα της θιγατερό³¹ς μου της Πούλος
 διά πρικίο. άλο τίποτα από τις μάνας τους³² δεν ιξέρο να μου ρεστάρι ιστά
 χέρια μου από το πρικίο και³³ αν επίρε ότη διλλή ι αρεσκία της δε μου απόμι-
 νε τίπο³⁴τα μονάχα ένα βούδι που επουλίσαμε ατάμα. άλο τή³⁵ποτα δεν
 ηξέρο. ακόμι ξεκαθαρίζο απάνου διά της θιγα³⁶|| (φ80)τέρες μου οπού έχο
 πατρεμένες το πρικίο τα χορά³⁷φια οπού ίχα της Πούλος και τα ιπίρανε οπίσο
 ι παρπάδες της³⁸ τις δίνο τα χοράφια οπού έχο αμέραγα με τους αδελφούς
 μου³⁹ να λάβι το μερτικό μου απάνου ισέ κίνα που⁴⁰ της επίρανε. ⁴⁰μοδολο-
 γότας και μι σόνοτας να ταποσόνου τα πεδιά μου. ακό⁴¹μι της χρεοστό δονκά-
 τα πέτε διά μία κούπα, άλο δε της χρεο⁴²στό παρξήξι ένα δακτιλίδι που μου
 εδάνισε και ας το δόκου τα πε⁴³διά μου. ξεκαθαρίζο της Βερόνας το πρικίο
 που της έταξα⁴⁴ δε της χρεοστό τίποτα μονάχα μία δαμάλα και ας τι δόκου τα
 πε⁴⁵διά μου όλα. και ό τι άλο ίνε ι αρεσκία της διλή και τα έλαβε. ⁴⁶ξεκαθαρί-
 ζο τη Φραγκίσκα πόχο πατρεμένη ιστήν Οξοή⁴⁷ απότις διαλαβάνη ι αρεσκία
 της δε της απόμινα τίμπο⁴⁸τα. ακόμι της θιγατερός μου της Κατέρος δε της
 χρεο⁴⁹στό τίποτα απότη λήη ι αρεσκία της μονάχα το χοράφι⁵⁰ ιστό Τάλαρο
 όσο και ίον εστή. ακόμι ξεκαθαρίζο της θιγα⁵¹τερός μου της Μάρος ότι διλή η
 αρεσκία τις της ρεστάρο μία⁵² πάρτη από το ρουχισμό, ι μάνα τις θέλη ξεκα-
 θαρί<σει> απόσα⁵³ της έδωσε και ότη ρεστάρου της έχο ένα κομάτη αμπέλ-
 λη⁵⁴ ιστό χοριώ. ακόμι και ό τι αμπέλη αβατζάρι από εκίνο ο⁵⁵πού της έχο
 ταμένο ιστίν Αμουδερί οσά φένετε γράφος. ⁵⁶ακόμι και ένα καρίνη σταφίδα
 ιστά Μαρμάρενα ιστή μπα⁵⁷λλιιά σταφίδα. ετούτα οπού δίνο γράφος ιστή
 μπαρό μου⁵⁸ διαθίχι να πέρνη από δαύτα ό τι λήη ι αρεσκία της⁵⁹ και ό τη
 περισέβου να τα κάνι καλά απάνου ιστό ρουχισμό ο⁶⁰πού της χρεοστό τομό-
 τας τόσα ρουχηχά όσα και τα ηπο⁶¹στατικά να ρεφάρι η μία μερέα τιν άλλη.
 αφίνο τι γινέ⁶²κα μου κιρά και νικοκιρά ιστό σπίτι μου οπού στέκο και⁶³
 αφίνο της και μία καρίνα σταφίδα ιστό Καρβουνάρι ιστή κά⁶⁴του μερέα.
 ακόμι της αφίνο δίο βατζελίο χοράφια ιστό⁶⁵ Λαβρινό εκί που κάνομε το
 μα<ν>τροστάση διά ζοοθρο⁶⁶φί της ταφίνο ετούτα να τα τρώη όστε οπού ζι
 και απε⁶⁷θανότας της να μνέσκου ιστούς κληρονόμους μου. το⁶⁸ σπίτι οπού
 στέκι ο παπάς το έκαμε από λόγου του και δε του α⁶⁹βοήθισα τίποτα πάρι
 τρία κιτινάγια κεραμίδια. ⁷⁰το σπίτι οπού στέκι ο Ατόνης τα βοΐθισα σόλα
 μονάχα⁷¹ ιστά ξιλοκεράμιδα που δε ταβοΐθισα. στο σπίτη ο⁷²|| (φ80^v) στέ-
 κι ο Νικολός το ημισό ταβοήθισα σε τίχο και σε⁷³ ξιλοκεράμιδα ίγου ιστό μι-
 σό και το άλο μισό το έκα⁷⁴με ο πε<θε>ρός του. να ημπορού τα πεδιά μου
 να στέκετε⁷⁵ πάσα ένας ιστό σπίτι οπού στέ<κει> και να κιτάζου τους τό⁷⁶-
 πους οπού έχη μπάσα ένας να ρεφάρι ένας τον άλο. ⁷⁷το σπίτι οπού στέκο
 απεθανότας της γινεκός μου⁷⁸ να μνέσκι ιστό στερνό μου πεδί ιστό Σταμάτη
 ος καθός⁷⁹ ηβρίσκετε με το περιγίωρό του. ξεκαθαρίζο ο Μπα⁸⁰τήστας δεν έχη
 σπίτι και ταφίνο το χοράφι στο Λαβρινό⁸¹ και κάνοτάς του σπίτι οσάν έχου
 και ι αυτί το χοράφι να⁸² αγρικιέτε ισόλους. και μι κάνοτας το σπίτη να ένε⁸³
 το χοράφι λίμπερο εδικό του. θέλο και ορίζο και εξεσέβο⁸⁴ διά το τόπο οπού
 επούλλισε ο γιος μου Ατόνης του Γιάνι⁸⁵ Ποταμιάνου ιστό Λαβρινό να μιν
 ιμπορό κανένα από τα⁸⁶ πεδιά μου να τονε διασίσι ισέ δαύτο μονάχα να⁸⁷ ένε
 εδικός του. ακόμι της φητήες οπού έχο μισακές⁸⁸ ιστά Παλάτια από το Τα-
 ξιάρχι ιστό Βουνό, να τα έχου τα⁸⁹ τρία μου πεδιά τα στερνά. και διά τι φητιά

ιστό Μι⁹⁰σερό να τίνε μεράζου τα τέσερά μου πεδιά τα⁹¹ σερνικά και ο Νικο-
λός να μιν έχι να κάμι μονάχα να πέρνη⁹² τόσο χοράφι κοτά ιστί φιτία όσο
κάμη το μερτικό⁹³ του να το φιτέβη. ότι άλλο μου ακαρτερί και μου ιβρίσκε⁹⁴τε
αμέραστο τόσο σταφίδες οσά και αμπέλια και χοράφια⁹⁵ άγρια και ίμερα
δετριά{α} να ημπορού τα {τε} πέτε μου⁹⁶ πεδιά τα σερνικά ίγου πεδιά μου
πέτε να τα με⁹⁷ράζου να πέρνι πα ένας το αδελφομίρι του. ακό⁹⁸μι από τις
προβατίνες οπόχομε να πέρνι ο Νικολός⁹⁹ μία με ταρνί της και Ατόνης δύο με
ταρνιά τους. και τα¹⁰⁰ ποδέλιπα να τα έγου τα τρία μου πεδιά τα στεονά¹⁰¹ με
τούτο· ξεκαθαρίζο να δίνου τα πέτε μου πεδιά της¹⁰² γινεκός μου πάσα ένας
ένα σταμνί κρασή το κάθε χρόνο¹⁰³ διά ζοοθροφί της. τα χοράφια ιστή Πούτα
στο Σκίνο τα¹⁰⁴ έχο τα Μαγκατόνη Καραβία διά πέτε /ίμισι/ ριάλια ήτι 5·
και¹⁰⁵ το κρατί ανάχερο. ακόμι καρίνα αμπέλλη ιστής Λα¹⁰⁶(φ81)γκάδες του
π{ν}απα Στάθι του ιού μου και μου έδοσε και μία καρί¹⁰⁷να σταφίδα πρικιό
του ιστό Κάτου Αλόνη. αυτά και δόσουνε τέλος.¹⁰⁸ της γαρ παρούσας μου δια-
θήκης βούλλομε και τιν έχο ης χίρας¹⁰⁹ στερεάς και βεβέας και απαρασάλευθι
διά μαρτιρίας ενόπιου¹¹⁰ μαρτήρο Αγαθάγγελου ιερομονάχου Ταρκασάτου
και κι¹¹¹ε Αναγνόστη Καραβία του Μπατίστα και Καλοϊωάνη του ποτέ¹¹²
Χριστόδουλου και θέλου ηπογράψη.

¹¹³άνθιμος ειερωμοναχος Ταρκασάτος μαρτιρο οσανωθε.

¹¹⁴εγώ αναγνόστης καραβίας μαρτιρο τα ανοθε κε υπογραψα.

¹¹⁵εγώ γιανι<ς> καραβήας μαρτηρο το ανοθε και ηπογραψα.

ΚΡΗΤΗ

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 23-24, πράξη αρ. 1.

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ

Βολιῶνες, 3. 9. 1597.

Εξωφλήθη]

(φ. 1^γ) ¹Ἐν ὀνόματι Θεοῦ τοῦ αἰωνίου ἀμήν. Ἐτεῖ ἀπο τῆς θείας γενήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἧς, μηνὶ Σεπτεβρίου γ', ² ἡνδικτιωνος ι', ἐ νίσσο Κριτῆς, δεστρέτο Ρυθύμνις, χωρίο Βολιῶνες, εἰς τιν κατοικίαν τοῦ μαστρο-Μιχάλι Καλέογι, ἐν ³ προστας ἐμεν καὶ τῶν κατῶ-γεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρῶν. Ἐδεκί ὁ ευγενὴς Κριτῆς μισερ Μαρίς Τζάνες, ⁴ κατοικοῦμενος στο χωρίο Χοριδάκι καὶ τιν σήμερον ἐδεπά ἐδρισκόμενος, κάμνοντας δια ὄνομαν ⁵ τις κερα-Λένας, τις θυγατέρας του, ἀπου τὸ ἐν μερος, καὶ ὁ μισερ Γερόνιμος Χορτάτζις ποταὶ μισερ-Νικολό δι ⁶ α ὄνομάν του ὅπο το ἕτερον μερος, ἤρθασιν εἰς τιν παρουνσαν ὁμιλίαν καὶ σίβασιν γάμου· ὅπου, κρὰ ⁷ ζοντας πρότον τὸ ὄνομαν τις ὁμοούσιου Τριάδος καὶ τις Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πρότον μεν προμετέρι ⁸ ὁ ἄνοθεν μισερ-Μαρίς να κάμι τιν ανοθὲν του θυγατερα τιν κερα-Λένα να σικλιθῇ καὶ να λάβῃ τὸν νάνο ⁹ θεν μισερ-Γερόνιμο ὀδι' ἄνδραν τις εὐλογιτικόν, καθὸς ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία ὀρίζι καὶ οἱ νόμοι αὐτῆς. Τις ¹⁰ ὁπίας του θυγατέρας, τις νίμφης, τάσι γιὰ προνκίον καὶ ἀδελφομίροι καὶ χαρίσματα τοῦ γαμπροῦ ¹¹ να τις δόσι υπερπυρα τις Κριτῆς χιλιάδες τρίς καὶ ευτακόσα πενήντα, τα ὁπία προμετερι να ¹² τις δόσι εἰσε τοῦτον το μῶδο: τζι δύο χιλιάδες στίμα καὶ ασίμι εἰς τιν ὄραν τις εὐλόγισις καὶ τα ¹³ χίλια μετροιτά ὄλον τον Ἄγουστον προτον ἐρχόμενον, ἂν ἐνε χρία να ρεκοπεράρι πρᾶμα στε ¹⁴ κάμενο, αλέως να του δίδι στάρι μουζούρια ιβ', υγυ δῶδεκα το ὀπίο να μπορέ να πέρνι ἀπου το πράμα ¹⁵ τοῦ ἄνοθεν μισερ-Μαρί, να το κρατί μέσα σε δέκα χρονους ρεκάτο, καὶ ἂν ἐνε καὶ μεσα τζι δέκα ¹⁶ χρόνους δέν τοῦ ἔθελεν δόσι τα χίλια πέρπιρα, ν' απομενι ὁ ἄνοθεν τόπος τοῦ σταργίου τζι νύ ¹⁷ μφης προνκίον φόντι τοτάλε· καὶ τα υπερπυρα ευτακόσα πενήντα να του δίδι σε πεντε χρόνους ¹⁸ παγες εἰσε τόσι στίμα ρουχων καὶ ἕτερον πρᾶμάτον· ἀπου τὸ ὀπίον προνκίο νά'νε χαριτες τοῦ ¹⁹ γαμπροῦ υπερπυρα φ', ὕγυ πεντακόσα· ξεκαθαρίζοντας καὶ ἂ δεν ἔθελεν ἀτεντερι ὁ ἄνοθεν μισερ-Μαρίς να ²⁰ δόσι τα χίλια πέρπιρα τοῦ λεγομένου μισερ-Γερόνιμου ὄλον τον Ἄγουστον πρότον ἐρχόμενον, ἂν ἐνε χρία ²¹ να ρεκου-περάρι πράμα στεκάμενο, ὡς ἄνοθεν λέγι, γί ποῦρι ἂ δέν τοῦ ἔθελεν δόσι το στάρι, νά'νε ²² κομένο το προνκοχάρτι, ὡς ἂν ποταὶ να μιν ἔχεν γενί. Πρε-ζέντε καὶ κοτέντα ἡ κερα-Μαυολέσα, ἡ μάνα τοῦ ἄνο ²³ θεν μισερ-Γερόνιμου, τοῦ γαμπροῦ, χήρα τοῦ ποταὶ μισερ Νικολ(ό) Χορτάτζι· καὶ ογία μητρικὴν εὐλογίαν τάσι καὶ δίδι το πρου ²⁴ κίον τζι τον ἄνοθὲν τζι εἰοῦ, ὁ πῖος να μπορέ να κάμι το τζουδεγάδο τοῦ προνκίου τζι εἰς το ὄνομά ²⁵ τζι με ὅλαις τζι στρατες ἀπου κοντενίρον τα ὄρδενε τζ' Αφεντίας τζι βενέτικης· μετα τοῦτο νά'νε ὁ ²⁶ πλεγάδος ὁ ἄνοθεν μισερ-Γερόνιμος, ὁ νῖο τζι, να τζι δίδι κάθα χρόνο στάρι μουζούρια στ' καὶ κρασί μούστο μίστατα ²⁷ δέκα καὶ λινάρι λητρες κ', υγυ ἤκοσι καὶ ἂ δεν τζ' ἔθελεν δίδι το ἄνοθεν στάρι, μούστο καὶ λινάρι, να μπορέ να ²⁸ σατισφάρετε καὶ να πιάνι ἀπου το πρᾶμα τοῦ ἀνδρὸ τζι το προνκίον τζι. Ὁ πῖος μισερ-Γερόνιμος προμετέρι καὶ ²⁹ θέλι τιν ἄνοθεν κερα-Λένα ὀδιά γυναίκαν τον εὐλογιτικόν, ὡς ὀρίζι ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ οἱ νόμοι αὐτῆς· ³⁰ ξεκαθαρίζοντας καὶ ἡ γευλόγισι τοῦ ἀνδρογίνου να γενί τζι, ἀφ' ἧς, ὅλο το μῆνα τον Οκτώβρι. Πρεζέντε καὶ ³¹ ἀφέντις ὁ Λούκας ὁ Χορτάτζις, ὁ παπούς τζι ἄνοθεν νίμφις, καὶ ἡ κερα-Λένα, ἡ θυγατέρα του, ἰ ὀπίοι προ ³² μετάρον ν' αἰδάρον εἰς τιν ὄραν τις εὐλόγισις τον νᾶνοθεν ἀφέντι Μαρί σε τόσι στίμα ρουχων ἀπου το ἄνοθεν

τά / ³³ σιμο υπερπυρα φ', υγυον πεντακόσα, κάθαῖς τα υπερπυρα διακόσα πενίντα —πρεζεντε καὶ κοτέντος ὁ ἄνοθεν μισερ-Τζουάνες ὁ / ³⁴ Χορτάτζις, ὁ ἄνδρας τζι ἄνοθεν καῖρα-Λένας—, τα ὅπια να ἦναι καὶ να γρικούντε ἄπου το προνζιον τζι ἄνοθεν / ³⁵ καῖρα-Λένας. Ἀκομι για πλέα ξεκαθαροσίνι αν ἐν' καὶ ἦσε κιάνένα καιρὸ ἤθελεν λάχι χρία να σικοθι το λεγόμενο / ³⁶ προνζιον, να μην ἐνε ὀπλεγάδο το πράμα τοῦ λεγομένου μισερ-Γερόνιμον, τοῦ γαμπροῦ, παρα ὅ,τι ἦ / (φ. 1^v) ³⁷ θελεν φανί με σιγονιτάδες. Καὶ το παρόν στερεὸν ἐν τῇ δυναμι αὐτοῦ. Μαρτυρες Αντρέας Τραγούδης ποταί Κόστα καὶ Κόστας / ³⁸ Θεοδώρακας τοῦ ποταί Βασίλη. Ἐγὼ, Μανόλης Βαρούχας, νοταριος ὑπο ἐξουσίας βασιλικῆς, παρακληθεῖς ὑπεγραφα.

2 ἐ νίσο : sc. ἐν νήσῳ. 8 - 9 νάνοθεν : sc. ἄνωθεν. 26 ὁ νιό τζι : sc. ὁ νιός τση. 29 ἡ γευλόγισι : sc. ἡ γι-εὐλόγηση. 30 τζι ,αφ'η' : sc. 'ς τσι ,αφ'η'.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 29, πράξη αρ. 7.

ΠΩΛΗΣΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

Μοναστηράκι, 4.9.1597.

Ἐξοφλήθη]

¹ Ἐν ὀνόματι Θεοῦ τοῦ αἰωνίου αμήν. Ἐτι ἀπο θείας γενήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ,αφ'η', μηνι Σεπτεβρίου δ', ινδικτιωνος ι', / ² ἐ νίσο Κρίτης, δεσπρέτο Ρυθύνις, χοριο Μοναστιράκι, εἰς τιν κατικίαν τοῦ κυρ Τζανι Βαρούχα Ξερίτι ποταί κυρ- / ³ Μιχελί, ἐτόπιον τῶν κατῶγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρῶν. Τιν σήμερον φανερά δίδι καὶ πονλή ὁ / ⁴ κυρ Ἀντρέας Βαρούχας Ξερίτης κρασί φέρον ιωτράδα μίστα(τα) τέσερα τοῦ κυρ Τζανι Βαρούχα Ξερίτι τοῦ ἄνοθεν ἂ / ⁵ πον το ἀμπέλλι τοῦ Βατέ· καὶ εσιβαστίκασι τα δύο μερι δια ὑπέροπια μ^a, υγυον σαραντα, πρὸς υπερπυρα δε / ⁶ κα το μίστατο. Εἰς το ὅπιον τοῦ ἔδοκεν τόσο μετάξι, ὕγυον λήτρα μια καὶ ὀγγίαις τέσερις, δια τα / ⁷ ἄνοθεν ὑπερπυρα μ', ἐνέμπροστας ἔμεν, τοῦ νοταριου, καὶ τον παρακαλεμένων μαρτυρῶν. Καὶ ὁ παρούσα / ⁸ γραφί στερεά ἐν τη δυνάμι αὐτῆς. Μαρτυρες ὁ κυρ Θωμάς Βαρούχας Ζερβόπουλος καὶ κυρ Μιχελίς Βαρούχας / ⁹ Μποραμπονράς. Ἐγὼ, Μανόλης Βαρούχας, νοτάριος ὑπο ἐξουσίας βασιλικῆς, ὑπεγραφα.

⁴ φέρον : lege φέριμη.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 39-40, πράξη αρ. 19.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΠΡΟΙΚΑΣ

Μοναστηράκι, 18.6.1598.

¹ Ἰ ,αφ'η', μηνι Προτοούλλι ιη', ινδικτιωνος ια', ἐ νίσο Κρίτης, δεσπρέτο Ρυθύνις, χοριο Μοναστιράκι, εἰς τιν κατοικίαν του καλο / ² γέρον Μακαρίου Βαρούχα τοῦ Παρθενέ, ἐνεμπροστας ἔμέν, του νοταριου, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρῶν. / ³ Τιν σήμερον φανερά βάνι ἡ κερα Ἐργύνα Παπαγιανοπούλα, τοῦ ποταί Ἰωάννη θνγατέρα, τον ευλαβέστατον αφέντι παπα / ⁴ Θωμά Βαρούχα καὶ ὁ κυρ Νικολὸς Παπαγιανόπουλος, ὁ

ἄνδρα τζι, ὀδιὰ στιμαδώρον τος, νά δι ὅ,τι στίμα ρούχων ἔχει, καὶ ὅ,τι / ⁵ κάμι εἶναι κοτέντι καὶ οἱ δύο τος. Ἀρχι: ἓνα ζευγάρι φουστάνια, υπερπυρα ν', υγον πενήντα, ποκάμισο λαβοράδο α', / ⁶ υπερπυρα κ', υγον ἡκοσι, α' ζευγάρι σεντόνια φρουγάδα, υπερπυρα ο', υγον εἰδομηντα, ἓνα ζευγάρι προσ- κεφαλάδια, / ⁷ υπερπυρα μ', υγον σαραντα, μία λουτροπόλια λαβοράδα, υπερ- πυρα λ', υγον τριάντα, ἓνα ζευγάρι μπόλιας με / ⁸ ταξοτῆς, υπερπυρα κ', υγον ἡκοσι, ἓνα ροκέτο μεταξοτό, υπερπυρα λ', υγον τριάντα, φτερό λητρης λδ', υπερπυρα ο', υγον εἰ / ⁹ δομηντα, πάπλομα φρουγάδο α', υπερπυρα ν', υγον πενήντα, τα ὅπια σουμάφουνται ὅλα καὶ γίνονται / (φ. 67) ¹⁰ τρακόσα ογδοῖντα· τα ὅπια ἐπαράλαβεν ὁ ἄνοθεν κυρ-Νικολός ἐνέμπροστας ἐμέν, τοῦ νοταριον, καὶ τῶν παρα / ¹¹ καλεμένων μαρτυρων. Καὶ οὗτος εἶναι κο- τεντοι. Μαρτυρες ὁ μισερ Αλεβίτζες Νεότερος καὶ ὁ μισερ Νικολός Βαρούχας Μα / ¹² κοιμαλίζ. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, νοταριος ὑπο ἐξουσίας βασιλι- κῆς, ὑπεγραψα.

BAKKER, Βαρούχας, σ. 40-41, πρᾶξι αῤ. 21.

ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ

Ἀσώματος, 19.7.1598.

Εξοφληθῇ]

¹ Ἰ. αφ'η', μηνι Δευτεροούλλ(ι) ιθ', ινδικτιωνος ια', ἐ νίσσο Κρίτης, δε- στρέτο Ρυθύμνης, χωριο Ασώματο, εις τιν κατικίαν τοῦ εὐγενί α' / ² φέντι Πέρο Μανολέσο, ἐνέμπροστας ἐμέν, τοῦ νοταριον, καὶ τῶν κατωγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων. Τιν σί / ³ μερον φανερά. με δύναμιν ετουνοῦ τοῦ φανεροῦ ιντρονμέντου, δίδι καὶ πουλῇ ὁ κυρ Νικολός Παπαγιανόπουλος / ⁴ τα καταλίματα με αὐλὶ ἄπου ἔχει ἄπου την κερα-Ἐργύνα, την γυνέκαν του, εις το χωριο Πισταγί, τοῦ κυρ Γεωργιλιά / ⁵ Παπαγιανόπουλ(ου), βαλμένα εις τιν καβαλαρίαν τις Πισταγίς, τα ὅπια ἦναι στιμαρισμένα ἄπου τον κυρ Μανόλι Βαρούχα Μπου / ⁶ ραμπουρά καὶ ἄπου τον κυρ Γεωργι Πολιομίλι, λεγόμενο Καπουράλιο, ομότιν καὶ στιμαδώρον τις Ἀφεν / ⁷ τίας, ι οπίοι εἶσανε πεμπάμενη ἄπου τον ἄνοθεν πουλιτι καὶ ἄπου τον λεγόμενον ἀγορα- στί, καὶ / ⁸ ὅ,τι τα θέλασι καμι, ν' απομένη ἐτ ιναπιλάμπιλε, μόρε βένετο, καὶ να μί μποροῦ πλέα εἰσε κιανένα καὶ / ⁹ ρὸ να ξαναστιμαριστούσι· τα ὅπια ἐβαλασιν ἄπανο εις τιν διακρισίν τονε υπερπυρα τις Κρίτης τπ', υγον τρα- κό / ¹⁰ σα ογδοῖντα· τα ὅπια συνορέβου ανατολικά με σπίτια Καβαδιατιανὰ καὶ δισικά με σπίτια / ¹¹ Παπαγιανοπουλιανὰ καὶ νοτικά με Παπαγιανο- πουλιανὰ καὶ βορινὰ με δρόμο, ἧ κε αλέως, φιλασόμενα τα πλιά / ¹² αλιθηνὰ κομφίνια. Καὶ για πλερομήν τον ἄνοθεν καταλειματα καὶ αὐλ(ις) ἐπαράλαβεν ὁμπρὸς ἐμέν / ¹³ καὶ τῶν παρακαλεμένων μαρτυρων υπερπυρα ρ' μέσα ἦσε τζικίνια β' πρὸς υπερπυρα κζ' το α' καὶ το ρέστος ὅλο κατρίνια / ¹⁴ καὶ με- τάξι λητραις β' πρὸς υπερπυρα λα' τι λητρα καὶ πανί σκουλουδάρικο πίχες ιβ' πρὸς β' ὅ περπιρα τι πίχη / ¹⁵ καὶ μπόλιας μεταξοταῖς πίχες ἐξ πρὸς υπερπυρα δ' τι πίχη καὶ τορνέσα υπερπυρα δ', τα ὅπια γίνονται ὡς ἐδὰ / ¹⁶ υπερπυρα σκ', ὅγον διακόσα ἡκοσι καὶ δια το ρέστος ὅπου λήπετε ὡς τα τρακόσια ογδοῖντα τοῦ ὅδοκεν μίαν κούπαν / ¹⁷ ἀργυρὴν τις βούλας καὶ τελίως ὅλο πληροθι. Ξεκαθαρίζοντας αν ἐν' καὶ εἰσε κιανένα καιρὸ ἦθελεν ἐ / ¹⁸ βρεθί τινὰς να ἐναντίοσι τὸν ἄνοθεν αγοραστί, ὀπλεγάρεται ὁ ἄνοθεν κυρ-Νικολός, ἐκίρος καὶ τα καλά του, / ¹⁹ τοῦ λητροννε τον ἄνοθεν αγοραστί ἄπο πάσα λογίς πέραξιν καὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς να εἶναι ὁ ἄνοθεν κυρ-Γεωργιλιάς / ²⁰

νικοκύρις εἰς σαντά, να τα κάμι οσαν θέλι, πουλήν, χαρίζιν, πικίζιν, ποιήν, ὅς βούλετε, ὅς πρῶμα ἴδιον ἐδικόν του καὶ / ²¹ να μπορί να τα βάνι στο ἱκάν-τος, να τα στριδάρι καὶ να τα καταστιχάρι, ν' απομένι νικοκύρις εἰς σαντα αιωνίως. Καὶ οὗτος ἐπήσαν / ²² καὶ ἀπόμιναν κοτέντι καὶ τό παρὸν στεραιὸν ἐν τι δυνάμι αὐτοῦ. Μαρτυρες ο μαστρο-Γεώργις Πάντιμος καὶ Ιωάννης Λαγγουβάρδος, λεγόμενος Δρακος. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, νοταριος ὑπο βασιλικῆς ἐξουσίας, ὑπεγραψα.

⁴ την κερα-Ἐργύνα : sc. Παπαγιανοπούλα Κανακαροπούλα. 12 καταλείματα : supra, ex corr.: lege καταλυμάτων. 19 τοῦ λητρουνε : sc. νὰ βγάνει (cf. 34.20 - 21). 22 ὑπο... υπεγραψα : infra.

BAKKER, Βαρούχας, σ. 60, πράξη αρ. 40.

ΕΜΦΥΤΕΥΣΗ ΧΩΡΑΦΙΟΥ

Μοναστηράκι, 3.2.1599.

Εξοφληθη]

¹ ἴ, αφ'ἑθ', μηνι Φεβρουαρίου γ', ἠδικτιωνος ιβ', ἐ νίσο Κρίτης, δεσπρέτο Ρυθύμιν, χωριο Μοναστιράκι, εις την κατικίαν τοῦ κυρ Τζανάκι / ² Βαρούχα Ἀνέστο, ἐνόπιον τῶν κατωγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων. Ἐδε-κί ὁ ἀνοθεν κυρ-Τζανάκις με δύναμιν ἐτου / ³ νοῦ του φανεροῦ ἰνστρουμέν-του, δίδι καὶ εις λιβέλο παντοτινὸ κοτζενδέρι τοῦ κυρ Νικολὸ Λιτίνου ποταί Τζανί, / ⁴ κατικουμένο στο χωριο Πλατάνια καὶ τιν σήμερον ἐδεπὰ ἐνδρισκό-μενος καὶ ατζετάροντας, ἔνα κομάτι χωράφι, / ⁵ βαλμετο εις το ἀνοθεν χωριο Πλατάνια, κρασμένο στι Ρίζα, μονζούρια δ' ἀπανο κάτω, με ὅλα του τα δικαί-όματα. / ⁶ Για τὸ ὅπιο χωράφι ὠπλεγάρεται ὁ ἀνοθεν κυρ-Νικόλας καὶ ἡ γερέ-τες του να δίδον του ἀνοθεν κυρ-Τζανάκι / ⁷ καὶ το κληρονόμον του στάρι μονζούρια β' ὕ, ὅγουν διο ἡμισι, μετριτό κάθε χρόνο καὶ κάθε μήνα Ἀγουστο, ἀρχίζον / ⁸ τας ἡ πρότι παγα καὶ πλερομί των Ἀγουστο τζι, αχ' καὶ ἡτζι ὁμοίος ἀπ' Ἀγουστον ος Ἀγουστο ὅς σάνοθεν / ⁹ ξεκαθαρίζοντας καὶ ἀ δὲν ἡθελεν ατεντερι, ἡτζι ὁ ἀνοθεν κυρ-Νικολός, ὅσάν καὶ ἀπον τζι κληρονόμους του, / ¹⁰ εις κάθε κερὸ να δόσον καὶ να σατισφάρουν το ἀνοθεν στάρι κάθε μήνα Ἀγουστο ος ἀνοθεν τοῦ ἀνοθεν κυρ-Τζα / ¹¹ νάκι καὶ το κληρονόμον του, να μποροῦ ἐκίγιο να σκოდέρουν με τι στράτα ἀπον σκοδέρουνται τα λιβέλα. Το ὅπι / ¹² ο χωράφι σινοριαζι ἀπον τιν Ανατολὴ καὶ ἀπον το Νότο με χωράφια Βλαστιανὰ καὶ ἀπον τι Δίσι καὶ ἀπον το / ¹³ Βορέα με χωράφια του ἀνοθεν κυρ-Τζανάκι, ἡ καὶ αλέως, φιλασόμενα τα πλια αλιθηνὰ κομφίνια. Το ὅπιο χο / ¹⁴ ράφι να ἔχι ἀπον τιν σήμερον καὶ ὁμπρὸς εἰς τιν ἐξουσίαν του. Καὶ ὁ παρούσα γραφί στερεά ἐν τῇ δυναμι αὐτῆς. / ¹⁵ Μαρτυραις ὁ κυρ Γεωργιλᾶς Βαρούχας καὶ κυρ Τζανίς Βαρούχας Ξερίτις. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, νο-ταριος ὑπο ἐξουσίας βασιλικῆς, ἔγραψα.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 84-85, πράξη αρ. 65.

ΠΩΛΗΣΗ «ΛΙΒΕΛΟΥ»

Μοναστηράκι, 17.2.1600.

¹ ἴ, ἀχ', μηνι Φεβρουαρι(ι) ιζ', ινδικτιωνος ιγ', ἐ νίσο Κρίτης, δεστρέτο Ρυθύμης, χωριο Μοναστιράκι, εἰς τιν κατικίαν του κατῶγεγρα / ² μένου Βαρούχα, μισερ-Τζουᾶνε ποταί μισερ-Νικολ(ό). Ἐδεκὶ ἡ κερα Ἐργύνα Τζαγκαροπούλα, χήρα τοῦ ποταί Ιωάννη Καλο / ³ σινά, δίδι καὶ πουλὶ του ἀνοθεν μισερ Τζουᾶνε Βαρούχα Ἀνέστο ποταί μισερ-Νικολ(ό) τὸ ντεράδεγο, τα σολίδια τα τέ / ⁴ σερα, ὅπου λέγι καὶ πέρι ἀπου τοῦ ποταί Γεωργιλὰ Σιγανού τιν ερεντιτὰ καὶ ἀπου το Νικολό τὸ Σετενέα / ⁵ σολίδια δύο ἡμισι, τα ὅπια ἦναι περβολόπακτα κάθα χρόνο φέρμα· για τα ὅπια σολίδια τα στ' ὕ / ⁶ εἰσβαστίκασι θεληματικὸς τα ἀνοθεν μέρι, πουλήτρα καὶ ἀγοραστίς, γιὰ υπερπυρα στ' ὕ, ὕγον ἔξε ἡ / ⁷ μισι. Για τα ὅπια υπερπυρα ἐπύρεν καὶ ἐπαράλαβεν ὀμπρός ἐμέν, τοῦ νοταριου, καὶ τῶν παρακαλε / ⁸ μένων μαρτυρων ἓνα πιρούνι ἀργυρὸν τῆς βούλας ἀμάχι, ὅστε να τζι δόσι τα ἀνοθεν υπερπυρα στ' ὕ. Τα ὅπια / ⁹ σολίδια τα ἀνοθεν ἦναι ἀπο λογαριασμὸν ὅπου ἦρθαν τζι ἀνοθεν καῖρα-Ἐργύνας ἀπου τὴν / ¹⁰ ποταί καῖρα-παπαδια, τὴν μάνα τζι, λεγόμενι Κοιδωνοπούλα καὶ χήρα τοῦ ποταί παπα κυρ Γεώργι Τζαγγαρόπουλ(ον), κύρις / ¹¹ τζι ἀνοθεν καῖρα-Ἐργύνας. Καὶ ἦττι ἀπου τιν σήμερον καὶ ὀμπρός να ἦναι εἰς αὐτὰ τα σολίδια / ¹² ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζουᾶνες νικοκύρις πουλὶν, χαρεῖζιν, πρικίζιν, ποιήν, ὅς βούλεται, ὅς πράμα ἰδιόν τοῦ. / ¹³ Καὶ το παρὸν στεραιὸν ἐν τῇ δυναμι αὐτοῦ. Μαρτυραις ὁ Γεώργις Καφάτος ποταί Μανόλι καὶ Τζανίς Παπαγιανόπουλος, ποταί Γι / ¹⁴ ακουμι. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, νοταριος ὑπο ἐξουσίας βασιλικῆς, ἐγραφα.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 100-101, πράξη αρ. 83.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΥΟ ΕΚΤΙΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Μοναστηράκι, 10.8.1600.

Εξοφληθη]

¹ ἴ, ἀχ', μηνι Αὐγούστου ι', ινδικτιωνος ιγ', ἐ νίσο Κρίτης, δεστρέτο Ρυθύμης, χωριο Μοναστιρακι, εἰς τὴν αὐλὴ τοῦ μισερ Τζουᾶνε Βαρούχα Ξερίτι, εἰς τὸν {πλα} / ² πλάτανο, ὀμπρός τῶν ὧδε κρασμένον καὶ παρακαλεμένων μαρτύρων. Ἐδεκὶ ἡ κερα Κατερούτζα Βαρονχοπούλα Ξερίτο / ³ πούλα καὶ χήρα τοῦ ποταί κυρ Μανόλι Βαρούχα, λεγομένον Παχί, καὶ ὁ υἱὸς τζι ὁ κυρ-Νικολός ἀπο το ἓνα μέρος καὶ ὁ κυρ Ἀντρέας Βαρούχας / ⁴ Ξερίτης καὶ ὁ κυρ Γεωργιλὰς Βαρούχας Ξερίτης Ζαραχάνης ἀπου το ἄλλον μέρος — τα ἀνοθεν μέρι ποιῶν φανερά καὶ λεντζέρον / ⁵ καὶ βάνον ὀδιά στιμαδόρους, να δοῦ, να στιμάρον τα σπίτια ὅπου ὁ ἀνοθεν κυρ Ἀντρέας κατικα — γιὰ τα ὅπια εἶχαν / ⁶ ὑστρουμέντο καμομένο τζι ἀχ', Δευτεροούλλι καστ', ινδικτιωνος ιγ', διὰ χειρὸς ἐμού, τον νοταριου, καὶ εἶχαν λεντζερισμένους διὰ στι / ⁷ μαδόρους τὸν μισερ Τζουᾶνε Βαρούχα Μακριμάλι καὶ τὸν μισερ Μανολίτζι Σκορδά, καὶ ἔδα λέσι τα ἀνοθεν μέρι πὸς λί / ⁸ πονσι ἀπου τα σπίτια τοι καὶ δέ τζι βρίζουσι —, καὶ θέλουν τα εἰρημένα μέρι καὶ βάνουν ἐδὰ τὸν μαστρο-Μα / ⁹ νόλι Μεστό, τὸν κτιστίν, ἀπου το χωριο Σμιλιά, καὶ τὸν κυρ Γεώργι Καλίτερον τὸν Κοπανά, ὁμότιν καὶ στιμαδόρον τις / ¹⁰ ἐκλαμπροτάτις μας Αὐθεντίας, τὸν ὅπιον δίδουν τιν αὐτοριτάν ὅπου εἶχαν δοσμένη τοῦ ἀνοθεν μισερ-Τζου / ¹¹ ἄνε καὶ τοῦ ἀνοθεν μισερ-Μανολίτζι,

ρα τα στιμάρον με τζι πάτους, μόδους και κοντιτζιόνες τους άνογεγρα /¹²
 μένους, όπου μιλι το πρότο ιστρουμέντο. Ι οπή στιμαδόρι έπίγα τιν φοράν
 έτούτιν και ειδαν και έστιμάραν /¹³ τα δύο κατώγια του άνοθεν κυρ-² Ανδρέα
 και το σόχορο όπου ήναι βορινά τον λεγομένον σπιτίον και είπασί /¹⁴ μου
 πός έβάλαν τα λεγόμενα κατώγια με το άνοθεν σόχορο υπερπυρα τής Κρίτης
 υν', ύγον τετρακόσα πενίντα, / (φ. 23r)¹⁵ ός ένε και ός βρίσκειται με πάσα
 του δικαίωμα· άκομί έπίγαν και είδαν και έστιμάραν το άνόγι των κατώ-
 γιών, το ό /¹⁶ πλον έχει τράβες κδ' με τι σοφίτα μεσολορδάδα και τρίς πορ-
 τέλες, και ένε ή μία με μία κολόνα μαρ /¹⁷ μαρένι άσπρι και έχει και ένα
 παραθήρι μικρό και έχει και εις το πάτο, ός λέν ι άνοθεν στιμαδόρι, ταύλες /¹⁸
 μδ' και εις το ένα κούτελο του άνογίον εχονν μία σεράγια καμομένοι και απο-
 πανο τζι σεράγιας ήναι /¹⁹ ένα μπουρδοινάλε χοντρού και έβαλαν τα και
 εκήνα, ός ινε και ός βρίσκονται, και με μια σκάλα, υπερπυρα τής Κρίτης /²⁰
 ,αφν', ύγον χίλια πεντακόσα πενήντα. Ι όπιοι στιμαδόρι έπονπλικάρα τιν
 άνοθεν στίμα όμπρός του μα /²¹ στρο-Κοσταντί Βενέρι και του κυρ Χριστό-
 δουλον Καλομενόπουλον άπον τ' Αμάρι και έπαρακαλέσαν τζι και διά μαρ /²²
 τύρους. Μαρτυραις ό άνοθεν μαστρο-Κοσταντίς Βενέρις και κυρ Χριστο-
 δουλος Καλομενόπουλος και μισερ Γαλιάτζος /²³ Βαρούχας Μακρουμάλις.
 Έγώ, Μανόλις Βαρούχας, νοταριος ύπο έξουσίας βασιλικης, παρακληθής
 υπέγραφα.

6 doc. 82.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 110-111, πράξη αρ. 94.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΠΡΟΙΚΑΣ

Μοναστηράκι, 23.10.1600.

¹ τ' ,αχ', μηνι Οκτωβριον κγ', ινδικτιωνος ιγ'. ε' τίσο Κρίτης, δεσπρέτο
 Ριθόμνης, χωριο Μοναστιρακι, εις τιν κατιζίαν του κατωγεγραμένον /²
 μισερ Τζουάνε Βαρούχα 'Ανέστο ποταί μισερ-Νικολ(ό). όμπρός των άδε
 κρασμένων και παρακαλεμένων μαστροον. Έδεκί ό α /³ νοθεν μισερ-Τζουά-
 νες άπου το ένα μέρος και ό γαμπρός τον ό μισερ Νικολός 'Αγιοστεφανίτις
 άπου το άλλον μέρος /⁴ ήρθασιν 'ς τιοδτιν σίβασιν και λευτζέρονν όδιό στιμαδώ-
 ρους και καλός διαζυγισις ανθρώπους τον μισερ Τζόρ /⁵ τζι Βεργίτζι του
 ποταί εκτζελέντε αφέντι Νικολάκι και τον μισερ Μιχελί Γαβαλά του ποταί
 μισερ-Χριστόδου /⁶ λον, να δοη και να στιμάρονν τα κατωγεγραμένα πρά-
 ματα, και ό,τι τα θέλουνσι βάλι, να γρικάτε μόρε /⁷ βένετο και ηρατιλάμπιλε.
 Και πρότον: ένα στρομάτζο, υπερπυρα ν', άκομί φτερό ένα και βαρί /⁸
 λητρες ρθ', υπερπυρα σνε' υ, ύγον διάκόσα πενήντα πέντε ήμισι, άκομι πά-
 πλομα ένα πλάβο λα /⁹ βοράδο, υπερπυρα ρπ', ύγον εκατόν ογδοήντα, προσκε-
 φαλάδια πέντε με τα ψίδια, υπερπυρα ρκε', /¹⁰ ύγον εκατόν ήχοσι πέντε.
 δύο ζευγάρια σεντόνια ψιλά λαβοράδα, υπερπυρα τό', ύγον τρακόσα /¹¹ ενδο-
 μήντα, ένα φουστάνι λινοπάμπακο λαβοράδο, υπερπυρα ρ', άκομι άλλο ένα
 ζευγάρι φουστάνια λι /¹² νομπάμπακα με τζι γαπέτες, υπερπυρα ρμ', ύγον
 εκατόν σαράντα, ένα ροκέτο ξεφιδιστο, υπερπυρα /¹³ σαράντα, ένα ζευγάρι
 ποκάμισα λαβοράδα, υπερπυρα σ', ύγον διάκόσα, δύο λοντροπόλιες λαβορά /¹⁴
 δες, υπερπυρα π', ύγον ογδοήντα, μπόλιες μεταξοτες δύο, υπερπυρα κη',
 ύγον ήχοσι οκτώ, πόλιας λιναις τρίς, /¹⁵ υπερπυρα λ', μία κότα τζεντανέρι
 νερατζάτι φρονγάδα, υπερπυρα ρλ', ύγον εκατόν τριάντα, τανλομάντιλα /¹⁶

δίο, υπερπυρα μ', πετζέτες γ', υπερπυρα κατ', μια τραχιλιά τοντίνα ἀργυρά με στανρο, υπερπυρα κδ', ἀκομι / ¹⁷ ἓνα λεμό μαργαριτάρι λιάνο, υπερπυρα λ', καὶ δέκα τζεκίνα χουσα̣ υπερπυρα σο', ἔγρον διάκόσα εἶδο / ¹⁸ μῆντα μοντάρων ὅλα τα ἄνοθεν υπερπυρα χιλιαδες δίο καὶ υπερπυρα ἑκατὸν ἡκοσι τέσερα καὶ σολιδια δεκαπέν / ¹⁹ τε. Προζέντε καὶ κοτέντος ὁ ἄνοθεν μισερ-Νικολός καὶ παραλαμβάνει ὅλα τα ἄνοθεν διὰ ὄνομαν τζι κερα-Ἐρ / ²⁰ γήρας, τζι γηναίκας τον, γιὰ το προνκίον ὅπου τζι ἔταξεν ὁ ἄνοθεν μισερ-Τζονάνες, ὁ κύρι τζι, καὶ γι / ²¹ ἃ το ρέστος ὅς το τάσιμο ὅπου ἔχει στο προνκοχάρι θέλει ὁ ἄνοθεν μισερ-Νικολός καὶ ἀπομένι κοτέντος / ²² να τονε σατισφάρι εἰς ὅλα καὶ διῶλον μέσα σε δίο χρόνους να τον ἔχι ἀποπλερομένο. Μαρτυρες ὁ μαστρο- / ²³ .Ιαρετζος .Ιούμπινας ποται Μανολι καὶ κυρ Φραντζέσκος Γαβαλας ποταί Μανόλι. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, ροταριος ὑπο ἔξουσίας βασιλικῆς, ἔγραψα.

¹⁷ χουσα̣: loge χουσα̣.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 160-161, πράξη αρ. 148.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΚΟΙΝΗ ΧΡΗΣΗ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ

Μοναστηράκι. 9.8.1602.

Εξοφληθη /

¹ ἡ ἀρχή, μὴνι Ἀργούστου στας θ', ἠδικτωμένος ἐ', ἐ ρίσο Κρίτις, δεσφρ'το Ρυθύνης, χωρίο Μοναστηράκι, εἰς τιν ἀλλήν ἐμοῦ, τοῦ ροταρίον, ὁμπρὸς τῶν / ² ὅδε κωσμέμενον καὶ παρακαλέμενον μαρτύρων. Ἐδεξί ὁ ἐνλαβέστατος αφέν-τις παπὰς Θεωμῆς Βαρούχας δίδει, με δέναμιν ἐτονον τοῦ / ³ γανερὸν ἰστρον-μέντον, ἓνα μωσγάοι κόκκινο θιλικὸ τζι κερα-Ζαμπέτας Ροντζοπούλας, γήρα τοῦ ποταί Γεώργι Τζα / ⁴ ραῦτι, καὶ τοῦ νιού τζι τοῦ Μιχελί, νιός τοῦ ἄνο-θεν ποταί Γεώργι, να το κρατούσι σιμισακὸ. Γιὰ το ὁπίο μωσχά / ⁵ ρι τὸ ἄνο-θεν ὁμπλεγάρωνται ἡ ἄνοθεν κερα-Ζαμπέτα καὶ ὁ νιὸ τζι να το γοβερονάρον καλὰ, κι ἐρχοντας / ⁶ ὁ πρότος χρόνος ὅπου τοκάρι να μεροθῇ το λεγόμενο μωσχάρι, να ἦναι ὁπλεγάδι να δίδον τοῦ ἄνοθεν / ⁷ ἀφέντι παπὰ ὅγιά τι πάρ-τεν τον το παρασπὸρι στάρι πινάκια γ' μετριτὸ, καὶ ἀποκί κε κίθε να του δίδον το καθεν / ⁸ χρόνο στάρι μονζούρια β', δίο, μετριτὸ, κάθε χρόνο ὅστε να ζή' καὶ ὅ,τι ἀπογενήματα κάμι, να ἦναι εἰς τι μέσιν τος καὶ εἰς τα / (φ. 40 γ) ⁹ πίγερὰ τον να το μωράζονται μέσα, ἡτζι κρέας, ὁσάν καὶ πετζί-ξεκαθαρίζοντας καὶ ἂν ἰθελεν λάχι καϊάνενα / ¹⁰ κερὸ φόφος τοῦ ἄνοθεν μο-σχαρίον ἀπο κακὸ γοβέρο γί να το κλέψου γί να το σκοτόσση, ὁπλεγάρων / ¹¹ ται τὰ ἄνοθεν μέρι να δίδουν τοῦ ἄνοθεν ἀφέντι παπὰ τζεκίνα χουσα̣ δέ-κα, να πιένει μετα κίνους / ¹² να βρίσκον ν' αγοράζον μίαν ἀγελέαν ὁσάν καὶ κίνι, να τι βάγουν στο ποδάρι τζι, να τι κρατον πάλι / ¹³ σιμισακί ἡ ἄνοθεν κερα-Ζαμπέτα με τον λεγόμενον τζι νιόν, να μωράζονται με τον ἄνοθεν ἱε-ρὰ / ¹⁴ στιν ἄνοθεν σίβασι, καθὸς λέγι το ἄνοθεν ἰστρονμέντο. Καὶ οὗτος ἡθελαν καὶ ἀτόμησαν κοτέντι. Μαρτυρες / ¹⁵ ὁ ἐνλαβέστατος παπὰς κυρ Μαρκος Καλέργις καὶ Μανόλις Τρουλινός, στιμαδόρος τζ' Αφεντίας. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, ροταριος / ¹⁶ ὑπο βασιλικῆς ἐξουσίας, παρακληθις ὑπέ-γραψα.

¹¹ πιένει: corr. ex πιένον.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 160-161, πράξη αρ. 159.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΚΟΙΝΗ ΧΡΗΣΗ ΚΟΠΑΔΙΟΥ

(Μοναστηράκι), 7.9.1602.

¹ ἴ, αχβ', μηνι Σεπτεμβρίου ζ', ινδικτιωνος ιε', ἐ νίσο Κρίτις, δεστρέτο Ρυθύμνης, εἰς το ἀμπέλλι ἐμοῦ, τοῦ νοταριον, κρασμένω στο Καλογερέα, ὀμπρὸς τῶν / ² ὧδε κρασμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων. Ἐδεκί ὁ εὐγενὴς Κρίτις μισερ Μαρκος Γιάληνὰς ποταῖ μισερ-Τζουάνε με τὸ παρὸν ινστρουμέντο θέλι / ³ καὶ δίδι ἀπον τὴν σήμερον καὶ ὀμπρὸς τοῦ κυρ Ἰωάννη Καβαδάτο ποταῖ κυρ-Χριστόδουλον ἀπον το χωρίο Ιισταγί πρόβατα μεγάλα / ⁴ ἴ, ἐνενήντα, τοῦ πόρου καὶ κριγίους μοννούχους τέσερις καὶ ἀρνία δύο καὶ ἔγες μεγάλες τοῦ πόρου πενήντα καὶ δύο τζιμάρους / ⁵ καὶ ἓνα τραγο προτογενω, τα ὀπία, ὅς λέσι, ἦναι τόσα, μα ἴγὸ δέν τὰ ἴδα, να τα κρατί σιμισακά ὁ ἄνοθεν κυρ-Ἰωάννης χρονὲς δύο, μετα / ⁶ τοῦτι τι σίβασι νά ἴχι ἀπ' ὅλα τα ὀζὰ, ἀπ' ὅλα τονε τα διάφορα, ὅλα τα μισα, ἦτζι γάλα, μαλιά καὶ ἀπογενίματα. Καὶ ἀνίσος / ⁷ καὶ ἠθέλασιν κλέψι ἀπον τὰ ἄνοθεν ὀζὰ γί να σκοτόσου γι ἀπὸ ἄλο κακό γοβέρο ἠθέλασι πάθι τίβοτας, νά ἴναι ὀπλεγά / ⁸ dos ὁ ἄνοθεν κυρ-Ἰωάννης να τα πλερόνι, καὶ ὅ,τι ἠθέλασι φοφίσι ἀπο ἀφορμί τ' Αφέντι τοῦ Θεοῦ, να μί χροστί τίβοτας, φέροντας / ⁹ τζι προβὲς καὶ κρέας τοῦ ἄνοθεν μισερ-Μαρκ(ο), ἦμιτα να θέλασι λάχι ποθέ σε τόπον ὅπου να μί μπορά τὰ ἴβρι ὅς ἓνα γί δύο γι τρία / ¹⁰ τι καθα χρονέα ξεκαθαρίζοντας να πέρνι ὁ ἄνοθεν ἀφέντις Γιάληνὰς ἀπον τι μέσιν τρίς ἡμέρες γάλα καὶ τεσερα ρίφια, / ¹¹ τὸ δὲ ἐπίλιπον διάφορον να ἦναι στι μέσιν τος καὶ να τζι μιράζει ὁ καμπατὸς ξεκαθαρίζοντας καὶ ὁ ἄνοθεν ἀφέν / ¹² τις Γιάληνὰς να μὴν ἔχι καμίας λογίς σπέζα τον ἄνοθεν ὀζὸ. Καὶ οὔτος ἠθελαν καὶ ἀπόμηναν κοτέντι. Μαρτυραις ὁ εὔλαβέ / ¹³ στατος παπάς κυρ-Γεώργις ὁ Καλομενόπουλος, υἱὸς τοῦ μαστρο-Νικολ(ό), καὶ κυρ Τζανῆς Βαρούχας Ξερίτις, υἱὸς τοῦ κυρ-Ἀντρέα, καὶ κυρ Θωμάς / ¹⁴ Βαρούχας Μπουραμπουράς, υἱὸς τοῦ {τοῦ} ποταῖ κυρ-Γεωργιλά. Ἐγὼ, Μανόλις Βαρούχας, νοταριος ἔπο ἐξουσίας βασιληζις, παρακληθὶς ἐπέγραψα.

11 καμπατὸς: κ ex γ.

BAKKER, *Βαρούχας*, σ. 191, πράξη αρ. 180.

ΕΞΩΝΗΣΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

Μοναστηράκι, 3.6.1603.

Εξοφληθη]

¹† ,αχγ', μηνι Προτοούλλι γ', ινδικτιωνος α', ἐ νίσο Κρίτις, δεσπρέτο Ροθίμνης, χωριο Μοναστιρακι, εις το ναον τοῦ Σωτηρος Χριστοῦ, ὁμπρός τῶν ὧδε κρασμένων / ² καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων. Ἐδεκί, ἔστοντας καὶ να ἤθελεν ἔχει ἀγορασμένα ὁ ποταὶ μισερ Αλεξίς Βαρούχας Ξεροχίλις ἀπου τον ποταὶ / ³ μισερ Μανόλι Βαρούχα Ατέστο κρασί μουστον δέ γέρον μίστατα δέκα ἀπου το ἀμπέλλι ὅπου εἶχε, κρασμένω στο / ⁴ Μεσονίσι, καθὸς λέει τα ἄνοθεν μέρι καὶ φερεται ἡ πουλίσια γραμένη δια χειρὸς τοῦ ποταὶ ευλαβεστιάτου παπά κυρ / ⁵ Γεώργι Βροντίσι, τοῦ νοδαρ(ο), ἤτζι τιν σήμερον ἠθέλισεν ὁ μισερ Νικολός Βαρούχας Ἀτέστος, ἀδελφός τοῦ ἄνοθεν / ⁶ πουλιτί, να ξαγοράσι ἀπου τὸν μισερ-Μανολίτζι, τον εἶόν τοῦ ἄνοθεν ἀγορασι, τὸν λεγόμενον μούστον. / ⁷ ὕγον τα δέκα μίστατα τα ἄνοθεν, καὶ ἔδοκέν του ὁμπρός εμεν, τοῦ νοδαρ(ο), καὶ τῶν κατωγγραγμένων μαρτυρων / ⁸ τζιζία χρυσά βενέτικα τρία πρὸς περπερα κατ' ὃ το ἔνα κάπου ὅλα περπερα οθ' ὃ, ὕγον εὐδομηρτα / ⁹ ἐντά ἤμεν καὶ διὰ τὸ ινστηομέντο τζι πουλίσας τοῦ λεγομένου μούστον δέν ἔχον εὐγαλμένω ἀπου το / ¹⁰ νοδαρο να δοῦ πόσα ἦναι τα τορνέσα τζι πουλίσας, θέλι καὶ ἀλεγάρονται καὶ οἱ δύο, ὕγον ὁ ἄνοθεν / ¹¹ μισερ-Νικολός καὶ ὁ ἄνοθεν μισερ-Μανολίτζις, σα δοῦ να το διαβάσουν, ἀ μόλογ' καὶ ἄλλα τορνέσα περι / ¹² σότερα, να τα δίδι, πάλι καὶ ἦναι ελιγότερα ἀπ' ο,τι ἐπαράλαβεν ὁ ἄνοθεν μισερ-Μανολίτζις, να τα / ¹³ γιὰ-γέρον ἐκίνος. Ξεκαθαρίζοντας να μοράσουν τα ἄνοθεν μέρι τον ἄνοθεν μούστο να πάρι γάθα / ¹⁴ ἦς τα ε' μίστατα, ὕγον ὁφέτος μόνω, καὶ αποκί καὶ κίθε να τον ἔχι ὁ ἄνοθεν μισερ-Νικολός τῆς ἐξουσίας του / ¹⁵ πουλὴν χαρίζιν περι-κίζειν πιῶν, ὡς βούλεται, ὡς πράμα ἡδιόν του. Μαρτυρες ὁ κυρ Ἰωάννης Βαρούχας Καρλόπουλος / ¹⁶ καὶ Νικόλας Μότζος ποταὶ Ἰωάννη. Εγὼ, Μανόλις Βαρούχας, νοταριος ὑπο ἐξουσίας βασιληζίς, εγραφα.

10 θέλι: lege θέλουν.

ΚΥΘΗΡΑ

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασιμάτης*, σ. 102-103, πράξη αρ. 24,
Προικοσύμφωνο, 13 Φεβρουαρίου 1560.

φ. 10ν. Λέου Τίοπουλου, πρικοσιφουνο¹

† Ἐν ονώματι τοῦ αἰδωνεῖου Θεοῦ ἡμῶν· ἔτει ἀπο τῆς ἐνσάρχου εἰκονομῆας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ᾽. μηνί Φλεδυάρῃου² ιγ'. Ἦλθον η<ς> σὶνήβασιν <δ> παπά κῡρ Μανόλης Κασιμάτης Ἰτου Ἀνδρέου³, ἀπό τό ἐν μέρος καί ἀπό τό αἵτερον μέρος κῡρ Λέος Τῖωπολος Ἰτου ποταί Γεοργίου⁴ καί πῖοῦν συνηκαίσιων. Καί διδὶ ὁ αὐτός παπάς κῡρ Ἐμανοῆλ τὴν θειγάτηρ αὐτοῦ ὀνόματι Μαρία πρὸς τοῦ ἄνο γεγραμμένου κῡρ Λέου τόν {ν}ήον αὐτοῦ ὀνόματι κῡρ Ἡάκώβου, ὃ διὰ γιναίκα του εὐλογεῖται κῡρ, ὡς καθὸς εἰ θεῖοι καί εἰερὴ νόμει διακελεύουσιν. Καί διδὶ ὁ αὐτός παπά κῡρ Ἐμανοῆλ διὰ πρήκαν του καί εἰς τυμὴν πρηκσημοῦ ἀρχῆς σπῖτι ἁ', κατόει, σίμπληα της Κεραργίνας Ρομπέλενας καί κῡρ Γεργί Τραβασάρου· μαῖσα εἰς το σπῖτει τρήσποδα ἡβ'ἡ⁵, ὡς καθὸς βρήσκονται· ταβλες⁶ δ', ὡς καθὸς βρήσκου<ν>ται· φτερό ὑπερπῖρο κ', εἰς τέρμενο χρόνους γ'· σεντόνεια⁷ β', ὡς καθὸς βρήσκουντε· πάπλομα αῖνα, καταπὸς εὐρήσκαιται· με τούτο να διαλέγει ὡ ἄνοθεν γαμπρός να πέρνει ἀπὸ 'να δίμιτο βαμένο, ὡπῖω του ἀρέσι τό αῖνα· προσκεφαλὰδι⁸ β', φουρνήδα· ἀπο δῖω κασσέλες να διαλέγει να πέρνει τι μεία, ὡς καθὸς εὐρήσκαιται· μπόληαις β'· μαντύλαις β'· μαντιλόπουλα β'· κρεβατζούρεια β'· σκάφη μία, ὡς καθὸς βρήσκαιται· π<ι>νακοτί ἁ', ὡς καθὸς βρήσκαιται· χάρκομα αῖνα ὑπερπύρο γ', σούγλα⁹ ἁ'· χερόχτενα ζηγῇ ἁ', ὡς καθὸς εὐρήσκονται· χοράφια εἰς τὴν Ἀγίαν Κυρηάκη μουζουρη¹⁰ δ', να διὰλέγει ὡ αὐτός γαμπρός, θέλει ἀπου την ἀπάνο μέραία, θέλη ἀποῦ τὴν κάτω· εἰς τα Ληπυροτά, μουζουριώ δ', σίμπληα του κῡρ Μανώλη Τραβασάρου, ὡς καθὸς βρήσκου<ν>τε· ὡ διὰ γελάδα ὑπερπῖρα λ'· τέρμενο χρόνου διὰ ζῶα ιβ'· μεγάλα καί τρία μικρά· γανδαρο ἕνα ἀποῦ σέρνη ἡ γανθάρα· πυθάρι ἁ' να διὰλέγει ἀπὸ τα β' τα μικρά. Τάσι του καί ὁ αὐτός παπούς, ὁ κῡρ Ἀνδρέας, κούπα ἀσίμενια ἁ', να διὰλέγει ἀπὸ δῖο τω ἐνα ἡνα γρικούντε το αὐτό¹¹ ἡκαί ἡ¹² πατρηκά¹³ καί μωτηκά. Ταῦτα πάντα τασὶν τοῦ καί τὴν εὐχὴν του. Ἀκόμη τασὶν του καί ὁ πατέρας {του} τοῦ γαμπροῦ, τοῦ υἱοῦ του τόν ἐμυσόν τόπο τόν ἀπάνο, ἀποῦ ἐκράτιαί ὡ κῡρ Ἀλοεῖζος ὡ Ντε Στάεις, εὐγάνο<ν>τας¹⁴ τὴν σῖκύα ἀποῦ ἔχει καί τόν ἔλῃσονα εἶναι τῆς κουμενητάς. Καί τασιν του καί τα χοράφια ἀποῦ αἶχει εἰς το Καταιχόρη καί εἰς τα Λυνοβροχία να μεράζεται με τόν ἀδελφόν τοῦ, να πέρνη τα μῖσα. Ἀκόμω τασιν του καί τὴν μίαν γελάδα να διὰλέγει ἀπὸ τῆς δῖο. (φ. 11r (ιγ')). Ἀκόμω τασιν του καί ἀπὸ τῆς δῖο γαδιάρεις να διὰλέγει να πέρνη τὴν καλῆτερη. Ἀκόμω τασιν του καί ἀποῦ τα σπαρτα να τα κάνου τρήα μερτικά να πέρνει το αῖνα. Καί τασὶν τοῦ καί ἀπὸ τό σταρη τ' ἀδερχομήρη του καί ἀπο σμηγάδι καί ἀπὸ κρηθάρη. ἡΑκόμω¹⁵ τασιν¹⁶ τοῦ καί ὁ αὐτός παπάς γ'· μουζούρια κρηθάρη καί τρήα σμηγάδη καί σιταρεὶ δῖω· του¹⁷ τάσιν του τα ὡ αὐτός κῡρ Λέος ἡτα αὐτα πράματα¹⁸ πατρικά καί μητρικά. Ταῦτα πάντα τάσιν του καί τὴν εὐχὴν του καί διὰ μαρτυρίας παρακαλαιτῆς τῶν ἐκήσε εὐραιθέντα, παπά κῡρ Παῦλος Φατζέας καί πρ<ω>τοθεῖταις καί κῡρ Γεῶργης Κοντολέως καί κυρ Γεῶργεις Κασιμάτης.

† Ἐγῶ, παπα κυρ Παῦλος Φατζέας καί προτοθήτης, μαρτυροῦ τα ἄνοθεν.

† Ἐγῶ, Γεῶργης Κω<ν>τολέως, μαρτηρο τα ἀνοθε.

† Ἐγῶ, Γεῶργης Κασιμάτης, μάρτηρ τα ἄνόθε.

† Καί ἐγῶ, Μανοῆλ Κασιμάτης, υἱός ποταί παπα κυρ Βασίλει, ἔγραφα καί ὑπέγραφα με θαίλημα τῶν ἀνο μερήδον¹⁸.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασιμάτης*, σ. 128-129, πράξη αρ. 48, Σύμβαση κοινής εκμετάλλευσης κοπαδιού (κοληγιά), 4 Αυγούστου 1563

4 Αυγούστου 1563

Κύθηρα

φ. 19r (κα'). Κολιγία.

† Αφξγ', μηνί Αυγούστου δ', ἐν τῇ Κηνηθειρίᾳ. Τὴν σήμερον ἦλθεν εἰς σηνήβασιν ὁ κυρ Γεώργης Σάμιος τοῦ παπά κυρ Μᾶρκου καὶ πνευματικοῦ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ὁ Μᾶρκος, με τὸν Ἰωάννη Σταθι τοῦ ποταί Γεώργη καὶ δίδουν ἡ αὐτοῖ, ὁ Γεώργης καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ Μᾶρκος, το μάνδρῃ τους τὰ πρόβατα τοῦ λεγωμένου Ἰωάννι ὁ διὰ τρητειᾶρχα, τα ὀπία εἶναι τὰ αὐτα πρόβατα¹ ὀγδοήντα αἰναια μεγάλα καὶ ὀκτὸ μηκρᾶ. Καὶ δίδουν τοῦτα ὅς ἄνοθεν ἔφημεν, καὶ ἀ<ν> μπολάκης καὶ εἶθελαν χαθὴ ἐκ τὰ αὐτα πρόβατα ἀπὸ ψόφον καὶ δέν ἤθελαν δῖξει σαμᾶ ὁ αὐτῶς Ἰωάννης, να βάνι δύο ἀρνιά διὰ ἓνα, εἰ δέ καὶ εἶθελαν δῖξει σαμᾶ να βάνι ἓνα· εἰ καὶ ἂν εἶθελαν τραβενήρι ἀπὸ κλεψία καὶ ἀπο πάσα λοεῖς περῆκολω, ὀμπλέγεται ὁ αὐτῶς Ἰωάννης ὅς ἄνοθεν, ἡγουν ἀ<ν> δέν ἤθελαν δῖξει σαμᾶ, να βάνοι δύο ἀρνιά, εἰ τα δέ καὶ εἶθελαν δύξη, να βάνι ἓνα. Καὶ εἰς τα ἄνοθεν μηκρᾶ τὰ ὀκτὸ στήν μερασιᾶ, Θεοῦ εὐδοκοῦντως, νὰ βάνουν τῶ κεφάλων τῶν μηκρῶν, εἰγουν τὸν ὀκτὸ καὶ ἀπόκης να μηράζουν². Ἀκόμη δίδουν του εἰ ἄνοθεν πατέρας καὶ υἱός, τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννι καὶ σφακτα μεγάλα θηλοικᾶ ἐξήντα ἓνα καὶ τράγους παλέους πένται καὶ ρηφόπουλα θηλοικᾶ ἔνταικα καὶ ἄρσε- Καὶ να ἔ<ι>ναι ἐνκρατοῖς ὁ ἄνοθεν Ἰωάννης ναν τα βόσκη καλᾶ καὶ ἐμπίσταίμενα καὶ να μὴν ἡμπορὴ να πουλήσι, μῆται να σφᾶξει, μῆται καμιάν λοῆς πουλισιᾶ να ποιεῖ παραθέλημα τὸν ἄνοθεν νηκοκυρῶν. Καὶ ὦπια φορᾶ τὸν εἶθελαν εὐρὴ σφαλτῶν εἰς τὸ ἄνοθεν μανδρῇ, να ἡμπορῶν ἡ νηκοκῆρη νάν τα πέρνου τα ἄνοθεν ὀζᾶ καὶ πρόβατα καὶ ὁ αὐτῶς Ἰωάννης να χάνι τῶν κόπον του δέν ὀμολογῶντας τὴν ἡπόθεσιν, εἰ δέ καὶ τα εἶθελαν δώσι καὶ μολοεῖση το, τὸν κολήγων τὸν ἄνοθεν, νάν τὸ ρηφάρουν εἰς τὴν πάρτεν του³, ξαικαθαρήζοντας ὅτη νάν τῶ βόσκη καὶ νάν τὸ μανδρῆξει ὁ αὐτῶς Ἰωάννης τὸ λεγῶμενον μανδρῇ ὅπου θέλουν εἰ νηκοκῆρη εἰ ἄνοθεν. Καὶ ἀ<ν> μπολάκοις καὶ εἶθελαν τραβενήρι ἀπὸ κροῦσο εἰς τὸ αὐτῶ μανδρῇ καὶ δέν εἶθελαν βρεθὴ ἐκοῖ ὁ αὐτῶς Ἰωάννης, να ρεσπονταίρι εἰς τὴν πᾶρται του. Καὶ εἰς τὴν μερασιᾶν τους, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, να μηράζουν εἰς τρῆα μερτηκᾶ, ἡτζη μαλῆ ὀσᾶν τυρῆ, ὀσᾶν καὶ ἄθότυρον καὶ βότυρων καὶ τρηχάρηα καὶ πάσα λοεῖς φροῦτο ὅπου εἶθελαν κ<ρ>αρπίσι τῶ ἄνοθεν μανδρῇ, να το μῦράζουν εἰς τρηα, ὡς ἄνοθεν. Καὶ οὕτως ἐποιεῖσαμε τὴν παρούσα σηνηβαστηκῆν γραφὴν εἰς ασφάλην καὶ βεβαίωση ἐναῖμπροσθεν τον (φ. 19v) ἀξοιώπιστων καὶ παρακαλετόν μαρτυρῶν κυρ Δημήτρη Σταθι ποταί Μᾶρκου καὶ κυρ Νηκολό Κασιμάτη τοῦ μῦσερ Λέου καὶ μῦσερ Ἰακόβου Δουκατάρι.

† Ἐγὼ, Ἰάκοβος Δουκαταρης, μαρτιρό τα ἀνοθεν.

† Ἐγὼ, Νηκολ<ός> Καση<μάτης>, μαρτηρο τ' ἀνοθεν

† Καὶ ἐγὼ, Ἐμμανοῆλ Κασιμάτης, νοταριος τῆς ἀποστολοικοῖς ἐξουσίας, ἔγραφα καὶ υπέγραφα με θέλημα τὸν μερῶν.

1 μεταξύ τῶν λ. προβατα καὶ ὀγδοήντα σβησμ. γρ. : ἐνε. 2 μεταξύ τῶν λ. μηράζουν καὶ ἀκόμη σβησμ. λ. : κατὰ τὴν ὀζᾶντζα τὸν τρητοιᾶρχον. 3 μεταξύ τῶν λ. πάρτεν του καὶ ξαικαθαρήζοντας σβησμ. λ. καί.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασσιμάτης*, σ. 149, πράξη αρ. 67

ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟ (ΚΟΜΕΣΙΟΝ)

30 Ιανουαρίου 1564

Κύθηρα

φ. 25ν. Κομεσιών.

† Εν ονόματι του αιώνιου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν· ἔτει ὑπο Χριστοῦ γενή-
σεως ἀφξδ', 'Ιουαῖναρίου¹ λ', ἐν τοῖς Κηνηθειρίαι. Εἰ κερα Πασκαλίαι,
γηνῖ ποταί κυρ Ἀναγνόστι Ἀραβουσέου, μαί πάσα καλῶν μῶδον ὡποῦ να
εἰμπορί ἀντοίτης, ποιεῖ ἐποίτροπον καί καθοληκόν της κομαίσων τῶν
μῦσερ Παυλο Καλούτζη ποταί μῦσερ Μανόλι με ἐξουσία καί δῆναμην
γενεράλαι. ὥπος να εἰμπορή να ἀναφέναιται ἐμπροσθεν εἰς τόν μεγα-
λιώτατον καί ἀξιώτατον πρευαιδῶρων τοῦ παρόντως τῶπου, να ὠρήζει
πάσα λοῆς ἄνθρωπον καί ἀνθρώπους ὁποῦ χρεωστή τοῖς ἀνοθεν κερα
Πασκαλίας, να σετεντζηάρη καί να σκοδέρη, να περηλαμβάνι καί εἰς τα
περειλάβει σῖγουρηταν καί ἀναπαυσῖ να κάνι καί πάσα ἄλλον εἴτοι τοῖς
εἴθελεν ἀκαδέρι ναν το ποιεῖ εἰ ἡδῖα, ὅσπερ αὐτήν κατα τον τοῖπον
τον γενεράλαι κομαισιῶν, δεν ἀφήνοντας {τοῖβοτας} τοῖβοτας ἐξω. Καί
οὕτως ἦναι κοτέντα καί παρακαλεῖ καί μάρτυραῖς της τον ευλαβέστατον
ιερέα κυρ Μηνά Κασσιμάτη καί τόν Λέων Στρατογιῶ τοῦ κυρ Γεωργηλά

† Εγώ, Μηνας ἱερεὺς Κασσιμάτης, μαρτυρῶ τα ἄνοθεν.

† Ἐγώ, Λέως Στρατιγῶς, μαρτυρῶ τα ἀνοθεν.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασσιμάτης*, σ. 160-161, πράξη αρ. 77

ΣΥΜΒΑΣΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

15 Ὀκτωβρίου 1564

Κύθηρα

φ. 29γ. Νηκολα Κιρηακει.

† Εἰς το ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμήν· ἀφξδ', μηνῖ
'Οκτωβρίου ιε', ἐν τῇ Κηνηθειρίαι. Ἐστωντας καί ὁ Γεώργης Κληρωνόμως
ποταί Μανέα ἐπύρεν ἓνα παιδί τῆς Μπέλας Σοτήρχους, γηνῆς {Υ'}
Ιωάννου Σωτήρχου καί χύρας ἐκ τόν ποταί Ἀλουνπά Κοιρηάκοι, τό
ὡπίων παιδί τῷ εἶχει εἰ ἄνοθεν Μπέλα μαί τόν ἄνοθεν ποταί Ἀλουμπά
καί ὀνοματῆζαιται το αὐτό παιδί Νηκόλας Κοιρηάκοις. Τό ὡπίων παιδί
ὠμπληγάραται ὁ ἄνοθεν Γεώργης καί ἡπόσκαται ναν τό πάρη μαί τήν
ἐκκλησία διὰ πεδην του ψυχικόν καί θελοιματικό. Καί εἴτεις εἰ ἄνοθεν
Μπέλα τοῦ τῷ παραδίδη ἐκ τήν σήμερον μαί τρόπους καί ταξαις ὁποῦ ὡ
αὐτως τῷ πύραι, ὡς λαίγωμεν ἄνοθεν. Καί παραδίδη του ἀκόμι καί τό
ἀδελφομύρηων του, το ὥσον τοῦ τοκάρι, ἀπο τα πράγματα του πατρός
του, τοῦ ἄνοθεν ποταί Ἀλουμπά. Νά ἔχη τό ἄνοθεν παιδί ὡς εἰδῶν
καί καθολυκό αἰδῖκόν του καί να ἔχει καί τό ἀδελφομύρηων του ναν τῷ
δουλεύει καί ναν τα ποσεντήρη εως οὖν να ἔλθουν τό ἄνοθεν παιδί
νόμο. Καί ἔλθωντας νόμο τό ἄνοθεν παιδί, ναν ἦν τό ἀδελφομύρηων του,
ὦνπερ λαίγωμεν, ἐδῖκόν του. Ὅμῶς ὀμπληγάραται καί ὁ αὐτῶς Γεώρ-
γης, ὡς λαίγωμεν ἄνοθεν, ναν τοῦ δώσῃ ἀπό αἰδῖκά του, ὦνταις ἔλθη
νόμο, ἀπότι ἔχει καί ναν τό ἀδελφομυράσι, ὡς εἰδῶν καί καθωληκόν του

παιδί, ὡς καθῶς αὐτῶς εἰποταταίται· ναν το πάρη καί μαί τήν ἐκκλησίαι καί ναν το ἔχη, ὡς λαίγωμεν ἄνοθεν, ἀπο τήν σήμερον ναν τό γωβερναρη, ναν τό ταγύζη καί ναν τό <ν>τήνη, ὡς παιδί ἐδίχόν του. Καί ουτως σηνηβάστησαν ἀμφόταιρι καί ὁπίως ἀντηθει τῆς παρούσης, ἤγου<ν> να διώξη ὡ ἄνοθεν Γεώργης τό ἄνοθεν παιδί [εἰ ναν του κάνι κακή σηντροφιά, να ζημιούται ὑπέρπυρα ν', ἤγουν πενήντα. Εἰ δέ καί εἶθελεν φύγει ποταί ἀπό [δυσ. λ.] του καί το θελεν δεκτὴ εἰ ἄνοθεν Μπελα, να ζημιουται καί αὐτὴ εἰς [δυσ. λ.] τό ἄνοθεν τα ὑπέρπυρα τα πενήντα, να σκουδέρουνται εἰς τήν φάμπρηκα τῆς αὐθεντοίας καί εἰ παρών [δυσ. λ.]. Καί ουτως ἐπαρακάλεσαν καί μάρτυραῖς τους τούς εὐλαβαίστατους ἱερῆς κυρ Διμήτρη Λευθέρη καί κηρ Κίρηλο Τζάναι τοῦ πνευματικοῦ καί κυρ Σταμάτη Σιμητόκολο τοῦ ποταί Γεωργίου.

† Εγώ, παπας Δημήτρης Λευθέρης, μαρτηρό τα ανοθε.

† Εγώ, Κήριλος ὑερεὺς Τζάνες, μαρτιρο τα ανοθε.

† Καί ἐγώ Ἐμμανοῆλ Κασιμάτης, νοτάριος αποστολικοῖς ἐξουσίας, ἔγραφα και εἰσφαλεισάμην.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασιμάτης*, σ. 214-221, πράξη αῤ. 132, 14 Σεπτεμβρίου 1564.
ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΔΙΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ ΤΟΥΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ

Ἀγία Τριάδα, στό Κάστρο του Καψαλίου

φ. 50r. Τον αυτον. † Αφξδ', Σαιπταιβρίου ιδ'. Τήν παρών εἴμερα ἐκαθήσασ' εἰ ἄνοθεν αὐθένταις κρηταδαις εἰς τόν ναὼν τῆς Ἀγίας Τρηάδος καί εἵκουσαν τῶν μερῶν τα δίκαιώματα καί εἶδαν καί τήν ζήτοισιν τῶν ἄνοθεν κομαίσων διὰ τα ὠνόματα ὅπου ἤντραβενήρουν, ὡς λέγει ἄνοθεν. Λυπῶν, ἔδωσαν τήν πρόβαν τῶν ἄνοθεν κουμαίσων διὰ τα ὠνόματα ὅπου ἤντραβενήρουν να δίξουν εἰς τα ὡσα ζητήσουν, το ὅπῃον ἔστερξεν καί ὁ ἄνοθεν [δυσ. λ.] καί θέλουν πειεῖσουν δίκαιωσύνη· εἰ ὡπία ζήτησ' τήν θέλομεν κοπιάρη ὁπισθαι, ὅς ἐκήνη ἔχει λέγει. (φ. 50v). Των Αυτον. Αφξδ', Σεπτευρίου ιδ'. Τήν παρών εἴμερα ἔδωθ' εἰ παρον εἰπὸ χυρώς μισερ Ἀλογήζου Δαί Σταει καί κυρ Ἀθανασίου Σενηάνου διὰ τα ὠνόματα ὅπου εἰντραβενήρουν, ὅς λέγωμεν ὁπισθε<ν>.

† Ἐν αἰμπροσθαι εἰς τήν δίκαιωσύνη σας αὐθένταις κρηταδαις ζητούμαι να ἦναι στεναιμενωσ καί σετεντζηάδος ὁ κυρ Ἰάκοβος Δουκαταρης ποταί κυρ Μηχάλι, εἰς τα κατο γαιγραμενα σταμενα καί ρούχα ὅπου ἔλαβεν ἐκ τήν ποταί μου μήτηρ, τήν καιρα Ζαμπαίτα. Ἀρχῆς, ἔδοσα τοῦ κυρ Ἰακόβου τοῦ ἄνοθεν σε δύο φοραίς τζαικήνια ὀκτό, κάνουσι ὑπέρπυρα no 116 σόδλια. Ἀκομη ὁπύσω ἀπὶς τήν εὐλογήθεικα ἔδοσα τοῦ ἄνοθεν τζαικήνια δώδαικα, κάνουσι ὑπέρπυρα no 174 σόδλια· ἀκόμι ἔδωσά του τζαικήνια διό καί ἔδοκέν τα τοῦ Βασίλι τοῦ Λουράντου, γειά ναν τοῦ δώσ' τυρή· μονταρουσι ὑπέρπυρα no 29 σόδλια. Ἀκόμι ἔδωσά του τζαικήνια δύο καί εἶπαι μου πῶς να τα δώσ' τοῦ Ἰωάννι Παιτρόχλου, λεγομενου Ζαμπέτα, διὰ να τοῦ δώσ' τυρή, μονταρουσι ὑπέρπυρα no 29, σόδλια. Ἀκόμη ἐσκοδέρησαι τζαικήνια δύο διὰ λόγου μου ἀπο τόν Μηχάλι Καλήγερον Κούτρην καί ἐπύραι πάρται μητρητα¹ καί το ραίστο κρασί μουστο, τα τορναίσα τοῦ τα ἔδωσα ἐγώ, ὅπου μοῦ τὰ'χαι φαίρη ὁ ἄνοθεν Μηχάλης, μονταρουσι ὑπέρπυρα no 29, σόδλια. Ἀκόμι ἔδωσα τοῦ ἄνοθεν τζαικήνια αἶνα καί ἀγώρασαι γορδοβάνι διὰ να κάμι στοιβάνοια καί ἀγώρασαι καί σκηνόλαδο, μονταρουσι ὑπέρπυρα no 14, σόδλια 16. Ἀκόμη αἶδοσά του τζαικήνια δύο διὰ

ν' ἀγωράσῃ σταρι και αὐτῶς τα κράτειξαι, κάνουν ὑπέρπυρα no 29, σόδλια. 'Ακόμη ἐπίραι μου ὁ ἄνοθεν ἀπο τὴν κασέλα μου τζεκήνια αῖνα και, δυατὴ εἶθελα να κάμω ἀφωραισμόν, μοῦ το αἰμωλόεισαι πῶς το πύραι, κάνουν ὑπέρπυρα no 14. 'Ακόμη ἐπούλυσαι μου εἰς τοὺς Φράγους κρασί ὅπου'χα και εἶπαί μου πῶς ἐπύραι τζεκήνι αῖνα, ὑπέρπυρα no 14, σόδλια 16. 'Ακόμη ἔδοκά του μαιτρητα ὑπέρπυρα 21, γηά να πάγει να μοῦ ξαμαχαίψει μία κουποπούλα, ὅπου τὴν καντζηλαρία και ἔδουκαι και ἀπο δικά του, ὅς μοῦ' παι' και εἰς τούτο ἄς μωσί εἰς τα ἐδίκα του τόσα ἔδοκεν. 'Ακόμη ἐπούλισέ μου μία ταργα πολύτεικοι και ἐπίραι καριζαία και ἔκαμεν κάρτζαις· ἐκόστοιζαί μας τζαικήνι αῖνα, ὑπέρπυρα no 14, σόδλια 16. 'Ακόμη ἔδοσά του σάρτζα διὰ ναν τηναί βάψει στὴν Κρήτι και αὐτῶς τὴν αἰπούλυσαι να πληρώσῃ το [δυσ. λ.]ει του· εἴτοναι πύχαις 36 και ἦτοναι φυλή, θέλο σαί ὦλη ὑπέρπυρα 54, σόδλια. 'Ακόμη τὴν φοράν ὅπου ἐμπίκαι εἰς το σπίτυ μου δέν ἦχαι ποκάμυσα ἔκοψά του ἐγὼ ἀπο πανή φυλό ἐδίκη μου και ἔκαμα του ποκάμεισα πένται. 'Ακόμη ἔδοσάν του πανή και ἔραψέν του ἄλων αῖνα ποκάμυσω εἰ ἀδελφή [του], μονταρουν ὑπέρπυρα 4[3], σόδλια 16. 'Ακόμη ὕχα βελαισί ψηλό, πύχαις ἐναία και ἐπίρεν το και ἔκαμαι ζηπόνια και κάρτζαις, μονταρη ὑπέρπυρα 14, σόδλια 16. 'Ακομη ἔδοσά του προσκαιφαλάδια δύο φουρνήδα, το αῖνα μαί τα κόκηνα μαιταξηα και το ἄλο μαί κλοσταῖς, ὑπέρπυρα 17, σόδλια 2. 'Ακόμη ἐπίραι καβάδια δύο, μάβρα φηνα, και ἔκοψαι το ἔνα, ἀξίζασί ὑπέρπυρα 8. 'Ακόμη ζώνι μαιταξοτή μια και ἔδοκέν την αιμησί τοῦ ἀδελφου του, τοῦ κυρ 'Αλογίζου, ὑπέρπυρα 14, σόδλια 16. 'Επίραι καρτζούνια μαύρα, ζηγὴν μίαν, ὑπέρπυρα 8, σόλδια –, μανηκαις μπακαιγυαραῖνιαις, ζηγὴν μίαν, και ἄλη ζωνί, ὅπου ἐχάρησαι τηνε του Μαθέου, ὑπέρπυρα [...], σόλδια 17, σκούφαις κεντηταῖς δύο, ὑπέρπυρα 4, σόλδι –. 'Ακόμη, [δυσ. λ.], [φ. 51r (ιθ')], χάλασεν τηναί ὑπέρπυρα 29, σόδλια. 'Ακόμη ἔδοκά του τζαικήνι αῖνα και εἶπαι μου πῶς ναν το δώσῃ τοῦ κυρ Μανόλι, ὑπέρπυρα 14, σόδλια 16. 'Ακόμη ἀμαχαίφασί μαι διὰ τα κουμερκοια ὁπούτοναι σύντροφως και ἐπίρασί μου μιά κούπα ἀσίμενια και να μου τηναί δώσῃ. 'Ακόμη, ἀπ' ὄνταις ἐμύσαιψε, δέ μοῦ ἄφισε πῶσως σταρη, μηδαί ἄλο βητουβάρη να ζῶ και ἔπερνα δανηκά σταμενα γιά ν' ἀγωράζο σταρη να ζῶ. 'Ακόμη και μία τεγαιτα μαί βαιλουδένηω φοιχάρη, ὑπέρπυρα 6. 'Ακόμη ἐπίραι μου αῖνα μαισοδώκι ὅπου τὸ' χα εἰς το Μηλοπόταμων ἔξηζαι ὑπέρπυρα 4. 'Ακόμη ἐπίραι και μια τράβα, ἔξηζαι και αὐτὴ ὑπέρπυρα 4. 'Ακόμη ἐπίραι μου δύο λουγγέτα, το αῖνα μηκρότερων ὅπου το ἄλο, ἀξήζουσί ὑπέρπυρα. 'Ακόμη ἐπίραι μου και ἔνα δισάχοι, ὁμῖος ὕχα και πέτραις εἰς τῷ σπίτοι μου στο κατώει και αὐτῶς τῆς εὔγαλαι και ἔκαμαι ταις εἴτει τοῦ φάνει διὰ να διᾶσῃ τῷ αὐτῷ σπίτι, να βάλῃ το τηρή του μαίσα. Γηρέβο να μοῦ δόσῃ ἄλαις τόσαις πέτραις εἰ ὅτοι ἀξίζασί.

Των αυτον. Αφξδ', Σεπτειβρίου κζ'. 'Εδῶ ὁ παρουμενα ὑπόκρησην, ἔμπροσθεν εἰς τοὺς αὐθένταις κρηταδαις ὑπο χήρός κυρ 'Ιακόβου Δουκαταρη. "Εστωντας και ο κυρ Αλοήζος Δε Σταεις και κυρ 'Αθανασης Σενηάνος, ὡς κουμεσί² και ἐπίτροποι τῆς κερα Βαρβάρας, γηνεχός τοῦ ἄνοθεν κυρ 'Αθανασίου, να δώσῃ και να παραδώσῃ ὁμπρός εἰς τὴν αὐθεντήα σας ἔνα κοντων ὡς ἐκὴνως φένηται, ζητόντας και γυρεύοντας ἐμενα τοῦ 'Ιακόβου Δουκαταρη πράγματα και δουκάτα και ἄλα πολα λόγια και ζήτησαις ὅπου λέγει και ζητα, ὅπου ἦν και εἰς κάμποσο ἐντρωπή ναν τοῦ κάμω ρεσπό<σ>τα εἰς ταῖς αὐταῖς παρτήδες. Μα ἀληθῶς, διὰ να γνωρήσεται και να καταλάβαιται καλὰ εἰ αὐθεντήα σας τὸν αὐτῶν κόντον, με ἦντα μῶδον ἦναι καμομενος κόντρα ὀπινιῶν και καλῶν ἀνθρώπων, ὡς τῆς θέλο γράφει και ρεσπονταρη, παρτηδα μαί

παρτύδα, καί ὑδότας ἡ αὐθεντοία σας ἀλησκόντρο θέλαιται κάμει δίκαιοσύνην. Ζητᾶ μου καί γυρεύει μου ὅτι ναν τοῦ δόκο τζεκήνια ὁκτό κάμουν ὑπέρπυρα ρις'. Εἰς τούτω τοῦ ἀποκρήνομαι καί λέγο του ὅτι δέν ε<ἰ>νε ἀληθηνά ποταί καί ἔδοσέ μου ἔμενα τζεκήνια ἡ'. Μα ἐγὼ ἦμαι ἄνθρωπος ὅπου θέλο να πῶ ὦλην τήν ἀλείθεια· ἔδοσέ μου τζεκήνια ἔπτα καί ἀπάνο εἰς τα αὐτα τῆς ἔδωσα, ὁ δία ἀμάχη, πηρούνια τρία ἀργυρά τῆς βουλας καί δύο δακτηλίδια χρισά, καί εἰς τούτο ἂν ἀρναται ὅτι ἐγὼ δέν τῆς τα ἔχω πληρομαίνα καί δοσμενα τα ἄνοθεν τζεκήνια μιδ', ἐγὼ τῆς λέγω ὅτι πῶς δέ μοῦ ἔδωσε τα ἀμάχια μου ὀπίσο, μα ἀληθῶς ἐτούτα ἦναι λόγια πολλά τῶν αὐτῶν κομαίσων καί εἰς τούτο δία την ὅρα ἄλων δέν ἀκαδέρη. Ἀκόμι λέγει καί ζητοῦσί μου εἰ ἄνοθεν κουμεσί ὦτι, ἀπητης εὐλογοιθεῖκαμεν, μου αἰδοσεν ἡ ποταί κυρα Ζαμπέτα τζεκήνια δώδεκα, εἰς τούτο τον ἀποκρήνομεν καί λέγω τους τα ἄνοθεν. Ἄς μου ξεκαθαρίσουν εἰ αὐτή κουμεσί οι με ἦντα στράτα καί με ἦντα μου ἔδοσεν ἔμενα κανῆς τα αὐτα τζεκήνια γί γηνέκες ἂν ἦχα, γη φώρησι καί κοπέλες μου, δίατη α<ν> μου τα ἔδοσεν ἡ γηναῖκα μου, ἂν ἦχα, μου τα ἤθελεν γράψει εἰς πριχοχάρτι γι ἀλ μάνκο με ραιτζαίβιρι δικό μου, ὅβερ πάλει³ α<ν> δέν ἠθέλαμεν εἰστε, ἠθέλαμεν κράξη δύο γη τρης μᾶρτυραις να βα[δυσ. λ.] (φ. 51v), γη πῶς μου τα ἔδοσεν. Μα ἔστωντας καί να εὐρησκόμεσται εἰς τόπον, ὅπου ε<ἰ>νε νοδάρη καί γραματοφόρι ἄνθρωποι, εἶθελεν κάμει τό πριχοχάρτι γι ἀλ μάνκο ρετζαίβιρι τῆς εἶθελα κάμι ἐγὼ. Ληπῶν, ἔστωντας καί ἐτούτα να λήπουν ὡς λέγι, ἡ αὐτή κομεσί δέν ἠμπορουσί να μοῦ ζητήσουν τήποτας, διώτης ἔμενα ποταί δέν θελι βρεθι καί ἔδοσε μου κανῆς τήποτας. Μα ἀληθῶς ε<ἰ>νε καχοσί, ὡς καθῶς γνωρῆζαιται ἡ αὐθεντήα σας, καί διὰ τούτο ζητό να ἦμε σόλτως ἐκ τήν αυτίν ζήτησην. Ἀκόμι, διὰ τα τζεκήνια δύο ὅπου λέγι καί αἰδοσέ μου καί ἐγὼ ἔδοσα του Βασίλι Λουράντου ὁ διὰ τηρή εἰς τούτο τοῦ λέγι, τι καί ἂν ὕχα ἐγὼ ἦτοναι εἰς τό σπίτι της, καί α<ν> μου τα ἔδωσεν ἐμενα τα αὐτα τζεκήνια, εἶτανε δικά μου, ὡς καθῶς ὦλαις ἦναι νηκοκηράδαις τόν σπιτιῶν τα κρατοῦσι· καί ἐγὼ τα αἰδωσα τοῦ αὐτοῦ Λουράντο ὁ διὰ τηρή οἷς τουτα ὅπου λέγουσι ἡ αὐτή πῶς μου τα ἔδοσαν ἔμενα. Δικαιώτατη κρηταδες, ὅρα μᾶί ὅλοι εἰσται εἰς σέ νηκοκηριῶν καί ἀγωράζετε καί πουλύτε καί ὅλα τα κρατοῦσι ἡ νηκοκυράδες καί δίδουσι σας καί τορναίσια, διώτης δέν τῆς κληδόνη κᾶνῆς, δια κηνο, πῶς μου ἔδοσεν ἔμενα τό ἐδικό μου καί ἔδοσά τῶ ὁ δία μπενεφύτζη· λέγι πῶς ἦτανε ἐδικά της, εἰς τουτα μαγάρη να γένη τέτια στράτα καλή, ὡς εἰ αὐτή κομεσί ζητούσι, ἐγὼ τούς λέγω ὅτι ἄς μοῦ δίξη καί ἔδοσέ μου καί ἐπαράδοσέ μου ἔμενα ποταί καμίας λογῆς τορναίσια γί με ρετζέβιρι, γί ἀλ μάνκο μᾶί μαρτύρους καλοῦς καί ἐγὼ ἦμε ὅλως ἐκῆνος, ναν τα κάμνο καλά ὅλα, μᾶ ὅχη να μου γυρεύει σείμερον δύο καί τήν ἄλη τρία, ὡς ἐκῆνη φέναιται. Ἐτούτα ε<ἰ>νε ἀργομεντα τόν αὐτῶν κομαίσον λέγοντας, ὅτι ὡσα ζητοῦσι πολλά, θέλαιται κάμη εἰ αὐθεντήα σας να πάρη ὀλήγα. Εἰς τούτα κακά τό ἔχουν λογιασμενων ὅτι εἰ δίκαιοσύνη τῆς αὐθεντήα σας δέν θέλαιται κάμι ὦ δία τῆς πολαῖς τοῦ ζήτησαις, μα ἀληθῶς θέλαιται κάμι τήν καλήν δίκαιοσύνη, διώτης δέν δῆχ||λλωντας⁴ τύποτας, τῇ μοῦ ἔδωσεν, με δίκαιοσύνη, με θέλαιται ἄλσοβέρη. Ἀκόμι λέγει μου ὅτι μου ἔδοσεν ἔτερα δύο τζαϊκήνια, τα ἔδοσα του Ζαμπετα. Ὅμια τῆς ἀνοθεν παρτύδας, τοῦ ἀποκρήνομεν καί εἰς τούτα εἰς τήν ἄνοθεν μια, διώτης ε<ἰ>ναι εἰς ἓνα κατρο. Καί εἰς τούτο ζητό να εἶμαι ἀσόλτως. Ἀκόμι, λέγει μου ὅτι πῶς ἐσκουδέρησεν ἐκ τόν Μηχάλει Καλήγερον Κούτρην τζαϊκήνια δῶω δία λόγου της καί ἐπύρα πάρται μαιτρητα καί πάρται κρασί μουστο καί πάλει εἰστερα

λέγει πῶς τα τορναίσια μου αἶδосεν έμενα. Εἰς τούτο θέλη ἔχει πολὶ λογησμόν καὶ λέγει εἰς τό πρότο πῶς ἐγὼ τα σκοδέρησα καὶ πάλει μαιταγνώθει καὶ λέγει ὅτι ἐκὴνι μου τα ἔδοσεν, θημόντας ὅτι ε<ἰ>ναι μάρτυρας εἰς τὴν μεσί μας· μα ὁ λογησμός της ἦτονε πουρὶ να λέγει πῶς τα ἐπύρα ὅλα· ἐπὶ καὶ ἄνθρωπος ἦνε εἰς τὴν μεσί μας, ἄς πη ἦντα μου αἶδосεν καὶ ἐτότες τοῦ θέλο ἀποκρηθί, τόσον κρασί γή τόσα εἰς μαιτρητά καὶ ἐτότες του ἦθελα ρεσποντάρη. Ἀκόμι λέγει πῶς μου αἶδосεν τζαικὴνι ἓνα [δυσ. λ.]. (φ. 52r (κ')). Καὶ τούτο λόγιασε εἰ αὐθέντία σας, τὴν καλὴν του ζήτησὺν καὶ την καλὴν διάκρησιν ὅπου ἔχουσῖ, ὅτη λάδι καὶ καλήκοσι, λέσι καὶ ἔχουσῖ στόμα καὶ ζητούσι ἂν ὕθελεν εἴστε καὶ ἀληθινὸ πῶς μου τό αἶδосεν, μά ὦχει ἀποῦ ε<ἰ>νε ψέμα καὶ ὅλα τος τα ψέματα θέλουσι πάει εἰς τῷ βυθῷ, διατὴ δέν ἡμπορὴ να ἔλθει εἰς το φος. Ἀκόμι λέγει πὸς μου ἔδοσεν τζεκὴνια δύο, τα ὁπία μου αἶδосεν διὰ ν' ἀγοράσο τόσο σταρι, καὶ ἐγὼ τα κράτηξα. Εἰς τούτο τούς λέγω ἄς μου ξεκαθαρίσουν πόταις μου τ<ά> αἶδосαν καὶ πύων καιρῶν καὶ πύως μου τα ἔφερεν καὶ εἰσέ τυ τόπο μου τα αἶδосεν καὶ ἐτόταις τούς θέλο ρεσπονταρη εἰς αὐτα· διότι αὐτοῦνη ὁμιάζουσῖ ἐκηνου τοῦ λόγου ὅπου λέγει ὅτι, ὦπιος κάμνη τόν λογαρηασμών του χώρης τόν ταβερναρη, τοναί κάμνη δύο φωραίς· εἴτζη ὠμιάζουσῖ καὶ αὐτὴ. Ἀκόμι λέγει ὅτι ἐγὼ τῆς ἐπύρα τζαικὴνι ἓνα ἐκ τὴν κασέλαν της καὶ, διατὴ εἴθελε να βαλι ἀφορησμών, τῆς τό αἰμωλώγειςα. Εἰς τούτω τόν ἀποκρῆνομεν καὶ λέγο τος ὅτι καμίαν ἀληθωσῆνι δέν λαίγει, μα ε<ἰ>ναι φάλτζα ἀργομεντα· διὰ κῆνο τοῦ λέγο εἰς τὴν ὀπηστη μερεα ἀπόκρησιν, ὅτη να μου ξαικαθαρήσι γή γηναι<κ>α βλοητηκὴ μου τα ζητᾶ γί κοπέλα μου καὶ ξαικαθαρίζοντας μου ἐτουτα τοῦναι θέλο ἀποκρηθί· διότης ἡ νηκοκῆρη δέν νήνιαι κλεύταις· διότι ἀνήτον ὁ καθω-ληκός ἀβερσάριος ἦθελεν πεῖ τὴν ἀληθωσῆνι, διότης ἀληθῶς ἐγὼ τό ἔχασα, ὅχη ἄλος κανῆς ὅπου μου τό ἐ<κ>κλέψα. Καὶ ἄς μου ξαικαθα-ρήσουν ὡς ἄνοθεν λέγων καὶ τοῦναι θέλω ἀπωκρηθί. Ἀκόμι λέγει ὅτι πῶς τῆς ἐπούλυσα ἓνα βουτζή κρασί εἰς τῆς Φράγ<γ>ους καὶ εἴπα της πῶς εὔγαλα τζαικὴνι ἓνα. Ἐγὼ ἀληθῶς, ἀπὸ ντενήμουνε χρονόν δέκα ἡ καὶ δόδεκα, πάντα κρασίᾱ ἐπούλουνα ἀληθῶς ἐδὶκά μου, μα ὦχη ξένα· καὶ ἐγὼ δέν θειμούμαι ποταί να πουλύσο ξένω κρασί μα φώρησι καὶ ἐγὼ δέν το ἐνθημούμαι. Καὶ ἄς μου το ξαικαθαρίσι πόταις μου το αἶδосεν, ἦντα καιρῶν, καὶ ἐτώταις θέλω ἀποκρηθί. Ἀκόμι λέγει πῶς μου αἶδосεν ὑπέρπυρα κα', καὶ ἐπήγα καὶ ἐξαμάχευσα μία κούπα ἐκ τὴν καντζη-λαρία με τζόντα ἐδὶκοί μου. Λέγω τους καὶ ἀποκρῆνομεν τους ὅτι ποταίς δέ μου ἔδωσεν έμενα καμιας λωγης τορναίσι, μα ἀληθῶς ἐγὼ τὴν ἐξαμάχευσα μαι τορναίσια ἐδὶκά μου τόσα, ὡς φένουνται εἰς την καντζηλαρία, διατὴ λογιάσαιτε, δικαιοτάτοι κρηταδαις, ὦτη, ἂν ἦθελεν ἔχη ἐκὴνι τορναίσια, τα εἶχεν πληρώσι ἐκ την φωράν ἐκὴνι ὅπου την ἀμαχαίψαν. Καὶ εἰς τοῦτο γυρεύο τὴν ἄνοθεν κούπα ναν ἔλθῃ εἰς τα χέρη μου, ὡς καθῶς ἐγὼ ἔδωσα τό δὶκό μου. Ἀκόμι λέγει πῶς τῆς ἐπούλυσα μία ταργα πολύτοικοι καὶ ἐπύρα τζαικὴνι ἓνα καὶ οὐδ' ετου-το δέν ε<ἰ>νε ἀλήθηνο [δυσ. λ.] ὑπέρπυρα ἡ', ἐκ τόν Γεώργι Τρῆζει καὶ ἀγώρασα τῆς θειγαταίρας της ἓνα ζευγάρη καλτζοῦνια [δυσ. λ.] την αὐτὴ τᾶργα κατὰ το ὠρδηνο τῆς νεικοκαιράς. (φ. 52v). Ἀκόμι λέγει ὅτι μου αἶδосεν σάρτζα πύχαις λς'· καὶ αὐτῷ ε<ἰ>νε φαίμα μεγάλο. Ἐγὼ δέ θέλω να φήγω ἐκ την ἀλήθεια ὅσάν αὐτούς. Ἐγὼ λέγω καὶ ὁμολογὸ πῶς μου αἶδосεν πύχαις θ' γή ιβ', ὅχη διὰ ναν τῆναι βάψω, μα ἀληθῶς

ναν τῆς φέρω κάπειαις χρήαις εἰς το σπίτην τος καί ἔτζη τα ἔφερα καί ἐπούλυσα τήν κάθαι πύχει σόδλια κδ' τοῦ Φρα Γειᾶκουμου ὁποῦ ἦτοναι ἄλην φορά ἐδῶ. Ἐγὼ ἔκαμα, κατα τό ὠρδηνον ὁποῦ μοῦ εἶχασί, ἔτζη εἰς πουλυσία ὡσάν καί εἰς ἀγωρά. Ἀκόμι εἰσαί ὅσον λέγει, ὅτι, ὄντανε μπήκα εἰς τό σπίτην της, ἔκοψαι καί αἵκαμαί μου ποκάμεισα ε'. Εἰς τοῦτο ἄς μοῦ σημπαθήσῃ πῶς δέ λέγι ἀληθινα, πῶς αὐτή μὴ κομαι⁵ ποκάμησα· μα ἀληθινα ἔκαμαί μου τα, ὦνταν ἐγὼ τῆς ἔφερα ληναρην φόρησι λύτραις χυληάδαις δύο, καί ἔκαμαι πανιά καί βελαίσια καί μπόληαις καί ἄλα εἰς τό σπίτην της καί ἔκαμε μου καί ἔμενα τα πουκάμησα καί κάλτζαις καί ζηπόνια. Ὅμιως ἔτζη ἐντήθηκαί καί αὐτή καί εἰ μάνα της καί εἰ λαλα της ἀπό δικά μου, ὅχει δηκά της. Ἀκόμι, διὰ τα δύο προσκεφαλάδια, καί αὐτῶ ε<ι>ναι ψαίμα. Το ἕνα ὠμωλωγὸ πῶς μοῦ αἰδῶσεν καί ἦτονε καί παλαιῶ με μίαν παλαιά ἡντεμελα, ἐγὼ στημάρω να ἦτοναι ἀπο τῆς πρόσλαλά της. Καί κονφαισάρω πῶς τό πυρα, μα ἀληθῶς, ὄντανε, πήγεναι εἰς το Κάστρος, ἐπιάσαμεν εἰς τα Χανιά καί εἶχα το εἰς τοῦ Δράκου τήν βάρκα καί ἐπιασαι τήν φωράν ἐκήνη τό κακῶ εἰς τα Χανιά καί ἔχασά τω. Ἄς το γηνόσκοι ὁ Θεός καί εἰς τοῦτο κάμαιται εἰ αὐθεντήα σας ὦλων το δίκαιω. Ἀκόμι λέγει πῶς μοῦ ἔδωσεν δῖω ρούχα μαύρα φήνα καί κάμνει ἀργομεντο, ὅτοι λέγει ὑπέρπυρα καί δέ βάνει νούμερον. Ἐτουτα λογιᾶζη θέλι, ὅτι φόρησι ν' ἀξύζουν εἰς νούμερον πολλά διὰ κήνο δέν ταιλυώνει τήν ὁμιλίαν του. Ἐγὼ τοῦ λέγω καί ἀποκρήνομεν του ὅτη ἐγὼ ποταῖς καβάδι δέν {ν}αίκοψα μα ἀληθῶς ἦταναι γή φήνα, γή μοσώφηνα, γί παλαιά, ἐγὼ ἐξ' αὐτα δέν {ν}αίκοψα, ἀλά οὐδαί τόσι πολή χρία δέν {ν}ήχα ἐξ' αὐτα. Ἀκόμι ζώνει μαιταξοτή ὁποῦ λέγει, ἐγὼ δέ λέγω ὅχη, πῶς δέν τηναί πύρα, μα ἀληθῶς εἰς τό νούμερον⁶ τόν τορναισιῶν δέν {ν}ήτοναι ὁποῦ λέγι· ἡμπορή να ἄξηζαι ὠλή ὑπέρπυρα δ', καί εἰ αὐτή ἔδωσαν τοῦ ἀδελφοῦ της τήν αἰμυσί· ἡ αφορμή, διὰτῆ τῆς ἐχάρησε ἕνα ζευγάρη φαيلούς καί ἕνα ζευγάρη καλτζόνια. Ἀκόμι διὰ ἕνα ζευγάρη καλτζούνια μαύρα ὁποῦ λέγει, ἀληθῶς εἰμπορή να μοῦ τα ἔδωσεν καί ἔβαλα τα καμιναν φορά καί ἀπεκοῖς πάλαι ἀπομήναν εἰς το σπίτην, ὅχει καινούργια, μα παλεα. Ἀκόμι διὰ τῆς μάνηκαις τῆς μπουκαγυαρένειαις, κονφαισάρω ἀληθῶς ἦπα, πῶς τῆς αἰδῶσα τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ κυρ Νηκολό, εἰλθεν καί αὐτός εἰς το σπίτι καί εἶπε ἀ<υ>τή της πῶς τοὺς τοῖς χαρήζει ἐκήνη, γη καί ἕνα ψαίμα, ὅτη ἀξήζαν ὑπέρπυρα ἦ, ἐγὼ τοῦ λέγω καί δέν ἀξεῖζαν το πολή πολή ἕνα μουτζαινεῖγω· διώτης ἦταναι παλαῖς καί κομεναις καί μαί ἀμπάλομα. Ἡ αὐθεντήα σας λογιᾶσετε ἦντα ν' ἀξεῖζαν. Ἀκόμι καταλάβαιται καλὰ ἡ αὐθεντήα σας τήν ἡδίστην τόν αὐτῶν, ἦντα πράγματα ||ἀπρεπα||⁷ μοῦ ζητούσι, ὡσάν θέλασι ἀξύζη πολὰ πράγματα. Λυπῶν, θαμάζομεν πολλὸ εἰς αὐτούς, διώτης πέρνουνται καί ἀβοκάτι· μα ἀληθῶς, ἄς μου σῖμπαθεῖσουν, εἰς πολλαῖς παρτήδαις μηλούσι ὡσά<ν> κοπέλια. Ἐγὼ τοῦ λέγω ὦτη ποταῖς δέ μοῦ αἰδῶσεν τηποταῖς, ὡς ε<ι>ναι ἡ ἀλήθεια. (φ. 53r (κα')). Ἀκόμι λέγει καί καζάκα μια μαιταξοφάδιαστη· εἰς τοῦτο τό λέγει, ὅτη τήν φωράν ἐκήνην ἔκοψαι της μάνηκαις καί ἔκαμεν τῆς θειγαταιρος της μάνηκαις καί το κορμη ἐγήνη ἕνα ζηπόνη· διότης ἐγὼ δεν το ἔβαλα ἡμι φοραῖς δύο γή καί τρῆς καί ἀπεκῆς το ἄφησα εἰς το σπίτι καί ἐκουσουμάρασί το ὦνταν αἰγένησεν. Καί εἰς τοῦτο ἀποῦ λέγει καί κάμνη καί νούμερον ὑπέρπυρα κθ', θαμάζομεν πῶς δέν ἦπε καί ν'. Μα ἐγὼ τοῦναι λέγω καί δέν ἄξηζαι ὑπέρπυρα ε'· μα ἀν ἀξυζαι πολὰ καί λύγω, εἰς στό σπίτι αὐτός ἐμηνεν. Ἀκόμι διὰ μίαν κούπα ὁποῦ λέγι πῶς ἐγὼ τῆς ἔχω, κονφαισάρω το διὰτῆ ε<ι>νε ἀληθω-

σήνη. Ἀκόμι μιά ταγέτα όπου λέγει μαί βαιλουδένηω φηκάρη, δέν ήτο-
ναι βελουδένηω, μώνο μαί τῆς στέλαις καί ε<ι>ναι έδώ καί εύρήσκαται.
Ἀκόμι διά το μαισωδώκοι έγώ 11δέ11⁸ θειμοῦμαί να δώσο τήποταις
κανου<ς>, μα φόρησῖ ναν τό δόσε ά<υ>τή τῆς καί δέν θειμάται καί
λέγει καί είς αὐτό υπέρπυρα δ', ώσά<ν> νάθελεν είσται ταισάρων
όργιων τράβα. Ἀκόμι διά τήν τράβα όπου λέγει, ό Καλαθάς την επύραι
να μάς δώσῖ άγγουροκολόκοιθα έως σόδλια ις', πλαίων ώληγώταιρων,
διάτῆ είθελεν άξύζη καί σόλδία ις'. Ἀκόμι διά το δίσάκοι όπου λέγει τό
μεγάλο πράγμα, άληθώς επύρα το, μα έγηναι μαί δικά μου μαλιά καί
μαί δικοί μου έξοδον. Ἀκόμι διά τα λουγγέτα όπου λαίγι, δέν το λαίγι
καλά, μα ώσάν είθελαν άξύζη τα αυτα λουγγέτα καί έχουσῖ στόμα καί
μυλουσῖ λόγια όπου φόρησῖ καί εί άτζηκανι δέν τα θέλασῖ καί ναν τα
μεντζονιάρουσῖ, ώχει μώνο είς αὐτα, μα καί είς άλλαις πολαῖς παρτύδαις,
ός τῆς θέλαιται είδί εί αὐθεντήα σας, έμενα λουγγέτα δέν μου έδοσεν.
Ἀκόμι διά της παίτραις, δέν ήταν πέτραις, μα είταναι κοπραῖς καί
έσάρωσα καί έκαθάρησα καί έκαμα τω σπίτι όπου ήτοναι χυρώκουμος,
καί είς αὐτῶ δέν αἰχω εύχαριστία, όπου φόρησῖ να ξόδιασα υπέρπυρα
α' να καθαρηστή.

Περῆ τήν ζείτησην κυρ Ιακώβου

Δικαιώτατοι χρηταδαις ζητό ὡτη να ε<ι>ναι σταιναιμενη ή κερα
Βαρβάρα έκ τήν δίκαιωσύνη σας να μου δώσῖ γή να μου πληρώσῖ σάρ-
τζαις δύο, ή μια τομπηκοῖ πράσῶνη καί εί άλλη πράσῶνη βεναίτηκοι,
όπου έγώ άγώρασα όμίως καί τούς τῆς έκαμα. Ἀκόμι καί μίαν κούπα
μητζή, ή ώπία έπουλυθι είς τό είκαντως, είς τήν καντζηλαρία ως φέναι-
ται. Ἀκόμι καλτζούνια ζευγάρια δύο, κόκηνα γηά υπέρπυρα ιδ'. Ἀκόμι
μαχραμάδαις πο κ', γηά υπέρπυρα κ'. Ἀκόμι σεντόνια ζευγάρια δύο, τό
ένα ψηλά καί τό άλλω χωντρά, γηά υπέρπυρα λ'. Ἀκόμι μπόλλαις ζ',
γηά υπέρπυρα κδ'. Ἀκόμι ποκάμησα έδικά μου όπου άφησα, ώνταν
επύγενα είς τήν Μυσήνα, ζ' γηά υπέρπυρα μη'. Ἀκόμι, ώνταν αιγύρησα
έκ την Μυσήνα, πουκάμισα ε', τα δύο άλά σπανειώλα καί τα τρία
ρωμαίεικά, γηά υπέρπυρα μ'. Ἀκόμι κουρτήνα μία πάννηνη, μαί τα
βασμίδια, γηά υπέρπυρα κ'. Ἀκόμι ταύλαν ένα, για υπέρπυρα δ'. Ἀκόμι
δια την μαισαρίαν όπου έγώ έξανανοβάρησα διάτῆ έχάθι εί έδικοί της
[δυσ, λ.] ξαιχωρήσο ένα προς {σ} ένα. Ἀκόμι ὡτη (φ. 53v) θέλασῖ δίω
άνθρωποι να στημάρουν τόν τύχον όπου έγώ έκτησα είς τό μαίσα σπίτι
μαί τό μαγαϊρίω, όμίως όπου το αίσκαίπασα. Ἀκόμι είς τό ὡξω σπίτι
ώπου αίκαμα νετζαισάρια καί άψύλωσα καί τόν τύχων τό γύρω έως
μπράτζο ένα. Ἀκόμι καί μια πορτοπούλα όπου αίκαμα είς τῶ ὡξω
σπίτι. Ἀκόμι άπου ευτήασα καί τόν μπότζον. Ἀκόμι υπέρπυρα ε', γή ζ',
όπου έγώ εξαμάχαιψα. Ἀκόμι ζητό τῆς αὐθεντήα σας, δίκαιώτατοι χρη-
ταδαις, ὡτη να ε<ι>ναι στεναιμενει καί σετεντζηάδα εί αὐτή καιρα
Βαρβάρα να μου πληρώσῖ ὡλην τήν ζωθωρωφή όπου έγώ τῆς έκαμνα τῆς
έξοδαίς της χρόνους ζ', ήτῆ είθέλαιται τανσάρη εί αὐθεντήα σας με
δίκαιωσύνη⁹, διώτης ποταί δέν εύγείκαι έξω έκ το σπίτι. Ἀκόμι παρα-
δίδοντας τα δίκαιόματά μου είς τήν δίκαιωσύνην σας, μπορόντας να
βάνο καί να εύγάνω καί να λαλό έκ στόματος.

1 διάβ : μετρητά. 2 μεταξύ τών λ. κουμέσι καί έπίτροποι σβησμ. λ. : εί.
3 μεταξύ τών λ. πάλει καί ά<ν> δέν σβησμ λ. : πώς μου τα έδοσεν. 4 τό γρ. ν τῆς λ.
δήχνωντας είναι γραμμένο πάνω από τή γραμμή. 5 διάβ. : μου 'καμε. 6 μεταξύ συλ.
νου καί μερον τῆς λ. νούμερον σβησμ. συλ. : του. 7 άπρεπα : λ. γραμμένη πάνω από
τή γραμμή. 8 δέ : λ. γραμμένη πάνω από τή γραμμή. 9 μεταξύ τών λ. δικαιοσύνη καί
διώτης σβησμ. λ. : δικαιώτατοι.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασσιμάτης*, σ. 269-271, πράξη αρ. 179

ΔΙΑΘΗΚΗ

27 Φεβρουαρίου 1564

Οικήα Κερανουσίας Λευκοκοιλοπούλας
[στό Βούργο του Κάστρου του Καψαλίου]

φ. 69ν. Κερανουσία Λευκοκειλοπούλα ||Εὐγαλμενει οἱ κάτοθεν α'11.

† Αφξδ', μηνὶ Φέβρουαρίου κζ'· ἐν τῇ Κηνηθείρῃ, εἰς τῶν ἱκόν τῆς Κερανουσίας Λευκωκειλοπο<ύ>λας, θυγατερός ποταί κυρ Ἀνδρέου. Ἐκραξεν εἰ αὐτὴ Κερανουσία ἔμενα τό νοταριο καὶ τοὺς κάτο γεγαμενους μάρτυρες καὶ ἐπαρακάλαισέ μας να πῆῖσομεν καὶ να γράψωμεν τὴν παρῶν εἰστελνῆν² αὐτῆς παραγγελνιάν. Ἐπιδί φοβέρων ἐστὶ το τοῦ θανάτου μύστηριων καὶ οὐκ ἴδαμεν τὴν εἵμεραν οὐδε τὴν ὥρα, ἐν ἣ ὁ θάνατος ἐλθὴν ἐφ' ἡμᾶς· διὼ καὶ ἡ ἀνοθεν Κερανουσία ἤλθον εἰς γῦρας βαθίτιταν καὶ φοβηζάμενει τῶν ἄωρον θάνατων μήποτε καὶ εὐνηδίως ἡρπάσῃ αὐτὴ, ἔχων σώων τας φρένας καὶ τῶν νοῦν εἰγιοῖ, θέλει καὶ πῆῖ τὴν παρῶν αὐτῆς διὰθίχην καὶ εἰστελνῆν³ τῆς παραγγελνιάν, ὅς ἀνοτέρο ἔφημεν. Ἐν προτῆς μεν ἀφῆν πάσης χριστιανῆς τὴν τελίαν ἀγάπην καὶ σὺνχώρισιν, τὴν ὥπιαν ἐτὴ καὶ αὐτὴ πρὸς αὐτοῦς. Ἐπιτα δὲ ἀφήνη διὰ τὴν ψυχὴν τῆς τῶν κληρονόμον, τοῦ σὺντέκνου τῆς τοῦ ποταί μισερ Μανόλι Δε Σταει, ῥαζωνάτου, ἡγουν τὸν παιδιῶν τοῦ αὐτοῦ τῶν ἀρσενικῶν, ὡποῦ ἡ λέγώμενει Κερανουσία εὐάπτισε, τα σπίτοια, ὧνπερ ἔχει εἰς τὸν παρῶν βούργο, κατώγειων, ἀνώγειον καὶ ἄερων, ὅς εὐρήσκουνται με ὦλα τους τα δίκαιώματα, να μποροῦν εἰ αὐτὴ κληρωνόμε να κτήσουν τό ἄερων καὶ ναν το κάνουσι ὡς τουν ἀρεσί, δέν ἡμπορόντας τηνας ναν τοὺς ἀντοιτοῖνει. Ὅμίως τοῦν ἀφήνει διὰ τὴν ψυχὴν τῆς ὅλα τῆς τα μομπίλια πράγματα ὡπου εὐρήσκουνται εἰς τό σπῖτην τοις, νὰ εἰμποροῦν εἰ αὐτὴ κληρωνόμε νὰν τα πάρουν ἀποθάνοντα τῆς, ἥτοι ἄραν καὶ ἂν ἔχει καὶ ἀφεντεῦει εἰ αὐτὴ Κερανουσία εἰς τό σπῖτην τῆς. Ἐτι δὲ λέγι πῶς εἶχεν δώσι ἀπὸ κερῶν περασμενων τοῦ σὺντέκνου τῆς, τοῦ ἀνοθεν ῥαζωνάτου, ἓνα μαστραπά ἀργῦρῳ στακισμενω καὶ ἓνα καμουκά γυναικίῳ καὶ ἀφήνη τα καὶ αὐτα διὰ τὴν ψυχὴν τῆς τῶν ἀνοθεν κληρωνόμων ὡποῦ εὐάπτισε, ὅς ἀνοθεν. Ἐπιτα δὲ ἀφήνη εἰς το μωναστήριων, ἡγουν εἰς τὸν Ἁγίων Λευθέριων, διὰ τὴν ψυχὴν τῆς, εἰς το Μανειτοχώρει, τό χωράφιων, ὧνπερ ἔχει εἰς τὸν λέγώμενον τόπον τοῦ Μανειτοχωρίου, πλησίων κυρ Μάρκου Βενέρη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρ Νεικολό, να ἦνε τοῦ ἀνοθεν μωναστηριου, ὥλλω ὡς βρήσκαται, ὡποῦ ἐόρταζει το αὐτό μοναστήρι νὰν το νηκοκηρεῦει μαι τα διακαιώματα του. Ἐτι δὲ ἀφήνη τοῦ κυρ Παύλου τοῦ Καλοῦτζη τοῦ κυρ Μανέα, ὅπου εἰ αὐτὴ εὐάπτισε, διὰ τὴν ψυχὴν τῆς, τό χωράφι τό ετερον ὅπου ἔχει εἰς το Μανειτοχώρει, στήν Βολάδα, ναν τό ἔχι ὡς πράγμα ἐδῖχόν του ὦλο ὅς εὐρήσκαται, με τα δίκαιώματα. Ἐπιτα δὲ λέγι πῶς ἐκράτι μίαν βέρα χρυσί τεφορετζάδα καὶ ἐπύρεν τοις τηνε ὁ σὺντεκνος τῆς, ὁ κυρ Μανέας Καλοῦτζης, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν βέρα τῆς αἰδωσεν τρία τζεκήνη καὶ διὰ τό ρέστος, εἴτι ἄζηζεν περισώτερων, τῆς ἔκαμεν ρετζέβεραι να μὴν γῦρεῦει αὐτὴν τηνας διὰ το ρέστος, μὴν να ἦνε ἀπιλοητῆς ὁ λέγώμενος Καλοῦτζης. Καὶ εἰς τοῦτο ἀφήνη τα ἀνοθεν τρία τζεκήνη ὅπου ἔλαβεν μερτεικό διὰ τὴν βέραν, ὅς λέγωμεν ἀνοθεν, τοῦ ποταί μῦσερ Γεώργι Καλοῦτζη τοῦ ἐγγωνιοῦ ὅπου εὐρήσκαται εἰς

τὴν Βενετίαν, ὀνόματι κυρ Γεωργῆς, νὰ εἰμπορή ναν τα πάρει τα αὐτα τρία τζεκήνηα ἀπὸ ἐκὴνων ὁποῦ εἰ ἄνοθεν Κερανουσία τα εἶθελεν παραδόσῃ εἰς τὸν θάνατον τῆς. "Ἐπιτα παράγγελη νὰ εἰνίαι ὠμπληγάδῃ εἰ ἄνοθεν προλέγόμενι κληρωνόμοι τοῦ συνταίνου τῆς τοῦ ῥαζονατου, ναν τὴν κιδεῦσουν μαιτα το θανὴν τῆς καὶ ναν τοῖς κάμουν μνημόσυνα τρία καὶ κόλυβον εως τὸν χρόνων, κατὰ τὴν ὀζάντζα. Καί οὕτως ἐπαρακάλαισεν ἐμένα τὸν νοταριον καὶ τοὺς κατο γεγραμενους ἀξιόπιστους μάρτυρους καὶ ἐποιῆσαμεν τὴν παρὼν ἡστελνὴν τῆς παραγγελνιάν. Μάρτυρες παρακαλετὶ μυσερ Γεώργης Μοῦρμουρης ποταί μυσερ Ματθεου καὶ κυρ Κοσταντῆς Μπαρτζάλης τοῦ κυρ Ιωάννου καὶ κυρ Ιωάννης Καληγέρος, διδάσκαλος.

† Ἐγὼ, Γεώργης Μοῦρμουρις, μαρτυρῶ ὅς δηλεῖ ἄνοθεν.

† Ἐγὼ, Κοσταντῆς Μπαρτζάλης, μαρτηρο ὅς λέγη ἄνοθεν.

† Ἐγὼ, Ιωάννης Καλύγερος, μαρτυρῶ τα ἄνοθεν.

† Καί ἐγὼ, Ἐμμανοῆλ Κασιμάτης, νοταριος ἀποστολυχῆς ἐξουσίας, ἔγραψα μαί θέλειμα τῆς ἄνοθεν Κερανουσίας καὶ εἰσφαλειςάμην.

1 εὐγαλμενι οἱ κατοθεν α' : λ. γραμμένες στό ἄνω ἄριστερό περιθώριο μεταξύ τῆς 1ης καὶ τῆς 2ης ἀράδας τοῦ φ. 69ν. 2, 3 διὰβ. : στερνῆ.

ΔΡΑΚΑΚΗ, Κασιμάτης, σ. 276, πράξη αῤ. 185

ΠΩΛΗΣΗ ΤΟΜΑΡΙΩΝ

31 Μαρτίου 1565

Κάστρο τοῦ Καψαλίου

φ. 72r (μβ'). † Αφξέ', μηνὶ Μαρτίου λα', ἐν τῇ Κηνθειρίᾳ, εἰς το Καστέλλι τοῦ Καψαλίου. Τὴν σήμερον εὐρησκόμενι εἰς τὸν παρὼν τῶπον ὁ κυρ Θεωδωρῆς Παπαγειανόπουλος ἐκ τὴν Μωνεμβάσιαν, ὠμολογί ὥτοι ἐπύρεν καὶ ἐπερῆλαβεν ἐκ τὸν κυρ Θεῶδωρον Μαυρέαν, μοναβασιώτι, εὐρησκόμενος καὶ αὐτὸς εἰς τὸν παρὼν τῶπον, τομάρηα γορδοβάνεια ἑκατὸν ἑνταῖκα, τα ὠπία ἐτύμεισαν εἰς πρέζων ασπρα δέκα τοῦρκοικα καὶ σόλδῖα τέσερα μωνοβασιώτοικα. Τὰ ὠπία ασπρα ὀμπληγάραιται ὡ αὐτῶς κυρ Θεῶδωρῆς, ὥτοι ναν τοῦ τα δώσουν εἰς τὴν Μωνεμβάσιᾳ¹, ||ελ||² το σπίτι τοῦ αὐτοῦ Θεῶδωρεὶ πρὸς τὸν αὐτῶν Θεῶδωρον Μαυρέαν, γεὶ ἄλοῦ διὰ λώγου του, εἰς τέρμενον ἡμεραις δέκα, σώσοντα εἰς τὴν Μωνεμβάσιαν. Εἰ δέ ἀλέως καὶ δέν τα εἶθελεν δώσῃ εἰς το αὐτό τέρμενον, ὅς εἰπόσκειται ὁ ἄνοθεν Παπαγειανόπουλος³ πρὸς τὸν ἄνοθεν Μαυρέα, νὰ εἰμπορί ὡ αὐτὸς Μαυρέας μαι δῆναμην τοῖς παρούσης, νὰ πειᾶνται εἰς τα καλά τοῦ ἄνοθεν Παπαγειανόπουλου νὰ πληρῶνται εἰς τό ὥσον μουνταρουν τα ἄνοθεν γορδοβάνεια. Καί οὗτος ἡνειαὶ κοτέντι καὶ παρακαλουσὶ καὶ μάρτυραίς τους τὸν μυσερ Δημήτρη Βασκηναρει καὶ μυσερ Θεωδωρὴν Καλούτζη καὶ κυρ Γεώργη Κασιμάτη ποταί κυρ Ιωάννου.

† Ἐγὼ, Δημήτρης Βασκηναρης, μαρτυρῶ ὡς δηλή ἄνωθεν.

† Ἐγὼ, Θεοδορῆς Καλούτζης, μαρτιρο τα ἄνοθεν.

† Ἐγὼ, Γεώργης Κασιμάτης, μαρτηρο τα ἄνοθεν.

† Καί ἐγὼ Ἐμμανοῆλ Κασιμάτης, νοταριος ἀποστολυχῆς ἐξουσίας, παρακληθεῖς ἐκ τοῖς ἄνοθεν ἔγραψα καὶ εἰσφαλειςάμην.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασσιμάτης*, σ. 329-331, πράξη αρ. 235

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΤΟΜΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ

8 Ιανουαρίου 1564

Κύθηρα

φ. 91r (ξβ'). † Αφξδ'. μηνί Ιουαιναρίου η'. ἐν τοῖ Κηνηθειρία. Τήν σήμερων σὺνηβάζονται τα λεγόμενα μερει. μῦσερ Ναδάλης Λεωντζήνεις ποταί μῦσερ Γερωνύμου μαί τόν Ἰωάννι Τζάναι ποταί Νεικολό καί μαί τόν Νεικοίτα Τζάναι ποταί Ἰωάννου καί μαί τόν Μανέα Τζάνε τοῦ παπᾶ κυρ Μάρκου. εἰς μῶδο ὡποῦ θέλομεν ξαικαθαρίσι. Εἶγουν καί πρεμαιοταίρι ὁ λεγόμενος μῦσερ Ναδάλης ναν τοὺς εὐγάλει ἐκ τήν ἄγγαρία μαί στράταν καί δύναμην τοῖς αὐθεντοίας. αὐτοὺς καί ὄλους τοὺς Τζανείδαις, ὡποῦ ἡνειαί γραμενει εἰς τό ἄρμπουρω τόν γραφῶν τόν λεγωμενων Τζανείδων. εἰ ὡπίαις γραφαῖς εὐρήσκονται εἰς τα χέρεια τοῦ κυρ Μανέα Σωτήρχου. εἰς τήν Κρήτι. εὐγαλμεναις ἐκ τήν καντζη-λαρία¹ τοῦ παρώντως τῶπου. τῆς Κηνηθειρίας. Καί με τοῖς λεγόμεναις γραφαῖς πρεμαιοταίρι ὁ λεγόμενος Λεωντζήνης να πάγι ναν τοῖς σεσί-γουράρι εἰς τήν Κρήτι. με μῶδο καί στράτα τοῖς ἐγλαμπρωτατοῖς μας αὐθεντοίας. καί ναν τοὺς εὐγάλει ἐκ τήν ἄγγαρία πεδίων τόν πεδίων τους². ὡς καθῶς εἰ γραφαῖς τοῦνε λέσι. Καί εἰς τούτω ὠμπληγάρουνται εἰ ἄνοθεν Τζανείδαις. εὐγάλω<ν>τα τους ἐκ τῆ ἄγγαρία ὡ ἄνοθεν Λυο-ντζήνεις μαί δύναμην τοῖς αὐθεντοίας. καί ἐλθώντας εἰ γραφαῖς ἐδῶ σῖγουράδαις ἐκ τό ὕσυλλώτατο ρετζημεντο τοῖς Κρήτης. να ἔχουσηνε τέρμενω εἰ ἄνοθεν Τζανείδαις. ἐλθώντας εἰ γραφαῖς σιγουράδαις ἐκ τήν Κρήτη. ἡμεραις ἡχοσί. Καί κομπλήρωντας εἰ εἰμεραις εἰ εἰχοσί. ὠμπληγάρουνται εἰ ἄνοθεν Ἰωάννης καί Νεικοίτας καί Μανέας να δώσουν πρὸς τόν ἄνοθεν μῦσερ Ναδάλει εἰς πᾶσα ὠνομα ὅπου φέναι-ται γραμενο εἰς τό ἄρμπουρων τῶν γραφόν τως, τζεκήνια τρία. πρὸς ὑπέρπουρα δεκάξε εἰμισί τῶ ἄπασαν τζεκήνει. ὡς καθῶς τήν φωράν ἐτούτι κόρι. χωρεῖς καμίαν κρήσι καί ἀντοιπαλία. Καί ουτως ὠμπληγάρουνται αὐτή καί τα καλά τους. τα ὡπία ὠμπληγάρουνται ναν τοῦ δώσουν διὰ τόν κόπον καί πληρωμὴν ||τελία||³ ἔξοδον ὅπου εἶθελεν ξωδιάσι. ἂν τοὺς εὐγάλει ἐκ τήν ἄγγαρία. Εἰ δέ καί δέν τοὺς εἶθελεν εὐγάλει. ὅς λέγωμεν ἄνοθεν [δυσ. λ.]. να μην {ν}ῆναι ὠμπληγάδι να τοῦ δώσουν τοῖβοτας. εἶτα δέ καί εὐγάλει τους. ὅς πρεμαιοταίρι. να ἡναι ὠμπληγάδι να του δώσουν [τζεκήνια τρία] εἰς πασα ονομα. ὅπου ἡναι γραμένο εἰς το ἄρμπουρο. (φ. 91v) ναν τοὺς σῖγουράρι τα πρεβελέγεια τους. πρεζένταις καί{ς} εἶθελεν κάμει σεντέντζη ἀψένται μαί δύναμην τοῦ ρητζημεντου τοῖς Κρήτης. ναν τοὺς εὐγάλει ἐκ τήν ἄγγαρία. Συνη-βάζονται οὕτως καί ὠμπληγάρουνται ναν τόν ναί πληρώσουν. ὅς λέγω-μεν ὀπισθαί. ἡγου<ν> να γρηκάται. ἂν τό'θελεν κάμι ἀψένται ὡσερ και πρεζένται. τό ἀτζηταρουν εἰ ὀπισθε Τζανείδαις. Τό ὡπίων ξεκαθα-ρίζουν πῶς ἡναι δεκαπένται ἄνθρωποι Τζανείδαις εἰς τό ἄρμπουρω γραμενι καί εἰς τούτω ὠμπληγάρουνται εἰ ὡπισθε κυρ Ἰωάννης καί κυρ Νεικοίτας καί κυρ Μανέας διὰ δεκαπένται ὠνόματα τους. εὐγάλοντας τους ἐκ τήν ἄγγαρία. ναν τοῦ δίδουν τοῦ ὀπισθε μισέρ Ναδάλη εἰς πᾶσα ἄνθρωπον τζεκήνια τρία. γήνουνται ὅλα ὁμοῦ τζεκήνια σαρά-νταπένται. Καί δι' αὐτα ὠμπληγάρουνται αὐτί καί τα καλά τους. Καί ἂν εἰσῶς καί ἔχει εἰς τό ἄρμπουρω περησώτερους ἐκ τοῖς δεκαπένται. να

μὴν (ν)ήνηαι ὀμπληγάδι εἰ ἄνοθεν, παρὰ διὰ δεκαπένται. Καί ἐτούτο να γρηκάται εὐγάλωντας ἐκ τὴν ἀγγαρία ὅλους τοὺς Τζάνειδαις μαί στρά-
τα τοῖς αὐθεντοῖας, να γρηκάται ὡς ἄνοθεν. Εἰ δέ καὶ δέν τοὺς εὐγάλει,
να μὴν χρεωστοῦ<ν> να τοῦ δίδουν τοῖβοτας. Ἀκόμη σὺνηβάζονται
εἰς τούτων τό μῶδο, ἤγουν ὀμπληγάρουνται εἰ ἄνοθεν Τζάνειδαις να
δώσουν τὴν φοράν ἐτούτι τοῦ ἄνοθεν Λυωντζήνει, ἐξῶν ἐκ τα ἄνοθεν
σαρανταπένται τζεκήνια, τζεκήνια τρία, να σῖγουράρει τα πρεβελέγεια
τους εἰς τοὺς ἐγλαμπροτατους σηντοίχους, εἰς σέ ὦτοι ἀκαδέρι. Καί
ἂν εἰσῶς καὶ εἴθελεν ξοδιάσι περησώτερο ἐκ τα τρία τζεκήνια εἰς τοὺς
σهنτοίχους διὰ ὦνομα τόν Τζάνειδον, ὀμπληγάρουνται εἰ ἄνοθεν Τζά-
νειδαις νάν τοῦ τό δώσουν ὁμοῦ με τα ἄνοθεν σαρανταπένται τζεκήνια.
Καί ἂν πολάκης καὶ δέν (ν)ῆθελεν κάμι τοῖβοτας, να γυρίζει πάλει τα
ἄνοθεν τρία τζεκήνια τον ἀνοθεν Τζάνειδον. Καί ουτως να γρηκάται εἰ
ἄνοθεν εὐγάλωντας τους ἐκ τὴν ἀγγαρία εἰς μῶδους ὡπου λέγωμε ἄνο-
θεν, περ βία του γαστάλδου. Καί εἰς τούτο ἐμηναν κοτέντι και παρα-
καλουσι και μάρτυραῖς τους τον κυρ Πέρω Κασιματη ποται κυρ Τζανε
(φ. 92r (ξγ')) καὶ τόν κυρ Γεώργι Κασιμάτη ποται κυρ Ἰωάννου καὶ τόν
κυρ Ἰωάννη Λευοῦνι τοῦ μισέρ Ἀνδρέου. Ἀκόμι ξεκαθαρίζουν, ἂν εἴθε-
λέν ξοδιάσι ὁ ἄνοθεν μισερ Ναδάλης εἰς τοὺς σηντοίχους καὶ δέν τοὺς
εἴθελεν κάμι τοῖβοτας, να γρηκάται εἰ ἔξωδον εἰς τοῖς ἄνοθεν Τζάνειδαις
με ὄρκον τοῦ λεγωμενου Ληωντζήνει.

† Ἐγώ, Πέρος Κασιμάτης, μαρτηρό τα ἄνοθεν.

† Ἐγώ, Γεόργης Κασιμάτης, μαρτιρό τα ἄνοθεν.

† Ἐγώ, Ἰωάννης Λαιβούνης, γράφο καὶ μαρτιρό, ὅς διλί ἄνοθεν.

† Καί εἰ χήρ ἢ γράψαντως, κάμου νοταρίου Ἐμμανοήλ Κασιμάτη.

1 μεταξύ τῶν λ. κάντζηλαρία καὶ τοῦ παρώντως σβησμ. λ. : τοῖς κήν. 2 μεταξύ τῶν
λ. πεδιών τους καὶ ὡς καθῶς σβησμ. λ. : ἐγρηκόντας. 3 τελία : λ. γραμμένη πάνω ἀπὸ
τὴ γραμμὴ.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασιμάτης*, σ. 346-348, πράξη αῤ. 252

ΔΙΑΘΗΚΗ

25 Ἰανουαρίου 1565

Ἄνω Κάστρο τοῦ Καφαλίου

φ. 97v. Αφξέ'. μηνὶ Ιουαιναρηου¹ κε' εν τη Κηνθειρία, εν το Ἄνο
Κάστρο του Καφαλίου. Μαρια Μεγαλοκονομισα. Ευγαλμένι². † Ἐποι-
δί φωβερών ἔστη τό τοῦ θανάτου μυστήρηων καὶ οὐκ εἶδαμεν τὴν
ἡμέρα. οὐδέ τὴν ὥρα, ἐν ἣ ὁ θάνατος ἐλθὴν ἐφ' ἡμᾶς, δυό καὶ ἡ Μαρία
Μεγαλοκονόμησα, γηνὶ ποται Μανόλι, λεγομενη Σουνηῶρα, ἤλθεν εἰς
γῦρας βαθήτοιτα καὶ φωβηζάμενει τόν ἄωρον θάνατον μήπως καὶ
ἐφνηδῶς ἡρπάσι αὐτήν, ἔχων σώων τας φρένας καὶ τον νοῦν ἡγοιεῖν, θέλι
καὶ ποιεῖν τὴν παρῶν διάθεικοιν καὶ εἰστερνῆν τοις παραγγελέα. Ἐν
πρότης ἀφήνη πάσης χρηστοιανοῖς τὴν τελείαν ἀγάπην καὶ σηνγχώρησιν,
τὴν ὡπία ἐτοί καὶ αὐτεῖ προς αὐτοῖς. Ἐποιτα δέ ἀφήνι τῆς ἐγγωνῆς της,
τοῖς Μαρήας, γηνὶς μαστρο Θωδώρου Φατζέα, τό σπίτι, ὦνπερ ἔχει εἰς
τό παρῶν Κάστρο τοῦ Καφαλήου³, ὡποῦ αὐτοῖ ἔχτησεν. Τό ὡπίων τοῖς
τό ἀφήνι ὡς εὐρήσκαται με ὦλλα του τα δίκαιώματα ὡ διὰ τὴν ψυχὴν

της. Τοιοῦτος τοῖς ἀφήνι τοῖς αὐτῆς Μαρήας. τοῖς ἐγγονῆς της. καί εἴτη μαισαρηά ἔχει καί εὐρήσκειται εἰς τό αὐτῷ σπίτι διὰ τή ψυχὴν της· εἴτοις κασέλαις. στρώμα. ρουχηκά. πανεικά. εἴτοι ἄραν καί ἄν ἔχει καί εὐρήσκειται εἰς τό αὐτῷ σπίτι. να ἡνηαι τοῖς ἀνοθεν Μαρήας. τοῖς ἐγγόνῃς της. διὰ τήν ψυχὴν της. ὅς λέγομεν ἀνοθεν. Ἐποιτα δέ ἀφήνι τοῖς αὐτῆς τοῖς ἐγγωνῆς τοῖς Μαρήας τό σώχωρον. ὦνπερ ἔχει εἰς τοῖς Ἀλεξανδράδαις. πλησίων Ἰάκοβου Κασημάτι τοῦ Ἰωάννου. Τό ὠπίων σώχωρον τῆς το ἄφησεν. ὅς αὐτοῖ λέγι ὡ γαμβρός της. ὡ Μανόλης Στάθης τοῦ Κοστα. ὡ διατοῖ ἐποίγεν εἰς τα Χανειά μαι δαύτονε καί ἐγειᾶτρεψεν τονε. Καί ἔτζη το ἀφήνι καί αὐτοῖ διὰ τήν ψυχὴν της. ὡς εὐρήσκειται με τα δίκαιώματα του καί ὅς τό ἐνταιφενταίρηζε εἰ αὐτοῖ τοῖς ἀνοθες της ἐγγωνῆς. τῆς Μαρήας. Ὁμίως τοῖς ἀφήνι ἀκόμι διὰ τήν ψυχὴν της καί τό ὥσον ἐξαμαχευσεν εἰ ἄνοθεν Σηνιῶρα ἀποῦ(υ) το αὐτο σώχωρον. ὁσά<ν> σημόταιρι ἐδίχοι τοῦ ἀνοθεν της γαμπροῦ τοῦ Σταθι. ὅπου το ἐκράτι ὁ Γαμπότηζος Σάμιως. ὁ διὰ ὑέρπυρα σαράντα. ὅς αὐτί λέγι. καί ἔδοσεν τα αὐτί καί ἐξαμάχευσέν το καί εἴτοις τό ἀφήνι τοῖς ἀνοθες της ἐγγωνῆς. ὡς λέγι ἀνοθεν. Εἰποιτα δέ τοῖς ἀφήνι τοῖς ἀνοθες της ἐγγωνῆς το ἀδελφωμήρηων της. ὥλλων ἐκῆνω ὅπου ἐπύραι εἰς τήν πάρται τοῖς ἀπό τα καλά τοῦ πατρός τεις. τοῦ Μανούσου Μεγαλοκονόμου. ἦτζη ἀνπέλι. χωράφηα ὡς εὐρήσκουνται. με τα δίκαιώματα του. εἰ πάρται τοῖς αὐτῆς Σηνιῶρας. τά ὠπία τοῖς τα ἀφήνι διὰ τήν ψυχὴν της. Ὁμίως τῆς ἀφήνι τοῖς αὐτῆς τοῖς ἐγγωνῆς. το χωράφω. ὦνπερ ἔχει στοῦ Σκορδί τήν Πόρτα. στήν Ελαία. σίμπλων Γεώργι Μουρζεῖ καί Μαμελοῦκου. Τό ὠπίων τοῖς το ἀφήνι καί αὐτό διὰ τήν ψυχὴν της. ὡς εὐρήσκονται. καί αὐτῷ καί ὥλλα τα ἀνοθεν καί να μήν εἰμπορή τηνας να τήν ἀντητήν. Ἐποιτα δέ ζητᾶ να θαυτί εἰς τον Αγίων Μηνα στα Πηγάδια καί να ἦνε ὀμπληγάδα εἰ ἀνοθεν της ἐγγόνα. ναν της κάμι τή ἄρκλα τοῖς. Τοιοῦτος ἀφήνι τοῦ παπα Πέτρου Βενέρι ἕνα σαβατοῖατοικό. ναν το κάμι ἀπάνο εἰς τον ταφω. τῆς. Ἐπητα δέ ἀφήνι τοῦ παπα κυρ Παῦλο Κηρηᾶκοι τοῦ Δημητρήου μῦσσώ σαρανταλή-τουργο καί τοῦ παπα κυρ Μηνα Κασιμάτη. τοῦ προτόπαπα. ἄλο μυσό σαρανταλοῖτουργο. Καί ἐτούτα τα μνημόσηνα να ἦνε κρατοῖμενη εἰ ἀνοθεν Μαρήα. εἰ ἐγγώνα της. ναν τα πληρόσι τόν ἀνοθεν ἱερέων. Ταῦτα πάντα τοῖς ἀφήνι καί τήν εὐχὴν της. Καί ουτως λέγι. ὠπίος ἤθελεν ἀντοιειθῇ τοῖς παρούσης να ἔχει τας ἀράς τόν τί. καί ἡ. Θεωφόρων Πατέρων καί τήν ἐδικήν της. Μάρτυραις παρακαλετί. Δημήτριος Κασιμάτης τοῦ Μάρκου καί Γεώργης Κασιμάτης τοῦ παπα Θεωδωρή καί κυρ Γεωργηλα Βενέρι τοῦ κυρ Νηκολό καί κυρ Ἰωάννι Λευοῦνι τοῦ κυρ Ἀνδρέου.

† Εγῶ. Γεωργηλας Βενέρης. μαρτηρο τα ἀνοθεν.

† Ἐγῶ. Ἰωαννης Λεβουνης. μαρτιρο τά ἀνοθεν.

† Εγῶ. Γεωργης Κασιμάτης. μαρτηρο τα ἀνοθε.

† Καί ἡ χηρ εἰ γράψαντος. κάμου του ἀνοθεν νοταριου.

1 διάβ. : Ἰανουαρίου. 2 Ευγαλμένι : λ. γραμμένη στό ἄνω ἄριστερό ἄκρο τοῦ φ. 97ν. 3 μεταξύ τῶν λ. Καφαλήου καί ὧπου σβησμ. λ. : συμπληων.

ΔΡΑΚΑΚΗ, *Κασσιμάτης*, σ. 403-408, πράξη αρ. 289

ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΡΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΩΝ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΤΗΣ BECCARIA¹

18 Ὀκτωβρίου 1565

Οἰκία Δημ. Βασκηνάρη, στήν Πιάτσα τοῦ [Κάστρου τοῦ Καφαλίου]

φ. 129r. Αφξέ'. Ὀκτωβρίου ιη'. Ιακόβου Δουκαταρη.

† Τήν σήμερον ἔκατσα<ν> ἡ ἀφέντες κριταδες εἰς τον οἶκον τοῦ κυρ Διμητρίου Βασκηνარი. ὅξο εἰς την πιάτσα [δυσ. λ.], Λέως Κασσιμάτης καί μησερ Νηκολός Τέ Σταοις καί μησέρ Δημήτριος ὁ Βασκηναρης, βαλμενους ἐ[δυσ. λ.] Ἀντρέα Λεβούνη καί μησέρ Ἰάκοβω Δουκαταρῖ καί κυρ Λέω Φατζέα, ὡς καθώς τό κομπρωμαῖσο [δυσ. λ.], αφξέ', Σεπτεμβρίου κβ², καί ἤκουσαν τον μερόν τα δίκαια, γράφον καί μηλοντα, εἰς τό [δυσ. λ.]. Εἰς δόξα Χριστοῦ ἀποφασίζου<ν> καί ἡ ἄνοθε τρίς κριταδες εἰς μίαν βουλήν, ὡς θέλη ξεκαθαρίση, με Θεόν καί με τήν ψυχὴν τους.

α'. Ἀρχήν περί τήν παρτίδα τῶν ριφιῶν, ὅπου γυρέβοι ὁ κυρ Ἀνδρέας καί ὁ κυρ Λέως, ἀσολβέρομεν τον κυρ Ἰάκοβο εἰς τ[δυσ. λ.]διאתης τ' ἀφήνουνε ἡ μερίδες θεληματηκός.

β'. Εἰς τήν δεύτερι, διὰ ἓνα κριῶν, ἀφίνονται ἡ μερίδες καί αὐτο θεληματικώς.

γ'. Εἰς τα ὅζα ιη' ὅπου ἐπουλήσασι εἰς φουστιέρους καί ὁ κυρ Ἰάκοβος λέγει ὅτι ἔβγαλε εἰς {σ}αῦτα ὑπέρπυρα λδ', καί ὁ κυρ Ἀνδρέας καί ὁ κυρ Λέως λέγουν πῶς ἔβγαλε περισσότερα. Εἰς τοῦτο θεληματικώς ὁ κυρ Ἰάκοβος διδῖ πρόβα τοῦ αὐτοῦ κυρ Ἀνδρέα [δυσ. λ.] ναν τό διξουν τό ὥσο λέγουν ἄνοθεν. Ἐδιξαν ὁ ἄνοθεν κυρ Ἀνδρέας καί Λέως, ὥτοι εἰς τα ὡζᾶ τρία εὔγαλε ὑπέρπυρα δώδεκα καί εἰς τα καιφάληα δεκαπένται ὑπέρπυρα τριάντα, ὅπου εἰσὴν ὑπέρπυρα σαρανταδύο καί ὁ κυρ Ἰάκοβος βάνη εἰς τήν παρτύδαν του ὑπέρπυρα λδ'. Καί διὰ τοῦτο να ἦνε σετεντζηᾶδος ὁ αὐτῶς Δουκαταρης να βάνη εἰς τήν σηντροφία ὑπέρπυρα ὡκτώ, εἰ ὡπία παρτοῖδα ἦνε εἰς τοῖς δῦο του Ἡοῦνίου.

δ'. Ἀκόμι εἰς τήν παρτίδα ὅπου βάνι εἰς τῆς ἔξαι τοῦ Ἰουνήου, εἰς τα ὡζᾶ ενέα ὅπου εἶχεν σφάξει ὁ κυρ Ἀνδρέας καί ὁ κυρ Ἰάκοβος, βάνι ὑπέρπυρα δεκάξαι καί ὁ κυρ Ἀνδρέας λέγει ὅτοι εὔγαλε ὑπέρπυρα 28, σόλδια 19 καί ἔδοσεν τα του κυρ Ἰακόβου καί ὁ κυρ Ἰάκοβος εἰς ὦρκον τον αὐτῶν κυρ Ἀνδρέα καί λέγει πῶς του τα ἔδοσεν σοστα τα ὑπέρπυρα 28, σόλδια 19. Εἰς {σ}τούτο να ἦνε σενταιντζηᾶδος ὁ κυρ Ἰάκοβος να βάνει εἰς τήν μαίσι' ὑπέρπυρα δόδεκα, σόλδια 19.

ε'. Ἀκόμι εἰς τα ὡζᾶ καί κρηούς καί ρήφια ὅπου ἐπουλήσασι εἰς τό γηαλῶν ὁ κυρ Ἀνδρέας καί ὁ Λέως καί λέγουν πῶς εὔγαλαν ὑπέρπυρα 108, σόλδια 24. Καί ἔδούκάν τα τοῦ κυρ Ἰακόβου καί ὁ κυρ Ἰάκοβος βάνη εἰς τήν παρτοῖδα μόνων ὑπέρπυρα [δυσ. λ.]. Το ὡπίων εἶδαν τοῖς παρτοῖδαις ἀνηλωστος καί εὐρέθησαν ὑπέρπυρα 106, σόλδια 12. Καί εἰς τοῦτο να χρεωστή ὁ κυρ Ἰάκοβος να βάνη εἰς τήν μαίσι' ῥέστως ὑπέρπυρα 21, σόλδια 12.

ς'. Ἀκόμι εἰς το ξυγγη ὅπου ἐπούλυσεν, ὁ κυρ Ἰάκοβος να χρεώσθή να βάλει εἰς τήν μαίσι' ὑπέρπυρα 8, σόλδια 4.

ζ'. Ἀκόμι εἰς τό ζῶ τοῦ Λενταρήτι, να χρεωστή ὁ ἄνοθεν Δουκαταρης να βάλη εἰς τήν μαίσι' ὑπέρπυρα 5, σόλδια –.

η'. Ἀκόμι εἰς τό ζῶ τοῦ Θεωλόγου, να βάλει ὁ αὐτῶς Δουκαταρης εἰς τήν μαίσι' ὑπέρπυρα 1, σόλδια 16.

θ'. Ἀκόμι εἰς τό ὠζώ τοῦ Σταυρωμένου ὅπου ὁ αὐτῶς Δουκαταρῆς ἐσφαξε, νὰ χρεώσῃ νὰ βάνι εἰς τὴν μαίσι ὑπέρπυρα 1, σόλδια 16.

ι'. Ἀκόμι διὰ τα γουροῦνηα, νὰ βάλει εἰς τὴν μαίσι ὁ λεγόμενος Δουκαταρῆς ὑπέρπυρα 4, σόλδια –.

ια'. Ἀκόμι εἰς πιάστηκά τῆς φωράδος νὰ χρεωστί ὁ αὐτῶς Δουκαταρῆς νὰ βάλει εἰς τὴν μαίσι, διώτης τό ἔβανε περησώτερον εἰς τὴν παρτοῖδα του³ ὑπέρπυρα 1, σόλδια –.

ιβ'. Ἀκόμι εἰς τό ναῦλων ὅπου εἶχεν δόσι τοῦ Θεωδώρου μίαν ταγέτα διὰ ὑπέρπυρα δύο καὶ σόλδια ὀκτώ. Εἰς τούτο νὰ ἦνε ἀνολάδα εἰ παρτοῖδα ἐκὴνι τῆς ταγέτας, διώτης κακα τὴν ἔχει βαλμενη.

ιγ'. Ἀκομι εἰς τὴν παρτοῖδα ὅπου βανὶ πῶς ἐπούλυσεν πρόβατα [δυσ. λ.], (φ. 129v), βάνι εἰς τὴν παρτοῖδα, ὑπέρπυρα 96 καὶ τα τηρηα, εὐγένουν ὑπέρπυρα 111. Καὶ διὰ τούτο νὰ ε<ι>νε στενεμενος ὁ ἄνοθεν Δουκαταρῆς νὰ βάνι εἰς τὴν μαισι ρέστως ὑπέρπυρα 15.

ιδ'. Ἀκομι αἶνα κόντο ὦπου ὡ ἄνοθεν κυρ Ιᾱκοβος πρεσβενταρη, γραμενος εἶπο το χέρην του καὶ κράζαιται τεμπήτορος, ὡς ἐκὴνος ὁ κόντος λέγει, εἰς ρέστως καὶ ἀσχοιὰ κάμποσα καὶ εἰς σέ σκρόφα καὶ εἰσαὶ κριούς ὅπου ἐπούλυσασί εἰς τα κάτεργα. Καὶ εἰς τούτο νὰ ἦνε στενεμενος ὁ αὐτῶς Δουκαταρῆς νὰ βάνι εἰς τὴν μαίσι τό ὦσων {ῶσω} μονταρη ὡ αὐτῶς κόντος, τῶ ὠπίων εὐγένουν ὑπέρπυρα – – –, σόλδια – –, μαί τούτο φηλασώμενα τα δίκαιώματα τοῦ ἄνοθεν κυρ Ανδρέα καὶ Λέω, ναν του δίξουν ἀνέν καὶ ὁ αὐτῶς Δουκατάρῆς ἐπύρεν ὀζά ἐκ τούς ἀνθρώπους καὶ ἀποκῆς δέν τα βάνει εἰς τὴν παρτοῖδα [δυσ. λ.] ὠνω ὑπέρπυρα.

[ιε']. Ἀκόμι καὶ εἰς τὴν παρτοῖδα τοῦ τηριοῦ ὅπου βάνι εἰς τον αὐτῶν κό<ν>το. Καὶ λέγι πῶς ἔχουν νὰ κάμουν καὶ εἰ βοσκοὶ εἰς⁴ το μησο, φηλασώμενα καὶ εἰς αὐτῶ τα δίκαιώματα τον αὐτῶν βοσκῶν νὰ πέρνουν τὴν παρτεν τους.

[ις']. Ἀκόμι φηλάσουν δίκαιώματα τοῦ ἄνοθεν κυρ Ιᾱκόβου εἰσέ μία παρτοῖδα, ὅπου βάνι διὰ ἔξωδαις ὑπέρπυρα ευδομήντα, ἀπάνω-κάτω. Καὶ ἐζητοῖξαν του κόντο καὶ αὐτῶς τον ἔσχοισεν καὶ εἰς τούτο νὰ ε<ι>νε στενεμενος νὰ ξεκαθαρήσι παρτοῖδα τὴν παρτοῖδα, νὰ δίξει ἀπό τῇ πράμα εἰνειαι τα ἄνοθεν ὑπέρπυρα: [δυσ. λ.]. Ὅμοιος φηλάσουν δίκαιώματα καὶ τοῦ ἄνοθεν κυρ Ανδρέου νὰ ξεκαθαρήσι καὶ αὐτῶς τῶ τοὶ ἔχει ξωδιάσμενων εἰς τὴν σηντροφήαν, διώτης λέγει καὶ αὐτῶς πῶς ἔχει ξωδιάσμενα.

ιζ'. Ἀκόμι νὰ ε<ι>νε στενεμενος ὁ αὐτῶς κυρ Ιᾱκοβος ὁ διὰ κριούς δύο καὶ ὠζών ἓνα καὶ ρήφηα τρήα ἡόπου ἐπούλυσεν⁵ καὶ ἐπύρεν εἰς αὐτα τζηκὴνην ἓνα, ὅς εἰ μαρτύρη λέγουν. Καὶ εἰς τούτο νὰ ἦνε στενεμενος νὰ βάνι εἰς τὴν μαίσι τζηκὴνην ἓνα, ὅς λέγομεν.

ιη'. Ἀκόμι καὶ διὰ ἑτερους κρηούς τρῆς, ὅπου ἐπούλυσεν εἰς ξένους καὶ αὐτοὺς καὶ ἐπύρεν ὑπέρπυρα δεκοκτό, καὶ εἰς τούτο νὰ ἦναι στενεμενος ὡ αὐτῶς Δουκαταρῆς νὰ βάλει τα αὐτα ὑπέρπυρα 18 εἰς τὴν μαίσι. Τό δέ ρέστως ἔος τούς σαράνταταίσερους κρηούς, ὅπου εἰσὴν κρηῖ δεκάξει, φηλάσουν δίκαιώματα τοῦ ἄνοθεν κυρ Ανδρέου καὶ Λέου ἀνέν καὶ δίξουν καὶ ἐπύρεν τους ὁ ἄνοθεν κυρ Ιᾱκοβος, νὰ ἦνε στενεμενος ναν τῆς πληρώσι, εἰγου<ν> ναν βάλι εἰς τὴν μαίσι το ὦσον ἀξίζουν εἰ ἄνοθεν κρηεῖ.

ιθ'. Ἀκόμι εἰς τὴν παρτοῖδα όπου γυρεύει ὁ κυρ Ἀνδρέας, πῶς ἔσφαξε καιφάλῃα δόδεκα καὶ εὐγαλαν ὑπέρπυρα 19, σόλδῖα 14, καὶ λέγει πῶς τα ἔδοσεν τοῦ κυρ Ἰᾶκοβου, όπου' θελεν ναν τα δόσῃ του Θεωδωρου Προτοφάλτοι καὶ ὁ αὐτῶς κυρ Ἰᾶκοβος τα ἐπῦρεν μα δέν τα μαίτρησεν καὶ δέν ηξεύρη πόσα ἦσανε, μόνο στέκοι εἰς τον ὥρκον τοῦ αὐτοῦ κυρ Ανδρέου καὶ εἰτοῖς⁶ ἔμωσεν πῶς ἦσανε, ὅς λέγει ἄνοθεν, ὑπέρπυρα 19, σόλδῖα 14. Εἰς τοῦτο να ἦνε στενεμενος ὁ αὐτῶς κυρ Ἰᾶκοβος να ἦνε εἰς τὴν μαίσι τα λεγόμενα ὑπέρπυρα 19, σόλδῖα 14.

[κ']. Ἀκόμι να ε<ῖ>νε στενεμενος ὁ αὐτῶς κυρ Ἰᾶκοβος να βάλει εἰς τὴν μαίσι ὑπέρπυρα 4, τα ὠπία τα ἐπῦρεν ἐκ τον κυρ Φραντζέσκον Δέ Σταει, όπου τοῦ ἐπούλυσεν ἓνα ὠζώ.

κα'. Ἀκόμι διὰ τον Κουσκούρη, να χρεωστῇ ὁ αὐτῶς κυρ Ἰᾶκοβος να βάλει εἰς τὴν μαίσι εἰτοι πῖ ὁ Κουσκούρης καὶ ἔδ[ωσεν]. (φ. 130r. (πζ')).

κγ'. Ἀκόμι διὰ του Μάρκου Κοκηνεα, όπου ὁ ἄνοθεν κυρ Ἰᾶκοβος λέγει πῶς ἐπῦρεν ἐκ τον αὐτῶν ὠζά ἔξαι καὶ ὁ [δυσ. λ.] πῶς ἐπῦρεν εὔτα. Καὶ εἰς τοῦτο φηλάσουν δίκαιῶματα τοῦ ἄνοθεν κυρ Ανδρέα να δίξι διὰ τό ἄλων [δυσ. λ.].

κδ'. Ἀκόμι ἀποφασίζου καὶ ἐτούτο, ὥτοι να ἦνεια στενεμενος ὁ ἄνοθεν κυρ Ανδρέας καὶ Λέως καὶ κυρ Ἰᾶκοβος [δυσ. λ.] τομᾶρηα κρατοῦσῃ τῆς σηντροφῆας, ἔτζη πρόβηα ὡσάν και γῦτζηκά, ναν τα φέρουν ὠξω να μ[δυσ. λ.], να πουληθοῦσῃ ἀναμαίσον αὐτῶν. Ὁμῖος καὶ τούς τεμπιτόρους όπου τουνε χρεώστουσι, ἔτζη ἀπό τζόντα, ἀπο τον μακαίλοιων, ναν τούς ἐσκουδέρουν καὶ ναν τα μῦράζου καὶ αὐτα εἰ ἄνοθεν σηντροφῆα εἰς τη [δυσ. λ.].

κε'. Ἀκόμι εἰς τῆς ἄλαις παρτοῖδαις όπου δέν μεντζωνοῖαῤωμεν, εἰγουν τοις παρτοῖδαις όπου ἔσφ[αξε ὁ] Ἰᾶκοβος λῆανεκά καὶ ἐπούλειαι εἰς το μαικαίλοιων, να ἦνε στενεμένος ὁ αὐτῶς Δουκαταρης [δυσ. λ.], ἂν ἦνε ἀληθινα τα ὠσα γράφη καὶ ἂ δέν ἀζηγάνεψεν τοιν σηντροφῆαν του, αλεος καὶ δεν ὁμοσεν, να ρ[δυσ. λ.], ὅς καθῶς ἀποφασίσαν εἰς την παρτοῖδα τῆς παρῶν σεντέντζηας εἰς το νούμερον τό δ'.

κς'. Ακόμι εἶδαν ἓναν κόντο τοῦ ἄνοθεν κυρ Ανδρεου του ταξηδίου του Χανηου, ἀπάνο εἰς ἔξωδαις ἀλώγων καὶ αγωρά βουτζιῶν καὶ φτηάστηκα καὶ ἄλαις ἔξωδαις, ὡς ἐκήνος ὁ κόντως λέγει, εἰς τον ὠπίων ἐπροντούρησεν ἐνέμπροσθεν εἰς τους αὐθένταις κρηταδαις, καὶ ὁ κυρ Ἰᾶκοβος του ἀποκρήθι, ὡς φέναιται μαί χέρην του αὐτοῦ κυρ Ἰακόβου, ὥτοι στέκαιται εἰς τον ὥρκον του αὐτοῦ κυρ⁷ Ἀνδρέου, ἔτζη εἰς τὴν πουλυσῆαν τῶν φοραδῶν καὶ του παρηπίου καὶ ἀσχοιῶν. Ὁμῖος καὶ εἰσέ ἄλην ἔξωδον, ὅς καθῶς λέγει ὁ ἄνοθεν κόντως, το ὠπίων ἐπῦρεν ὥρκον ὡ ἄνοθεν κυρ Ανδρέας καὶ λέγει πῶς ἦνε ἀληθηνός ὁ αὐτῶς κόντως καὶ δέν ἔχει καμίαν ἀζηγανία καὶ εἰς τοῦτο, κατα τον ὥρκον τοῦ αὐτοῦ κυρ Ανδρέου, κάνουν καλῶν το ὠσον γράφη ὡ αὐτῶς κόντος εἰ ἄνοθεν αὐθένταις κρηταδαις.

κζ'. Ἀκόμι καὶ διὰ τῆς ἔξωδαις τοῖς φαγούρας του αὐτοῦ κυρ Ἀνδρέου, όπου ἐληπεν μῆναν ἓνα, ὡς λέγει, διὰ τὴν σηντροφῆα, να χρεωστή ναν του κάνι καλᾶ ὑπέρπυρα εἰκοσῇ καὶ εἰ αὐτεῖ ἔξοδο<ν> να γρηκάται να πιάινει εισαί ὠλλην τὴνπραματοια όπου ἦχεν ὁ ἄνοθεν κυρ Ανδρέας, κατα τὴν ράταν όπου {εἶχεν} εἶχεν πάσα ἓνας.

κη'. Ἀκόμι εἶδαν την ζεῖτησιν του ἄνοθεν κυρ Ἀνδρέου Λεύουни, όπου ζεῖτα ὠτη εἰς τα κρασιὰ τα βουτζηὰ πένται, όπου ὁ αὐτῶς κυρ Ανδρέας ἀγώρασεν, ὡς λέγει, διὰ λώγου του καὶ διὰ λώγου του γαμβρου

του, τοῦ ἀνοθεν κυρ Ιᾱκοβου. Ὁμίος ἐπροντούρησεν καί δῦο γραφαῖς πίταχοια εἰπό χηρός τοῦ αὐτοῦ κυρ Ιακόβου καί ἔπευέν τα εἰς τα Χανηά. τοῦ ἀνοθεν κυρ Ανδρέα, τό ένα γραμενω⁸ εἰς τῆς δ' του Ιουλί-ου καί το ἔταιρον εἰς της δεκαπενται τοῦ αὐτοῦ μηνός, τα ὡπία ἔχωμεν ρεγύστράδα ὡς ἐκήνα φένουνται καί ἐκονφεςάρησεν καί ὁ αὐτός κυρ Ιᾱκοβος, πῶς ἦνε γράμα ἐδῖκόν του. Ὁμίος ἐδόκανε ὥρχον του αὐτοῦ κυρ Ἀνδρέου, ἄν ἦνε καί τα αὐτα κρασίᾱ ἐρχώντοισα εἰς τήν μαίσι τοῦ αὐτοῦ κυρ Ἀνδρέου καί κυρ Ιακόβου καί ὁ αὐτῶς κυρ Ἀνδρεας, λέγι εἰς τον ὥρχον ὅπου επύρεν, ὥτοι ἀποντενε μήσευεν ἀπο ἐδώ, ἐκ την Κηνθειρία, ἐ[- - -]ων κυρ Ιᾱκοβον καί ἐσίᾱστησα ὥτοι το ὥσον εἴθε-λεν φέρη ὁ αὐτῶς κυρ [δυσ. λ.] ἐτζη ἄλων πράγμα [δυσ. λ.] εἰς την [δυσ. λ.], (φ. 130ν.) ωτερων. Καί ουτως κατα τον σασμόν ὅπου εἶχαν ἀπο ἐδώ καί κατα τοῖς γραφαῖς του [δυσ. λ.] αὐτα κρασίᾱ καί βουτζηα εἰς τήν μαίσην τους. Καί ἔτζη τα ἔπευεν εἰς τας χύρας τοῦ [δυσ. λ.] Ἰακόβου, κατα τον σασμόν ὅπου εἶχανε. Καί εἰς τούτο ἀποφασίζουσι εἰ αὐτοί αὐθένταις κρηταδαις, ὥτοι να ε<ι>νε στενεμενος ὁ αὐτῶς κυρ Ιᾱκοβος να πληρώσι τα εἰμυσι ὦλλα, ἐτζη κρασίᾱ ὡ{σ}σάν βουτζηά καί πάσαν ἄλην ἔξωδον, ὅς καθῶς φένεται κόντος τοῦ αὐτοῦ κυρ Ανδρέου. Καί εἰς τούτα ὦλλα ἀποφασίζουσι καί εἰ τρῆς εἰς μίᾱν ὡπνηηῶν εἰσαι ὥσον λέγι κάτοθεν καί ἄνοθεν. Ὁμίος καί το νήκην τοῦ σπῖτιοιού ὡπου εἶχανε τοῦ κυρ Ανδρέα Λευούνι, τοῦ κυρ Νηκολέτου [...], να χρεωστή να πληρώσι το μοισο, μήναις ταίσεροις, το δέ ραίστος να ἦνε ἀπάνο εἰς τον αὐτον κυρ Ιᾱκοβον. Καί ἐτούτον ἐμπουμπληκαρήστη ἐμποσθεν μισερ Τζουάνε Κασῖμάτης καί μισερ Νηκολό Ταρμαρῶν καί μισερ Θεωδωρή Καλοῦτζη. Καί δῖα τον κόπον ἐμου του γράψαντως, ἀποφά[σισαν] εἰ ἄνοθεν αὐθένταις κρηταδαις μοτζανήγους δ', να γρη-κόνται ἀπο τήν μαίσι τῆς σηντροφῆας τους.

†

† Νικολός Νταρμαρῶς, μαρτύρῳ ὅς διλεῖ ἄνοθαι καί ὀπισθαι καί ὑπόγραφα.

† Ἐγώ, Θεοδορίς Καλοῦτζης, μαρτιρό τα ἀνοθεν

† Ἐγώ, Λεὸς Κασειμάτης, ἀποφασεῖσα, ὡς δειλὴ οπειστέν καὶ ἀνοθεν με τη<ς> σει<ν>[τρόφους μου].

† Ἐγώ, Νεικῶλος Δε Σταῆς, ἀποφάσισεν με τῆς σηντροφους μου, ὡς διλή ὡπηστέν καὶ ἄνοθεν.

† Ἐγώ, Δημήτρης Βασκηναρῆς, ἀποφάσισα με τῆς σηντρόφους μου, ὡς δηλή ὡπιστέν καὶ ἄνοθεν.

Καί ἐγώ, Ἐμμανοῆλ Κασῖμάτης, νοταριος ἀποστολυκῆς ἐξουσίας, ἔγραφα μαι ὡρησμῶν τον ἀνοθεν αὐθεντῶν κρητον καὶ [εἰσφαλησάμην].

1 βλ. προηγούμενες πράξεις ὑπ. ἀριθμ. : 270-279, 281-284. 2 ἡ πράξη αὐτὴ δὲν σώζεται. 3 μεταξύ τῶν λ. παρτοῖδα του καὶ υπέρπυρα σβησμ. λ. : μαίσι. 4 μεταξύ τῶν λ. βοσκοῖ εἰς καὶ το μῆσο σβησμ. λ. : την. 5 ὅπου ἐπούλυσεν : λ. γραμμένες πάνω ἀπὸ τὴ γραμμὴ. 6 μεταξύ τῶν λ. καὶ εἴτοις καὶ ἔμωσεν σβησμ. λ. : λέγι. 7 μεταξύ τῶν λ. του αὐτοῦ κυρ καὶ Ἀνδρέου σβησμ. λ. : Ιακόβου. 8 μεταξύ τῶν λ. ένα γραμένω καὶ εἰς τῆς δ' σβησμ. λ. : εἰς ἀφῆε'.